Ensure Best Interest of the Child

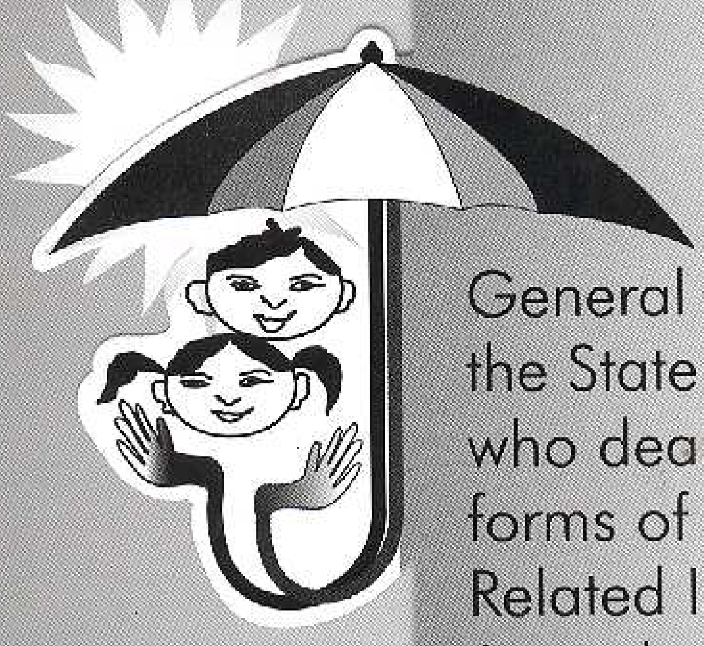

General Guidlines to the State Officials who deal with all forms of Child Related Issues, on Juvanile Institutionalization

Human Rights Commission of Sri Lanka

Ensure No Obstacles Towards well being of the Child

C
oordination
ooperation
omitment
onciousnous
onfidence
ompromise

Make Green Pasture for....

Children

Chairman's Message

It is with pleasure that the Human Rights Commission of Sri Lanka to release a user- friendly informative guideline publication to the state officials who deal all forms of Child related issues on Juvenile Institutionalization process.

In accordance with the principles in the Charter of the United Nations, recognition of the inherent dignity and of the equal and inalienable rights of the Human family is the stepping-stone of freedom, justice and peace. Considering the fact that the global family entails childhood to special care protection and assistance, as the fact remains the children of the world are innocent vulnerable and dependent.

Children have full of hopes for better future but unfortunately for many children who come in contact with law the reality of "childhood" is altogether different.

Bearing this in mind that the need of extending the importance of proper coordination and the corporation of the duty bearers towards the concept of BEST INTEREST & WELL-BEING OF THE CHILD; the Monitoring and Review Division of the Human Rights Commission has carried out an over all comprehensive fact finding mission where children are in the process of Institutionalization.

For a fulfillment of broader perspectives on social and legal principles reality to the protection and welfare of childhood the duty bearers shall have in mind without the proper commitment, coordination and corporation will not achieve the aspirations of children.

I am sure this informative guideline based on the basic responsibilities extended to officers, the fulfillment of the controversial gaps faced by the duty bearers and to maintain the minimum standards/rules of the administration of juvenile justice; compiled in three languages (English, Sinhala, Tamil) would be benefited as a user-friendly publication.

I invite all duty bearers who deal with institutionalized children to undertake a joint commitment, coordination and corporation to offer every child a better future.

I extend my especial gratitude to OHCHR who has realized the immense value of formulating a guideline of this nature and without the financial support this publication would not have been a reality and special thank goes to the monitoring team for the expertise & their valuable contribution for making this initiative a success.

Justice S. Anandacoomaraswamy
Chairman
Human Rights Commission of Sri Lanka.

FUNDED BY:

Office of the High Commissioner
of Human Rights

PUBLISHED BY:
Human Rights Commission of Sri Lanka
No: 108, Barnes Place,
Colombo 07,
Sri Lanka.

PREFACE

Monitoring and Review Division of the Human Rights Commission of Sri Lanka organized a series of programmes with the objective of promoting and protecting child rights in commemoration of the 60th Anniversary of the United Nations Declaration of Human Rights, which was due in December 2008.

Parallel to this series a special study was carried out on the process of coordination of state institutions involved in the juvenile justice system, its weaknesses and the knowledge and practical application of local and international child laws.

This study is based on the problematic issues, which existed in child detention centres situated within the North and Western Provinces and in other state child detention centres. It was revealed that the state officials should act in the best interests of the child to avoid such problematic issues, their knowledge should be up to date and their attitudes should be changed.

The necessity of a concise guideline for the police officers, probation officers, child rights promotion officers, labour officers, regional Officers of the National Child Protection Authority and the officers in charge of the children's homes and rehabilitation centers emerged from the study. In order to make the guideline more practical a series of programmes were organized at Colombo and Jaffna districts to find out the opinions and suggestions of state officials. The guideline so prepared based on the findings of the study is hereby launched.

It is emphasized that this guideline, which is prepared with the objective of making the lives of children and youth more meaningful and better, should not be limited to a mere document but should be implemented by state officials with commitment and coordination.

Such commitment should ensure the best interest of the local children and Human Rights Commission of Sri Lanka expects that this guideline will be helpful in serving the children.

CONTENTS

1. Preface
2. Introduction
- Human Rights Commission of Sri Lanka
- International Standards regarding Children
- National Laws regarding Children
- Institutional Framework for the Protection of Child Rights

3. Guidelines to be followed by the state officials dealing with children

- Part I : General Guidelines
- Part II : Police Officers
- Part III: Probation Officers
- Part IV: Child Rights Promotion Officers
- Part V : Labour Officers
- Part VI: Officers of the National Child Protection Authority
- Part VII: Officers in charge of Children's Homes and Rehabilitation Centers

INTRODUCTION

All children are born with freedom, dignity and rights. Children should be able to spend their childhood freely within the social, economic, political and cultural background. However, children face unpleasant experiences in situations where these factors are imbalanced. In this context preservation of childhood becomes a social and state responsibility. In the modern word the unpleasant experiences faced by the children have increased due to the distortion of childhood by the adults and society. In such a context a bundle of responsibilities are imposed on the parents, society and the State in respect of the institutionalized children. The measures adopted in the state mechanism to ensure protection, promotion and interest of the institutionalized children to make them good citizens once they leave the institution have failed to give the intended result.

The government has accepted international declarations, conventions and standards to protect such children, who are to undertake the future of the country and has enacted laws and established institutions after adapting those standards to suit the local context. However, in effect the contribution of these laws and institutions to promote the best interest of the child has minimized. Therefore, a strong need to promote the best interest of the child has emerged due to lack of coordination between the institutions, lack of up to date legal knowledge, lack of special training, adherence to stereotypic attitudes and irresponsible and inadequate discharge of duties.

In the study carried out by the Human Rights Commission, the necessity of a guideline to be followed by the state officials dealing with children emerged. The purpose of the following chapters is to make the state officials act with due understanding of the functions of the Human Rights Commission, international standards, national laws and the state institutions as explained in detail below.

This guideline should not be a mere document prepared to make the lives of children and youth better but should be followed by all the state officials enthusiastically and actively to provide a meaningful life to the children since the human future depends on them.

Human Rights Commission of Sri Lanka is an independent commission established under the Human Rights Commission of Sri Lanka Act No. 21 of 1996. The main purpose of the establishment of this institution was to examine the violations of fundamental rights recognized by the Constitution and to provide relief to the victims. Investigating violations of fundamental rights, making recommendations, monitoring the detention centres, conducting research into promotion of human rights and presenting recommendations to the government are among the primary functions of the Human Rights Commission.

In addition, making recommendations to the Government on the need to subscribe or accede to treaties and other International instruments in the field of human rights under Section 10 (e) is a significant function of the Commission.

By virtue of Section 11 (d), which empowers the Commission to monitor the welfare of persons detained either by a judicial order or otherwise, by regular inspection of their places of detention, and to make such recommendations as may be necessary for improving their conditions of detention and Section 11 (f), which empowers the Commission to undertake research into, and promote awareness of human rights, by conducting programmes, seminars and workshops and to disseminate and distribute the results of such research, the Monitoring and Review Division monitored all the child detention centres and conducted investigations. Based on the issues found by virtue of Section 10 (c), which provides for the function of the Commission to advise and assist the government in formulating legislation and administrative directives and procedures, in furtherance of, the promotion and protection of fundamental rights and Section 11 (h), which empowers the Commission to do all such other things as are necessary or conducive to the discharge of its functions, the Commission prepared a guideline to be followed by the state officials dealing with children. This will be of great assistance to the state officials to discharge their work related duties in the best interest of the child.

INTERNATIONAL STANDARDS REGARDING CHILDREN

International standards and regulations have primarily emphasised child rights. They accentuate the steps to be taken by the State and the society in the best interest of the child. They provide guidance to the entire world regarding the protection and promotion of child rights. They convince the responsibility of a State to protect child rights and the significance of such respect and protection.

Declaration/Convention	Relevant issues
Universal Declaration of Human Rights	• Everyone has the right to life, liberty and security of person. • The family is the natural and fundamental group unit of society and is entitled to protection by society and the State. • Childhood is entitled to special care and assistance. All children, whether born in or out of wedlock, shall enjoy the same social protection.
International Covenant on Economic,Social and Cultural Rights	• The family, which is the natural and fundamental group unit of society. • Special measures of protection and assistance should be taken on behalf of all children and young persons. • Employment of children in work harmful to their morals or health or dangerous to life or likely to hamper their normal development should be punishable by law. • Children and young persons should be protected from economic and social exploitation.
International Covenant on Civil and Political Rights	• Everyone has the right to liberty and security of person. • All persons deprived of their liberty shall be treated with humanity and with respect for the inherent dignity of the human person. • Accused juvenile persons shall be separated from adults, accorded treatment appropriate to their age and legal status and brought as speedily as possible for adjudication. • In the case of juvenile persons, the procedure shall be such as will take account of their age and the desirability of promoting their rehabilitation. • The family is the natural and fundamental group unit of society • Every child shall have, without any discrimination the right to such measures of protection as are required by his status as a minor, on the part of his family, society and the State. • Every child has the right to acquire a nationality and to have a name.
Convention on the Rights of the Child	• States Parties shall respect and take all appropriate measures to ensure child rights. • In all actions concerning children the best interests of the child shall be a primary consideration of every person. • States Parties shall ensure that the institutions, services and facilities responsible for the care or protection of children shall conform with the standards established by competent authorities, particularly in the areas of safety, health, in the number and suitability of their staff, as well as competent supervision. • The preparation of the child for responsible life in a free society. Every aspect of child and child rights have been considered.
Optional Protocol on the Sale of Children,Child Prostitution and Child Pornography	• States are required to take measures to prohibit the sale of children, child prostitution and child pornography.

Declaration/Convention	Relevant issues
Optional Protocol on the Involvement of Children in Armed Conflict	• States are required to take measures to prohibit the involvement of children in armed conflict.
International Labour Organization Minimum Age Convention	• Standards relating to the minimum age for admission to employment or profession have been introduced.
International Labour Organization Worst Forms of Child Labour Convention	• States are required to take measures to prohibit and eliminate the worst forms of child labour.
United Nations Rules for the Protection of Juveniles Deprived of their Liberty	• The way the States should intervene to ensure the protection of juveniles deprived of liberty is provided.
United Nations Standard Minimum Rules for the Administration of Juvenile Justice (The Beijing Rules)	• Guidance regarding administration of juvenile detention centres.
United Nations Guidelines for Action on Children in the Criminal Justice System	• Guidance regarding adjudication of justice in actions on children
United Nations Guidelines for the Prevention of Juvenile Delinquency (The Riyadh Guidelines)	• Guidance regarding adjudication of justice in actions on children
The way the States should act to prevent children from engaging in juvenile delinquency	• The way the States should act to prevent children from engaging in juvenile delinquency
SAARC Convention on Preventing and Combating Trafficking in Women and Children for Prostitution	• States are required to take measures to prevent and combat trafficking in women and children for prostitution in the SAARC region.

NATIONAL LAWS REGARDING CHILDREN

Regulations regarding children are formed through national laws enacted according to the State policies. National laws have been further improved by incorporating the international standards and observations made by the international organizations in order to build good governance within the country. State officials are empowered under the laws to discharge their functions and using the exisiting national child laws there is ability to act in the best interest of the child.

Legislations/Acts	Relevant issues
The Constitution of the Democratic, Socialist, Republic of Sri Lanka, 1978	• The principle of equality in all the measures adopted for progress of children. • The State shall ensure full development of children and youth, including their physical, mental, moral, religious and social development.
International Covenant on Civil and Political Rights Act No. 56 of 2007	• Every child has the right to have his or her birth registered, to have a name, to acquire nationality and to be protected from maltreatment, neglect, abuse or degradation. • Every child has the right to have legal assistance, if substantial injustice would otherwise result. Any institution undertaking matters concerning children should act upon the principle of the best interest of the child.
Penal Code (Amendment) Act No. 16 of 2006	• Duty of person providing service by computer to prevent sexual abuse of a child. • Replacement of the heading kidnapping and abduction.
Convention on Preventing and Combating Trafficking in Women and Children for Prostitution Act No. 30 of 2005	• Preventing and combating trafficking in children.
Tsunami (Special Provisions) Act No. 16 of 2005	• Guardianship, protection, foster care, welfare and adoption of children affected by tsunami.
Prevention of Domestic Violence Act No. 34 of 2005	Measures to prevent domestic violence and provide protection for children.
National Child Protection Authority Act No. 50 of 1998	• Establishment of the National Child protection Authority to prevent and act against all forms of child abuse. • Prevention of child abuse. • Protection and treatment of children who are victims of child abuse.
Children and Young Persons Ordinance No. 48 of 1939 and it Amendments	• Establishment of juvenile courts. • Guardianship and protection of children and young persons. • Supervision of juvenile offenders and other related matters.
Obscene Publications Ordinance No. 4 of 1927	• Prevention of obscene publications affecting the well-being of children and young persons.
Probation of Offenders Ordinance No. 42 of 1944	• Probation of offenders. • Supervision of such offenders and provision for the administration of probation service.
Youthful Offenders (Training Schools) Ordinance No. 28 of 1939	• Detention of youthful offenders. • Training and rehabilitation of youthful offenders.

Legislations/Acts	Relevant issues
Vagrant Ordinance No. 4 of 1841	• Legal position regarding vagrancy
Detention Homes Ordinance No. 5 of 1907	• Establishment of detention homes to detain convicted vagrants.
Penal Code No. 2 of 1883 Amendment Act No. 22 of 1995 and Amendment Act No. 29 of 1998	• Introduction of sexual offences regarding children and increase of punishment. • Amendment of law relating to rape.
Code of Criminal Procedure Act No. 15 of 1979 (Amendment Acts No.s 20 of 1995, 19 of 1997 and 28 of 1998)	• Court procedure regarding a person who has committed a crime.
Maintenance Act No. 37 of 1999	• Legal position regarding the maintenance of the family by a spouce
Age of Majority Ordinance No. 7 of 1865	• Age of majority in Sri Lanka is 21 years. • This has been brought down to 18 years under the 1987 Amendment.
Births and Deaths Registration Ordinance NO. 17 of 1951	• Registration of births and deaths.
Marriage (General) Registration Ordinance No. 19 of 1907 (Amendment Acts No.s 18 of 1995	• Ensurance of protection of children through registration of marriages except Muslim marriages.
Kandyan Marriage and Divorce Act No. 44 of 1952 (Amendment Act No. 19 of 1995)	• Validity of Kandyan marriages, legitimacy of children, need of consent for marriage and procedure for registration of marriages.
Education Ordinance No. 31 of 1939 and regulations made thereunder	• Consists of regulations for formal education.
Adoption of Children ordinance as amended by Act No. 38 of 1979 (Amendment Act No. 15 of 1992)	• Adotion of children and registration of persons other than natural parents who has undertaken the protection, guardianship or control of children.
Employment of Women, Young Persons and Children Act No. 47 of 1956 and regulations made	• Legal position applicable when children and young persons are employed.
Offences committed under the influence of Liquor Act No. 41 of 1979	• Offences and punishments regarding provision of liquor to any child under the age of 12 years and sale of liqour to a person under 18 years of age.
Orphanages Ordinance No. 22 of 1941	• Maintenance of orphans and deserted children. • Orphanages and other institutions for protection and accommodation. • Registration and control of orphanages.

Institutional Framework for the Protection of Child Rights

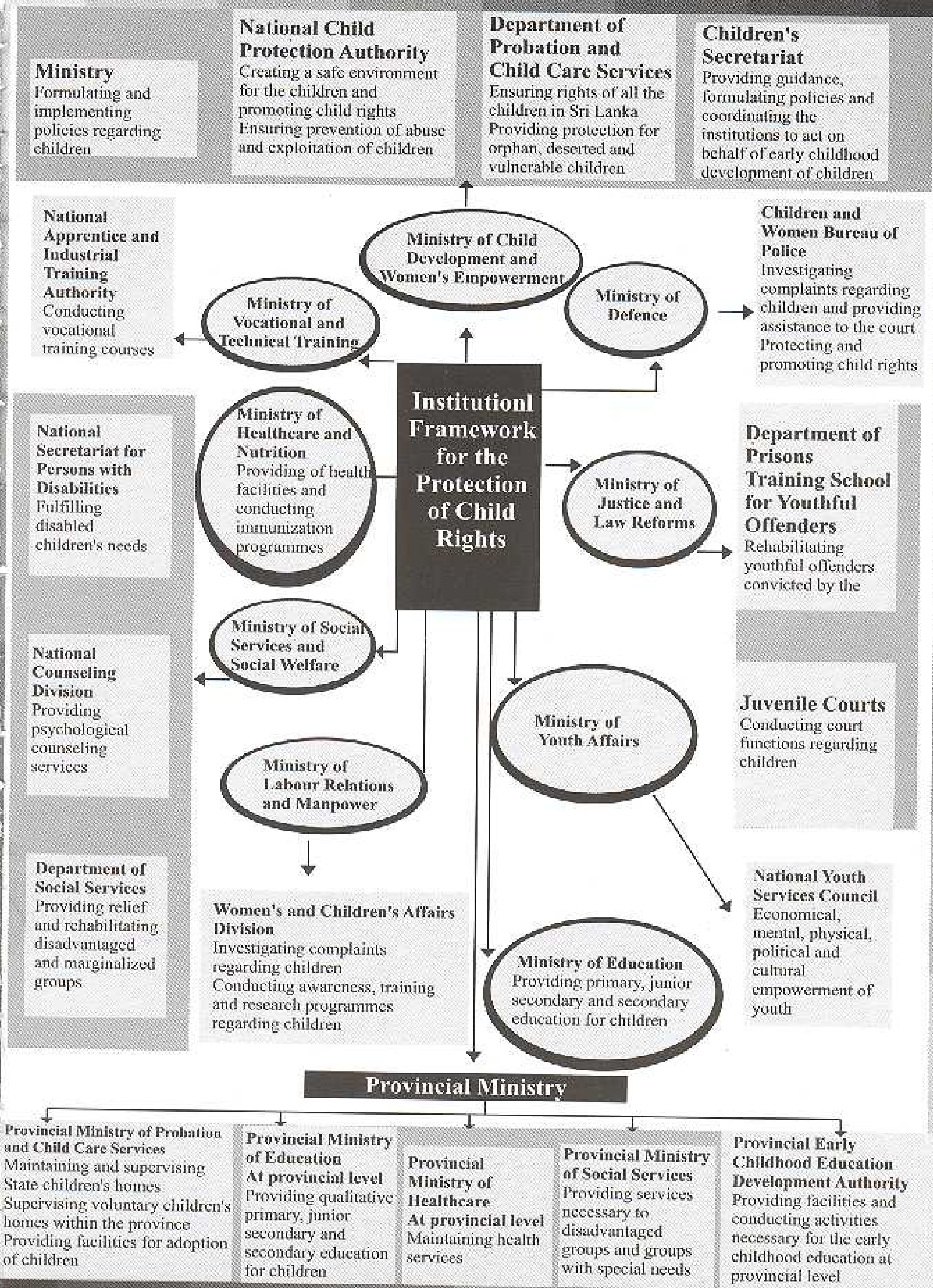

PART I
GENERAL GUIDELINES

General guidelines to be followed by all officers dealing with children although they may have special work related duties: -

01. As a general principle every child's welfare and best interest should be ensured.

02. A patient and attentive hearing should be given to the child.

03. Child's statement should be recorded in his/her mother tongue. In instances where it is not possible measures should be taken to provide and seek the assistance of an interpreter.

04. Rights to Development, Protection and Participation should be treated as basic rights of children.

05. Children with special needs should be provided with special care and attention.

06. Institutionalization should only be resorted to in instances where there are no other alternatives and it should be minimal.

07. Institutionalization should be considered merely as a process of rehabilitation/ correction and not as a part of punishment.

08. A separate institution should be maintained for the purposes of institutionalizing children and youth.

09. Priority should be accorded in the institutionalization process to age, gender, protection and education, and considera - ion should also be given to the provision of social, vocational training, medical, psychological and counseling services.

10. Children and youth should be assisted to obtain legal assistance or free legal aid.

11. Parents and guardians should be helped to maintain contact and relations with the child and allowed to participate in the rehabilitation process unless this against the best interests of the child.

12. Children and youth should not be subjected to any form of discrimination or torture or cruel, inhuman and degrading treatment.

13. The records and personal files of children should be kept highly confidentially and safely and those records and files should not be released to a third party except on a court order.

14. Confidentiality and protection of factual issues regarding children should be ensured.

15. Education should be used to develop personal skills as well as to make them understand the importance of culture, customs, moral and ethical values.

16. In all processes of institutionalization, rehabilitation and social reintegration the childhood should be protected.

17. Having understood all forms of threats against the security of children and youth they should be provided with maximum protection.

18. There should not be winners or losers in the juvenile justice process and no child should be imprisoned.

19. In every possible instance children should be given the opportunity to have contacts with external parties including parents and guardians.

20. All institutions should act in cooperation and mutual agreement to order to ensure child's dignity and justice.

21. Fullest cooperation should be provided to the monitoring mechanism

22. Follow-up should be carried out before and after institutionalizing and integrating children.

PART II
POLICE OFFICERS

Children and Women Bureau was established in 1979 by the Department of Police, Sri Lanka. At present the activities of the Bureau are carried out around the island under the supervision of Assistant Superintendents of Police. By and large female police officers are attached to this section. Guidelines to be followed by the police officers: -

01. In an instance where a child is involved the investigation should be conducted by the Children and Women Bureau of the relevant police station. The assistance of the National Child Protection Authority should also be obtained.

02. A girl child should be kept under the custody of women police officers.

03. Under no circumstances should children should be kept in cells.

04. The reason for police action should be explained clearly and simply to the child.

05. The parents or guardian of the child should be informed immediately.

06. Specially trained officers should conduct interview the child.

07. When children with special needs are involved suitable special measures should be adopted.

08. In obtaining clarifications from the child modern technological techniques should be used to avoid repetition.

09. Investigation regarding the child should be concluded as soon as possible and the duration within which the child is retained at the police station should be minimized.

10. If the offence is a bailable offence in terms of the Code of Criminal Procedure the child should be released on police bail without delay.

11. If the child cannot be released or police bail cannot be granted the child or youth should be retained in a safe legal place until he or she is produced before the court.

12. Separate information books and documents regarding children should be maintained.

13. In every instance the child should be handed over to the parents/guardians/any relative and in special instances where the child cannot be handed over he or she should be retained at a child retention home or hospital on a court order.

14. If there are sick or injured children treatment should be provided if hospitalized necessary safety should be ensured.

15. The child should be directed to the Judicial Medical Officer and reports should be obtained if necessary.

16. The child should be kept separately from adult offenders.

17. The security of the family of the child should be ensured if necessary.

18. Labour officers should be informed of any complaints received regarding child labour.

19. The report of the relevant probation officer or labour officer should be submitted when a police officer is producing a child before a court for any reason.

20. The child should not be produced before the court every time when an investigation report is submitted and the child should be so produced only if there is a court order to that effect.

21. When a complaint regarding a child is taken up for trial the presence of the child's parents/guardian should be ensured.

22. When conducting a trial regarding a child the assistance of the court should be obtained to remove irrelevant parties from the court room.

23. The necessary assistance should be provided to the relevant parties to reintegrate the child into society.

24. Assistance should be provided for follow-up carried out after integrating the child.

PART III
PROBATION OFFICERS

The Department of Probation and Child Care Services was commenced in 1956. This institute was established with the objectives of granting judicial reliefs to the abused children and youth; providing services to such children; facilitating them to live with the family and providing protection; legitimizing children; and preserving children's rights in general. There are probation officers island wide covering all judicial zones in Sri Lanka. Functions of the Department of Probation were decentralized to the provincial level under Thirteen Amendment to the 1978 Constitution. Accordingly, probation officers are functioning under Provincial Probation Commissioners. The guidelines to be followed by the Probation Officers :-

01. An independent social inquiry should be conducted.

02. When interviewing and inquiring into essential information dignity of the child and parents should be ensured.

03. After conducting a complete investigation into the social and family background of the child a Social Inquiry Report should be presented to the court.

04. When preparing reports the assistance of Child Rights Promotion Officers, Social Service Officers and other officers should be obtained if necessary.

05. Should be aware of the Accommodation Centers in one's area and whenever the court orders a clear report regarding the same should be submitted.

06. A clear report should be presented regarding the charges framed by the police on relevant date/time/place.

07. Fullest cooperation should be provided when police is dealing with the child.

08. Assistance should be provided whenever the Magistrate orders that the child should be interviewed.

09. Relationships between the institution, the children and their families should be secured.

10. Children housed in Protective Child Accommodation Centers should be observed monthly and reports should be prepared and presented to relevant institutions.

11. After a month based on the interviews and social reports the assistance should be provided to the court to determine the following issues regarding children housed in Protective Child Accommoda - tion Centers:

    I whether child could be returned to the charge, care and custody of the parents or guardians; or
    II whether child should be housed in a Protective Child Accommodation Center for a period not exceeding one year; or
    III whether child should be housed in a Protective Child Rehabilitation Center for a period not exceeding one year.

12. Reports should be presented monthly to Provincial Probation Commissioners regarding children housed in Protective Child Accommodation Centers.

13. When transferring a child to a Protective Child Rehabilitation Center situated within another district, all relevant documents should be forwarded to the probation office in charge of the judicial zone relevant to that institution after keeping copies. Assistance necessary in the process of rehabilitation to continue the contacts with the family and community should be provided to the relevant probation office.

15. Should make necessary arrangements to reintegrate the child into society and immediately report/seek advice from the Provincial Probation Commissioner.

16. Social reports regarding the child should be presented to the court without delay.

17. The behavior/well-being and progress of the child should be reviewed and a report should be presented to the court.

18. Advice necessary for the well-being of the child should always be provided.

19. Should find out as to whether the child is receiving welfare and suitable education.

20. The progress of the child should be reviewed and the review should take place periodically. (Once in three months in cases of Protective Child Accommodation Centers and monthly in cases of Protective Child Rehabilitation Centers.)

21. Social reintegration process of children should be assisted and constant follow-up should be carried out within a year and assistance of the relevant officers should be obtained for that purpose.

22. Assistance should be provided to find a suitable employment or instructions should be provided to engage in vocational activities.

23. If the cooperation of other institutions is necessary to integrate the child the Provincial Probation Commissioner, Rehabilitation Commissioner and Commissioner General of Rehabilitation should be notified.

PART IV
CHILD RIGHTS PROMOTION OFFICERS

Child rights promotion officers are appointed by the Department of Probation and Child Care Services functioning under the central government to operate at the divisional secretariat level. The primary function of these officers is to promote, improve and protect child rights. The guidelines to be followed by the Child Rights Promotion Officers: -

01. Guidance should be provided to build up a strong personality within the child.

02. When called upon by the Magistrate for an interview regarding the child assistance should be provided to the court with prior preparation.

03. Fullest cooperation should be provided to the probation officers to prepare reports regarding children.

04. The relationship between institutiona - lized children and their families should be protected and assistance should be provided to maintain the relationships.

05. Necessary prior arrangements within the society and the family should be made to reintegrate the child.

06. Steps should be taken to make the child physically and mentally strong for reintegration.

07. The relevant institutions should be notified through senior officers to remove elements unfavorable to the child.

08. Follow-ups should be carried out subsequent to reintegration and when necessary the assistance should be provided to the Probation Officers for follow-up activities.

If I too had the chance to attend school !!!

Ajith is twelve years old and has lost his parents. He was brought up under the custody of his uncle. While he was receiving school education due to his uncle's cruelty and violence the uncle was arrested by the police, produced before the courts and imprisoned. Since Ajith was a minor who has lost his parents none came forward to take care of him. Therefore, authorities had to seek the assistance of the court to send Ajith to a children's home for custody and protection. As a result he was sent to a State children's home. Although the authorities of the home took steps to admit Ajith to a school he couldn't recive school education due to the delay occured because of various reasons adduced by school authorities. Ajith who was depressed without school education ran away from the children's home. Later Ajith was found by the police, reproduced before the court and sent to a rehabilitation home.

- Is becoming a victim a reason to lose school education?
- How should the relevant institutions coordinate in the best interest of the child ?

PART V

LABOUR OFFICERS

Functions of the Department of Labour have been decentralized to the Regional Offices, District Offices and Sub Labour Offices. There is a Women and Children's Affairs Division operating at the Head Office of the Department of Labour. When it comes to protection of children in general the Department of Labour is more concerned with exploitation of children and youth for labour. The guidelines to be followed by the labour officers protecting children's rights: -

01. The police should be promptly informed when a complaint is received regarding a child.

02. Inspection of the questionable site regarding the child should be carried out with due diligence.

03. The time of the site inspection should be taken into consideration.

04. The parents or guardian of the child should be informed immediately.

05. The presence of a female police officer should be ensured in conducting a site inspection with regard to a case where a girl child is involved.

06. When a complaint regarding a child is taken up for trial the presence of the child's parents/guardian should be ensured.

07. If there are sick or injured children due provision of treatment to such children should be ensured.

08. In obtaining clarifications from the child modern technological techniques should be used to avoid repetition.

09. When conducting a trial regarding a child the assistance of the court should be obtained to remove irrelevant parties from the courtroom.

10. Necessary arrangements should be made to obtain all documents and information necessary from the relevant institutions and to institute judicial proceedings without delay.

11. Fullest cooperation should be provided to the monitoring mechanism.

12. Different sectors of the society should be made aware of the adverse effects of child labour wherever possible.

13. Assistance should be provided for the follow-up activities carried out after the child is integrated into the society.

My Future ???

Motherless 15 years old Selvaraja's father is a fisherman working in a multiday boat. Sevaraja is living with his old grandmother. One day while he was playing with friends he picked up 8 coconuts fallen on to a neighbouring land. The owner of the premises informed the police and Selvaraja was arrested. When he was presented in court he was sent to a rehabilitation centre since a parent or a guardian did not appear. Within the same premises there was a rehabilitation centre for adult offenders. Selvaraja was influenced by the improper behaviors of adult offenders. Therefore, a feeling arose within Selvaraja that being institutionalized will not be a stain in his life.

- Why was this child driven towards such a feeling?
- Do you think that due rehabilitation is provided here? What about the responsibility of the State and society?

PART VI
OFFICERS OF THE NATIONAL CHILD PROTECTION AUTHORITY

National Child Protection Authority was established under the Act No. 50 of 1998. With the commencement of the Ministry of Child Development and Women's Empowerment the National Child Protection Authority was subjected to this Ministry. The officers of the Authority are operating around the island at the district level and are based on District Secretariats. Coordination of all measures adopted against child abuse, including prevention of all forms of child abuse, protection of abused children and provision of relief, is a responsibility of the National Child Protection Authority. The guidelines to be followed by the officers of the National Child Protection Authority and the regional coordinating officers: -

01. Written and verbal complaints regarding child abuse should be correctly recorded and the head office or the nearest police station should be promptly informed.

02. All functions of the Police Officers carried out in connection with child abuse should be subjected to due supervision.

03. The Chairman of the Authority should be notified immediately and necessary steps should be taken if it is found that the police investigation is not duly conducted.

04. The child should be directed to the Judicial Medical Officer and due supervision should be undertaken from the point of submission to the Psychiatrist until the reports are received.

05. Fullest cooperation should be provided to the Probation Officers in preparing reports regarding children if necessary.

06. When called upon by the Magistrate for an interview regarding the child assistance should be provided to the court with prior preparation.

07. The parents and guardians of the abused child should be made aware of the measures to be taken regarding the incident and encouraged to seek legal relief.

08. Assistance should be provided to the process of making the child physically and mentally strong for social reintegration.

09. Fullest cooperation should be provided for the follow-up activities carried out by the probation officers after the child is integrated into the society.

10. Should intervene to provide maximum contribution at the institutional level to improve the social and economic status of the child's family after he/she is reintegrated.

11. Committees in respect of child rights should be formed at the grassroots level and their active contribution should be obtained to prevent child abuse.

12. Fullest cooperation should be provided to district child promotion committees and district child protection committees and the decisions made and activities performed by those committees regarding children should be supervised.

13. Different sectors of the society should be made aware of the adverse effects of child abuse wherever possible.

PART VII
OFFICERS IN CHARGE OF CHILDREN'S HOMES AND REHABILITATION CENTERS

Children's homes and rehabilitation centers are functioning under the Department of Probation and Child Care Services of the central government and Departments of Probation and Child Care Services in the provinces and the Department of Prisons. These officers are operating in different fields necessary for the functioning of these institutions. They are directly contributing to mould the children for social reintegration using the process of protection/rehabilitation and correction, which includes the provision of protection, proper training, correct advice, guidance and maintain discipline. The guidelines to be followed by the officers in charge of children's homes and rehabilitation centers: -

01. The child should be treated politely and kindly.
02. A detailed register of all the children housed in the institution should be maintained.
03. A child friendly environment should be maintained within the institution.
04. Daily timetables should be designed to suit the discipline and healthy growth of the child.
05. An environment where each child will not be subjected to the physical or mental harassment of other inmates should be created.
06. If urgent medical treatment is needed subsequent to institutionalization such treatment should be provided.
07. Due protection should be provided to the child.
08. If the child states that there are difficulties regarding the security of his or her family members the relevant parties should be notified.
09. Nutritious and adequate meals should be provided to the child.
10. Necessary water and sanitary facilities should be duly provided.
11. Due facilities for sports and entertainment should be provided.
12. Clothing adequate to secure the dignity of the child should be provided.
13. Adequate space for sleeping should be provided.
14. A physical environment suitable for child's growth should be created.
15. Children should be directed to vocational training which suits the current needs.
16. The child should be allowed to engage in his or her religious and cultural activities.
17. Opportunities should be provided to communicate with the parents or guardians and to meet each other.
18. Protection and best interest of the institutionalized children should be ensured. Relationship of the child with his or her family members should be ensured.
19. Children should be allowed to attend school for education.
20. A special methodology should be designed to provide primary education to the children, who have obtained informal education.
21. Methods should be adopted to obtain information regarding children with special talents and provide access to participation.
22. Suitable special facilities and care should be provided to children with special physical needs.

24. The children should never be treated in a way to create the impression that they are inmates or prisoners.

25. Should have a good understanding of the issues regarding each child for purposes of management of the institution but should never act in a way for the child to feel it.

26. The period for which the child is institutionalized, the place where the child retained and details about his/her family should be reported to Commissioner of Probation and Commissioner General of Rehabilitation.

27. When children are transferred to other institution on court orders parents/ guardians/ the police/ probation officers/ Regional Coordinator of the National Child Protection Authority/ Provincial Probation Commissioner and Commissioner General of Rehabilitation should be duly notified.

28. Upon such transfer the files relevant to the child should be handed over to the relevant institution after keeping copies.

29. When the retention of children, who are institutionalized on court orders, is questioned the relief should be obtained by forwarding the relevant question to the nearest police station or the Attorney General or the Court.

30. The child's condition of health should be regularly checked and counseling and psychological treatment should be provided based on needs.

31. A record of the child's progress should be maintained and the progress should be regularly reviewed.

32. Provincial Probation Commissioner and the Commissioner General of Rehabilitation should be regularly informed about the child's progress.

33. Assistance of other connected officers should be obtained to reintegrate the child into the society.

ළමයාගේ

උපරිම යහපත තහවුරු කරමු

මනා පැවැත්මට ඇති බාධාවන් ඉවත් කරමු

සියළු ආකාරයෙන් වූ ආයතනගත වන/නොවන ළමයින් සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරන රාජ්‍ය නිළධාරීන් ක්‍රියා කළයුතු ආකාරය පිළිබඳ පොදු මාර්ගෝපදේශය

පෙරවදන

2008 වසරේ දෙසැම්බර් මාසයට යෙදී තිබුණු එක්සත් ජාතීන්ගේ මානව හිමිකම් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රකාශනය එළිදැක්වීමේ 60 වන සංවත්සරය ඉලක්ක කරගනිමින් ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාවේ අධීක්ෂණ හා සමාලෝචන අංශය මගින් ළමා හිමිකම් ප්‍රවර්ධනය සහ සුරක්ෂිත කිරීම අරමුණු කොටගෙන වැඩසටහන් මාලාවක් සැළසුම් කරන ලදී.

එයට සමගාමීව බාලක යුක්තිය පසිඳලීමේ ක්‍රියාවලියේදී රාජ්‍ය නිලධාරීන්ගේ ආයතනික සම්බන්ධීකරණ ක්‍රියාවලිය, එහි පවතින අඩු ලුහුඬුකම්, දේශීය සහ ජාත්‍යන්තර ළමා නීතීන් පිළිබඳ දැනුම සහ ප්‍රායෝගික භාවිතය සම්බන්ධයෙන් සහ සමස්ථ ආයතනික පුනරුත් -ථාපන ක්‍රියාවලිය පිළිබඳ විශේෂ කරුණු සොයා බැලීමක් ද සිදුකරන ලදී.

මෙම අධ්‍යයනයට උතුරු පළාත සහ බස්නාහිර පළාත තුළ පිහිටි ළමා රැඳවුම් ස්ථාන සහ රජයේ අනුමත ළමා රැඳවුම් ස්ථානවල පැවති ගැටළුකාරී තත්වයන් පදනම් කර ගැනිනි. එහිදී නිරීක්ෂණය වූ තත්වයන් මගහැරීමට සහ "ළමයාගේ උපරිම යහපත" යන සංකල්පය පෙරදැරිව රාජ්‍ය නිලධාරීන් කටයුතු කළයුතු බවත් ඒ පිළිබඳ දැනුම යාවත්කාලීන විය යුතු බවත් නිලධාරීන්ගේ ආකල්පමය වෙනසක් සිදු විය යුතුව පවතින බවත් වැඩි දුරටත් අනාවරණය විය.

පොලිස් නිලධාරීන්, පරිවාස නිලධාරීන්, ළමා හිමිකම් ප්‍රවර්ධන නිලධාරීන්, කම්කරු නිලධාරීන්, ජාතික ළමාරක්ෂක අධිකාරියේ නිලධාරීන් හා ළමා නිවාස/පුනරුත්ථාපන මධ්‍යස්ථාන භාර නිලධාරීන් ඉලක්ක කර ගනිමින් සංක්ෂිප්ත මාර්ගෝප-දේශයක දැඩි අවශ්‍යතාවය මතු විය. තවද එය වඩාත් ප්‍රායෝගික මට්ටමින් එළිදැක්වීම උදෙසා ළමුන් සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරන රාජ්‍ය නිලධාරීන්ගේ යෝජනා සහ අදහස් විමසීමේ වැඩසටහන් මාලාවක් කොළඹ සහ යාපනය දිස්ත්‍රික්ක තුළ ක්‍රියාත්මක කර එතුළින් ලත් අත්දැකීම්, දැනුම උපයෝගී කරගනිමින් සකස් කරනලද මාර්ගෝපදේශය මෙසේ එළිදැක්වීමට අදහස් කළෙමු.

ළමුන් සහ යෞවනයන්ගේ ජීවිත වඩාත් අර්ථාන්විත සහ යහපත් කිරීමේ අරමුණ පෙරදැරිව ඇති කරගත් පොදු එකඟතාවයන් මත සැකසුණු මෙම මාර්ගෝපදේශය රාජ්‍ය නිලධාරීන්ගේ මනා සම්බන්ධීකරණය සහ කැපවීම මතම එලගැන්විය හැක්කක් විනා එය හුදෙක් ලේඛණයකින් පමණක් හොකළ හැක්කක් බවද අවධාරණය කරමු.

එම කැපවීම දේශයේ "දරුවන්ගේ උපරිම යහපත" තහවුරු කිරීම පිණිසම හේතු විය යුතු අතර ළමයින් වෙනුවෙන් සේවය කිරීමේ දී මෙම මාර්ගෝපදේශය ඉවහල් වනු ඇතැයි ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාවේ අපේක්ෂාවයි.

පටුන

1. පෙරවදන

2. හැඳින්වීම
   - ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව
   - ළමයින් සම්බන්ධ ජාත්‍යන්තර ප්‍රමිතීන්
   - ළමයින් සම්බන්ධ දේශීය නීති
   - ශ්‍රී ලංකාවේ ළමයින් සම්බන්ධිත ආයතනයන්

3. ළමුන සම්බන්ධයෙන් රාජ්‍ය නිලධාරීන් කටයුතු කළ යුතු ආකාරය පිළිබඳ මාර්ගෝපදේශය :
   - I වන කොටස : පොදු මාර්ගෝපදේශය
   - II වන කොටස : පොලිස් නිලධාරීන්
   - III වන කොටස: පරිවාස නිලධාරීන්
   - IV වන කොටස: ළමා හිමිකම් ප්‍රවර්ධන නිලධාරීන්
   - V වන කොටස : කම්කරු නිලධාරීන්
   - VI වන කොටස: ජාතික ළමාරක්ෂක අධිකාරියේ නිලධාරීන්
   - VII වන කොටස: ළමා නිවාස / පුනරුත්ථාපන මධ්‍යස්ථාන භාර නිලධාරීන්

හැඳින්වීම

ලොව එළිය දකින සියළුම ළමුන් ගරුත්වය සහ අයිතීන්ගෙන් සමන්විතව සහ නිදහසේ උපත ලබයි. ළමාවිය නිදහසේ ගත කරන දරුවාට සමාජ, ආර්ථික, දේශපාලන, සංස්කෘතික පසුබිම තුළ ජීවත් වීමට සිදුවේ. මෙම සාධකයන් අසමතුලිත වන අවස්ථා වලදී දරුවාට කටුක අමිහිරි අත්දැකීම් වලට මුහුණදීමට සිදුවේ. මෙවැනි තත්වයක් තුළ දරුවාගේ ළමාවිය ආරක්ෂා කිරීම සමාජ සහ රාජ්‍ය යුතුකම වන්නේය. නවීන ලෝකය තුළ අවාසනාවන්ත ලෙස ළමයාගේ ළමා කාලය වැඩිහිටියන් සහ සමාජය විසින් විකෘති කිරීම හේතුවෙන් අද සමාජයේ දරුවන අමිහිරි අත්දැකීම් ලබන ප්‍රවනතාවය වැඩිවෙමින් පවතී. එවන් තතවයක තුළ ආයතනගත වන ළමුන් පිළිබඳව දෙමාපියන්ට, සමාජයට සහ රාජ්‍යයට වගකීම් සමුදායක් පැවරී ඇත්තේය. ආයතනගත වන ළමයින් යහපත් පුරවැසියකු ලෙස ආයතනයෙන් පිටවීම හෝ රාජ්‍ය යාන්ත්‍රණය විසින් කරනු ලබන ආරක්ෂණය සහ ප්‍රවර්ධන ක්‍රියාවලිය හේතුවෙන් ළමයාගේ යහපත උදෙසා කළ ක්‍රියාකාරකම් අපේක්ෂිත ඉලක්ක සපුරාලීමට අපොහොසත්වී ඇත.

රටේ අනාගතය භාරගැනීමට සිටින මෙවැනි ළමුන් ආරක්ෂා කිරීමට රාජ්‍ය විසින් ජාත්‍යන්තර ප්‍රඥප්තීන් සම්මුතීන් සහ ප්‍රමිතීන් පිළිගෙන ඇති අතර එම ප්‍රමිතීන් සහ න්‍යායන් තුළින් දේශීය සන්දර්භයට අනුකූලව අණ පනත් සහ ක්‍රියාකාරී ආයතනයන් පිහිටුවා ඇත්තේය. නමුත් ප්‍රතිඵලය පිළිබඳ සලකා බැලීමේ දී මෙවැනි නීති රීතීන් සහ ආයතන මගින් සිදු කරනු ලබන සේවය ළමයාගේ උපරිම යහපත සඳහා වන්නා වූ දායකත්වය අවම වී ගොස් ඇත්තේය. ඒ අනුව ළමයාගේ අනාගතය නිර්මාණය කිරීමේ දී ළමයාගේ උපරිම යහපත උදෙසා ක්‍රියා කිරීමේ බරපතල අවශ්‍යතාවයක් ඉස්මතුවී ඇත්තේ ආයතන අතර අන්තර් සම්බන්ධතාවය බිඳවැටීම, නීතිමය දැනුම යාවත්කාලීන නොවීම, විශේෂ පුහුණු නොමැති වීම, ශල්‍යපැතිගිය ආකල්පමය තත්වයන්හි එල්බ සිටීම සහ අවශ්‍ය පරිදි රාජකාරිය ඉටු නොකිරීම වගවීමක් ඇති නොවන පරිදි කටයුතු කිරීම යන කරුණු නිසාවෙනි.

මෙවන් තත්වයක් තුළ ළමුන් පිළිබඳ කටයුතු කරනු ලබන රාජ්‍ය නිලධාරීන් විසින් කටයුතු කළ යුතු ආකාරය පිළිබඳ මාර්ගෝපදේශයක දැඩි අවශ්‍යතාවය මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව විසින් සිදුකළ අධ්‍යයනයේ දී වඩාත් ගම්‍ය විය. ඒ අනුව පහතින් සවිස්තරව පෙන්වා දී ඇති පරිදි මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාවේ කර්තව්‍ය, ළමයින් සම්බන්ධ ජාත්‍යන්තර, දේශීය නීති හා රාජ්‍ය ආයතනයන් පිළිබඳව මනා අවබෝධයකින් යුතුව රාජකාරී කටයුතු සිදුකිරීමට පසුබිමක් සකස් කිරීමය.

මෙම මාර්ගෝපදේශය ළමුන් සහ යෞවනයන්ගේ ජීවිත වඩාත යහපත් කිරීමේ අරමුණු පෙරදැරිව පොදු එකඟතාවයන් මත සැකසුණු මුද්‍රිත ලේඛණයක් පමණක් නොවිය යුතු අතර මනුෂ්‍යත්වයේ අනාගතය ළමුන් මත රඳා පවතින බැවින් අර්ථාන්විත ජීවිතයකට හිමිකාරත්වය ලබාදීමට සියළු රාජ්‍ය නිලධාරීන්ගේ උනන්දුව හා ක්‍රියාකාරීත්වය මත සිදු කළ යුත්තකි.

ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව

ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව 1996 අංක 21 දරන පනත මගින් පිහිටුවන ලද ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවකි. මූලික අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කිරීම, සම්බන්ධයෙන් විමර්ශන පැවැත්වීම, නිර්දේශ ඉදිරිපත් කිරීම, රැඳවියන් රඳවා තබන ස්ථාන පිළිබඳ අධීක්ෂණය කිරීම, මානව හිමිකම් පිළිබඳ ප්‍රවර්ධන කටයුතු පර්යේෂණ පැවැත්වීම සහ රජය වෙත නිර්දේශ ඉදිරිපත් කිරීම මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාවේ මූලික කර්තව්‍යයන් අතර ප්‍රධාන වශයෙන් කැපී පෙනේ.

මීට අමතරව 10 (ඉ) වගන්තිය ප්‍රකාරව මානව හිමිකම් ක්ෂේත්‍රයේදී ගිවිසුම් වලට සහ වෙනත් ජාත්‍යන්තර සාධන පත්‍ර වලට දායකවීමේ හා එකඟවීමේ අවශ්‍යතාවය පිළිබඳව රාජ්‍යයට නිර්දේශ ඉදිරිපත් කිරීමේ වගකීම ද ප්‍රමුඛ වේ.

ශ්‍රී ලංකා මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභා පනතේ 11 (ඇ) වගන්තිය ප්‍රකාරව අධිකරණ ආඥාවක මගින් හෝ අණපනකාරයකින් හෝ රඳවා සිටින තැනැත්තන්ගේ සුභ සිද්ධිය, ඔවුන් රඳවා සිටින ස්ථාන නිරතුරුව පරීක්ෂා කිරීමෙන් සුපරීක්ෂණය කිරීම සහ ඔවුන් රඳවා ගෙන සිටීමේ තත්ත්වයන් වැඩිදියුණු කිරීම සඳහා අවශ්‍ය විය හැකි නිර්දේශ ඉදිරිපත් කිරීම කොමිෂන් සභාවේ ප්‍රමුඛ කාර්යයක් වේ.

කොමිෂන් සභා පනතේ 10 (ඇ) සහ (11) (ඌ) වගන්ති ප්‍රකාරව වගන්තිය මූලික අයිතිවාසිකම් වැඩිදියුණු කිරීමේ ප්‍රවර්ධනය කිරීමේ, ආරක්ෂා කිරීමේ නීතිමය සහ පරිපාලනමය විධාන හා කාර්ය පටිපාටිය සකස් කිරීමෙහිලා ආණ්ඩුවට උපදෙස් දීම සහ සහායවීම යන කර්තව්‍ය පෙරදැරි කර ගනිමින් 11 (ඌ) වගන්ති ප්‍රකාරව කොමිෂන් සභාවේ කර්තව්‍ය ඉටු කිරීම පිණිස අවශ්‍යවන්නා වූ හෝ හිතකර වන්නාවූ වෙනත් සියළු දේ කිරීම යන බලතල ප්‍රකාරව ළමයින් පිළිබඳව කටයුතු කරන රාජ්‍ය නිළධාරීන් පිළිපැදිය යුතු මාර්ගෝපදේශ සකස්කිරීමේ වගකීම කොමිෂන් සභාව ඉටුකරන ලදී. මෙය, ළමයාගේ උපරිම යහපත, සහ සුභ පැවැත්ම උදෙසා කටයුතු කිරීමට රාජ්‍ය නිළධාරීන්ට මහඟු උපකාරයක් වනු නොඅනුමානය.

ළමයින් සම්බන්ධ ජාත්‍යන්තර ප්‍රමිතීන්

ළමා අයිතිවාසිකම් සම්බන්ධ මූලික අවධානය ජාත්‍යන්තර ප්‍රමිතීන් සහ රීතීන් මගින් ව්‍යාප්ත කර ඇත. එමගින් රාජ්‍යය සහ සමාජය ළමයාගේ යහපත සඳහා ගතයුතු පියවර පිළිබඳ අවධාරණය කරනු ලැබේ. තවදුරටත් එමගින් ළමා හිමිකම් සුරක්ෂිත කිරීම සහ ප්‍රවර්ධනය කිරීම සඳහා ජාත්‍යන්තර ප්‍රමිතීන් ඔස්සේ මුළු ලොවටම මගපෙන්වීමක් ලබා දෙයි. එතුළින් ළමා හිමිකම් සුරක්ෂිත කිරීමට රාජ්‍යයක් යුතු බැඳීම, ගරු කිරීම සහ ආරක්ෂා කිරීමේ වටිනාකම පිළිබඳව රාජ්‍යයන් වෙත එත්තු ගැන්වීමක් ද සිදුකරයි.

ප්‍රඥප්ති/සම්මුති	අදාළ කරුණු
මානව හිමිකම් පිළිබඳ විශ්ව ප්‍රකාශනය	• සෑම පුද්ගලයකුටම ජීවත්වීමටත්, නිදහස්ව සිටීමටත්, පෞද්ගලික ආරක්ෂාවටත් හිමිකම ඇත්තේය. • පවුල සමාජයේ මූලික ඒකකය වේ. එයට සමාජයේ සහ රාජ්‍යයේ රැකවරණය ලැබිය යුතුය. • ළදරුභාවය විශේෂ උපකාර හා ආරක්ෂාව උරුම කරගන්නේය. විවාහක, අවිවාහක මවුවරුන්ගෙන් ලැබෙන සියළුම දරුවෝ සමාන ආරක්ෂාවට අයිතිය ඇත්තේය.
ආර්ථික, සාමාජීය සහ සංස්කෘතික අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ අන්තර්ජාතික සම්මුතිය	• පවුල සමාජයේ මූලික ඒකකය වේ. • ළමයින් සහ තරුණයන් වෙනුවෙන් විශේෂ ආරක්ෂාව ලබාදිය යුතුය. • දරුවන්ගේ සදාචාරය සෞඛ්‍යයට හානිකර හෝ ජීවිතයට අනතුරු දායක හෝ සාමාන්‍ය වර්ධනයට බාධාකාරී වන්නාවූ රැකියාවල යෙදීම දඬුවම් ලැබිය හැකි ක්‍රියාවකි. • ළමයින් හා තරුණයින් ආර්ථික වශයෙන් හා සමාජීය වශයෙන් ආරක්ෂා කර ගත යුතුය. • සෑම ළමයකුටම අධ්‍යාපනයට ඇති අයිතිවාසිකම් පිළිගනිති.
සිවිල් සහ දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ අන්තර්ජාතික සම්මුතිය	• පුද්ගල නිදහසට සහ සුරක්ෂිතභාවයට අයිතිවාසිකම් ඇත්තේය. • නිදහස අහිමි කරනු ලැබූ සියළුම තැනැත්තන්ට මනුෂ්‍ය දයාවෙන් සහ මිනිසාට ස්වභාවයෙන් හිමි අභිමානය පිළිබඳව ගෞරවයෙන් සැලකිය යුතුය. • චූදිත බාලකයන් වැඩිහිටියන්ගෙන් වෙන්කර තැබිය යුතු අතර ඔවුන්ගේ වයස හා නීතිමය තත්ත්වයන්ට අවශ්‍ය පරිදි සැලකිල්ලක් දැක්වීම හා ඉක්මනින් විනිශ්චයට භාජනය කළ යුතුය. • බාලවයස්කරුවන් සම්බන්ධයෙන් නඩු පවරන විට ඔවුන්ගේ වයස සහ පුනරුත්ථාපනය කිරීමේ යෝග්‍යතාවය අනුව විය. • පවුල සමාජය මූලික ඒකකය වේ. • කිසිදු වෙනස්කමකට ලක් නොවී ඔහු පවුලෙන්, සමාජයෙන්, රාජ්‍යයෙන් බාල වයස් කරුවෙකු වශයෙන් ලැබිය යුතු අයිතීන් හිමිවිය යුතුය. • ජාතිකත්වයට සහ නමක් ලැබීමට හිමිකමක් ඇත.
ළමා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ අන්තර්ජාතික ප්‍රඥප්තිය	• සියළු රාජ්‍යයන් ළමා අයිතීන් වලට ගරු කිරීමට සහ අවශ්‍ය ක්‍රියා මාර්ග ගැනීමට පියවර ගත යුතුයි. • සියළුම තැනැත්තන්ගේ මූලික අරමුණ විය යුත්තේ ළමයාගේ උපරිම යහපත සංකල්පය මත පිහිටා කටයුතු කිරීමයි. • ළමයින්ගේ භාරය සහ රැකවරණය උදෙසා වගකිව යුතු වන ආයතන එහි සේවාවන් පහසුකම්, ආරක්ෂාව, සෞඛ්‍ය සහ කාර්ය මණ්ඩලයේ යෝග්‍යතාවය බලධාරීන් විසින් පිහිටුවන ලද ප්‍රමිතීන්ට අනුව සිදුවන බවට රාජ්‍ය විසින් වගබලාගත යුතුය. • නිදහස් සමාජයක වගකීම් සහිත ජීවිතයක් සඳහා ළමයා සූදානම් කළ යුතුය. • ළමයා සහ ඔහුගේ හිමිකම් සම්බන්ධ සෑම අංශයක් පිළිබඳවම අවධානය යොමු කර ඇත.
ළමයින් අලෙවි කිරීම, ගණිකා වෘත්තියේ යෙදවීම සහ අසභ්‍ය ප්‍රකාශන අරමුණු කර ළමා අයිතිවාසිකම් පිළිබඳව අන්තර්ජාතික සම්මුතියට සිදුකල වෛකල්පිත ගිවිසුම	• ළමයින් අලෙවි කිරීම, ගණිකා වෘත්තියේ යෙදවීම සහ ළමයින් අසභ්‍ය ප්‍රකාශන සඳහා යොදාගැනීම තහනම් කිරීම පිළිබඳ කරුණු එකතු කර ඇත.
ළමයින් යුධ කටයුතු සඳහා යොදාගැනීම පිළිබඳව අරමුණු කර ළමා අයිතිවාසිකම් ප්‍රඥප්තියට එකතු කල වෛකල්පිත ගිවිසුම	• ළමයින් යුධ කටයුතු වලට යොදා ගැනීම පිළිබඳ සහ එම තත්වය වැළැක්වීම සඳහා ගතයුතු ක්‍රියාමාර්ග මෙහි දක්වා ඇත.

ප්‍රඥප්ති/සම්මුති	අදාළ කරුණු
අන්තර්ජාතික කම්කරු සංවිධානය (1973) අවම වයස් පිළිබඳ ප්‍රඥප්තිය	• ළමයින් යුධ කටයුතු වලට යොදා ගැනීම පිළිබඳ සහ එම තත්වය වැළැක්වීම සඳහා ගතයුතු ක්‍රියාමාර්ග
අන්තර්ජාතික කම්කරු සංවිධානය (1999) ළමා ශ්‍රමය අයහපත් ආකාරයෙන් යොදා ගැනීම සම්බන්ධ ප්‍රඥප්තිය	• රැකියාවක හෝ වෘත්තියක යෙදීම සඳහා අවශ්‍ය වන අවම වයස පිළිබඳව සහ ළමයින් හඳුන්වාදී ඇත.
නිදහස සීමාකළාවූ යෞවනයින්ගේ ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් වූ එක්සත් ජාතීන්ගේ රීතීන් / ප්‍රමිතීන්	• නිදහස සීමා කළාවූ යෞවනයාගේ ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් රාජ්‍ය මැදිහත්වීම සිදුවිය යුතු ආකාරය ගැන දක්වා ඇත.
බාලක යුක්ති සම්බන්ධ පරිපාලන ක්‍රියාකාරකම් සම්බන්ධයෙන් පවත්වාගත යුතු එක්සත් ජාතීන්ගේ අවම ප්‍රමිතීන් (බීජිං ප්‍රමිතීන්)	• බාලකයින් රඳවා තබන ස්ථානයන පරිපාලනය ක්‍රියාත්මක විය යුතු ආකාරය පිළිබඳ මග පෙන්වීම
ළමා අපරාධමය කරුණු පිළිබඳ යුක්තිය පසිඳලීමේදී ක්‍රියාත්මක කළ යුතු මාර්ගෝපදේශය	• ළමා අපරාධමය කරුණු සම්බන්ධයෙන් යුක්තිය පසිඳලන අවස්ථාවේදී ක්‍රියාත්මක විම සම්බන්ධයෙන් මගපෙන්වීම.
යෞවනයින් අපරාධමය හැසිරීම් රටාවලින් වළක්වා ගැනීම සඳහා වූ එක්සත් ජාතීන්ගේ මාර්ගෝපදේශය (රියාද් මාර්ගෝපදේශය)	• අපරාධමය හැසිරීම් රටාවලට ළමයින් යොමුවීම වළක්වා ගැනීම සඳහා ක්‍රියාත්මක විය යුතු ප්‍රාකාරය පිළිබඳ මගපෙන්වීම.
කාන්තාවන් සහ ළමයින් ගණිකා වෘත්තිය, කුට්ටනය කිරීම වැළැක්වීම සහ ඊට එරෙහිවීම සම්බන්ධයෙන් වූ සාර්ක් ප්‍රඥප්තිය	• සාර්ක් කලාපීය රටවල්වල කාන්තාවන් සහ ළමයින් ගණිකා වෘත්තිය, කුට්ටනය කිරීම වැළැක්වීමට එරෙහි කටයුතු කිරීම.

ළමයින් සම්බන්ධ දේශීය නීති

දේශීය නීතිය තුළින් රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්තීන් අළලා ළමයා සම්බන්ධයෙන් නීති රීති සම්පාදනය කරයි. තවද එවැනි නීති තත්වයන් වර්ධනය කර ගැනීමට හා රට තුළ යහ පාලනයක් ඇති කිරීමට ජාත්‍යන්තර සංධානයන් විසින් එළඹුණු එකඟතාවයන්, නිර්දේශයන් ද ඇතුළත් කර ගනිමින් වැඩිදුරටත් දේශීය නීතිය ප්‍රවර්ධනය කොට ඇත. එතුළින් රාජ්‍ය නිළධාරීන් වෙත තම කටයුතු පවත්වා ගෙන යාමට බලතල ලබා දී ඇති අතර පවතින දේශීය ළමා නීතීන් උපයෝගී කර ගනිමින් ළමයාගේ උපරිම යහපත යන සංකල්පය මත පිහිටා කටයුතු කිරීමට හැකියාව ඇත.

ව්‍යවස්ථා/පනත්	විෂයගත කරුණු
1978 ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව	• ළමයින්ගේ ප්‍රගතිය සම්බන්ධයෙන් ගනු ලබන ක්‍රියාමාර්ග සහ සමානාත්මතාවය යන මූලධර්මය • ළමයින් සහ යෞවනයින්ගේ කායික සහ මානසික විෂයෙහි සදාචාරාත්මක විෂයෙන් ආගමික විෂයෙන් සහ සාමාජීය විෂයෙහි පූර්ණ වර්ධනයක් ඇති කිරීමට රජය වග-බලාගත යුතු බව
2007 අංක 56 දරන සිවිල් හා දේශපාලන අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ ජාත්‍යන්තර සම්මුතිය (අයි.සී.සී.පී.ආර්) පනත	• උපත ලියාපදිංචි කිරීමට සහ නමක් ලැබීමට, ජාතිකත්වය ලබාගැනීමට, හිංසා කරනු ලැබීමෙන්, නොසලකා හරිනු ලැබීමෙන්, අපයෝජනය කරනු ලැබීමෙන් හෝ අවමන් කරනු ලැබීමෙන් වැළකී සිටීමට ඇති අයිතිය • ළමයාට අසාධාරණයක් වන අවස්ථාවල නීති ආධාර ලබාගැනීමට පවතින අයිතිය • සාමර හෝ ආයතනයක් ළමයින්ට අදාළව කටයුතු කිරීමේ දී ළමයාගේ උපරිම යහපත යන මූලධර්මය මත කටයුතු කළ යුතු බව
2006 අංක 16 දරන දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය (සංශෝධන) පනත	• පරිගණක සේවා සපයන පුද්ගලයින් ළමා අපයෝජන වැළැක්වීම සම්බන්ධයෙන් පවතින වගකීම ළමයින් අපහරණ සහ පැහැරගෙන යාම සඳහා නීතිය ප්‍රතියෝජනය කිරීම
2005 අංක 30 දරන වෛශ්‍යා වෘත්තිය සඳහා කාන්තාවන් සහ ළමයින් ජාවාරම් කිරීම වැළැක්වීම සහ ඊට එරෙහිව කටයුතු කිරීමේ පනත	• ළමයින් ජාවාරම් කිරීම වැළැක්වීම සහ ඊට එරෙහිව කටයුතු කිරීම
2005 අංක 16 දරන සුනාමි (විශේෂ විධිවිධාන) පනත	• සුනාමියෙන් අනාථ වූ දරුවන්ගේ භාරකාරත්වය, සුභසාධන සහ කුලවැද්දීම පිළිබඳව
2005 අංක 34 දරන ගෘහස්ථ හිංසනය වැළැක්වීමේ පනත	• ගෘහස්ථ තුළ සිදුවන හිංසනයන් වැළැක්වීම සහ ළමුන්ගේ ආරක්ෂාව රැකවරණය වෙනුවෙන් ගත හැකි ක්‍රියාමාර්ග
1998 අංක 50 දරන ජාතික ළමා ආරක්ෂක අධිකාරී පනත	• සියළු ආකාරයේ ළමා අපයෝජනයන් වැළැක්වීම සහ ඊට විරුද්ධව ක්‍රියා කිරීම • අපයෝජනයට ලක්වූ යම් දරුවෙකුගේ ආරක්ෂාව සහ ප්‍රතිකාර කිරීමට යොමු කිරීම
1939 අංක 48 දරන ළමා හා යෞවන ආඥා පනත හා එහි සංශෝධන	• ළමා මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණ පිහිටුවීම • ළමා සහ තරුණ පුද්ගලයන්ගේ භාරය සහ ආරක්ෂාව • ළමා වැරදිකරුවන් පිළිබඳ අධිකරණ කටයුතු කිරීම සහ ඒ සම්බන්ධිත අනෙකුත් කාරණයන්
1927 අංක 4 දරන අසභ්‍ය ප්‍රකාශන ආඥා පනත	• ළමුන් සම්බන්ධව ඔවුන්ගේ යහපැවැත්මට බාධා කරමින් කරනු ලබන අසභ්‍ය ප්‍රකාශන වැළැක්වීම
1944 අංක 42 දරන වරදකරුවන් පරිවාස ගත කිරීම පිළිබඳ ආඥා පනත සහ සංශෝධන	• වරදකරුවන් පරිවාසගත කිරීම • පරිවාසගත කරන්නවුන් අධීක්ෂණය කිරීම සහ පරිවාස සේවාවේ පරිපාලන වගකීම පැවරීම
1939 අංක 28 දරන යෞවන වරදකරුවන් (පුහුණු පාසල්) පිළිබඳ ආඥා පනත හා එහි සංශෝධන	• යෞවන වරදකරුවන් රඳවා තබා ගැනීම • පුහුණු කිරීම හා ඔවුන් පුනරුත්ථාපනය කිරීම

ව්‍යවස්ථා/පනත්	විෂයගත කරුණු
1841 අංක 04 දරන පාදඩ (අයාල) ආඥා පනත	• අයාලේ යාම සම්බන්ධ නීති තත්වය
1907 අංක 05 දරන රැඳවුම් නිවාස පනත	• අයාලේ යන්නන් වරදකරු කළ පසු රඳවා තබා ගැනීම සඳහා රැඳවුම් නිවාස පිහිටුවීම
1883 අංක 12 දරන දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය •1995 අංක 22 දරණ හා •1998 අංක 29 දරණ (සංශෝධන)	• ළමයින් සම්බන්ධ ලිංගික අපරාධමය අවස්ථා හඳුනවා දීම සහ දඬුවම් වැඩි කිරීම • ශරීර දඬුවම සම්බන්ධ නීති පාදව සංශෝධන
1979 අංක 15 දරන අපරාධ නඩු විධාන සංග්‍රහ පනත (1995 අංක 20, 1997අංක 19, 1998 අංක 28 දරණ එකී සංශෝධන)	• අපරාධමය වරදක් සිදුකරන ලද පුද්ගලයෙකු සම්බන්ධව අධිකරණ කාර්යපටිපාටිය
1999 අංක 37 දරන නඩත්තු (සංශෝධන) පනත	• කලලුන විවාහ දරු පවුල නඩත්තු කිරීම පිළිබඳ නීති තත්ව
1865 අංක 07 දරන වයෝපූර්ණත්ව ආඥාපනත	• ශ්‍රී ලංකාව තුළ වයස්පූර්ණත්ව වයස් සීමාව අවු: 21 වේ • මෙය 1987 සංශෝධනයෙන අවු: 18 දක්වා අඩු කර ඇත
1951 අංක 17 දරන උප්පැන්න සහ මරණ ලියාපදිංචි කිරීමේ ආඥාපනත	• දරු උපත් සහ මරණ ලියාපදිංචි කිරීම
1907 අංක 19 දරන සාමාන්‍ය විවාහ ආඥා පනත (1995 අංක 18 දරණ හා 1997 අංක 12 දරන සංශෝධනය)	• මුස්ලිම් විවාහ හැර වෙනත් විවාහ ලියාපදිංචි කිරීම තුළින් දරුවන්ගේ සුරක්ෂිතභාවය තහවුරු කිරීම
1952 අංක 44 දරන උඩරට විවාහ දික්කසාද ආඥාපනත (1995 අංක 19 දරන සංශෝධනය)	• උඩරට විවාහයක වලංගු බව, දරුවන් නීත්‍යානුකූල කිරීම, විවාහය සඳහා වයස සම්බන්ධව ඇති අවශ්‍යතාවය, එවන් විවාහ ලියාපදිංචි කිරීම සහ ක්‍රියාපටිපාටිය අඩංගු වේ.
1939 අංක 31 දරන අධ්‍යාපන ආඥාපනත සහ ඒ යටතේ පනවා ඇති රෙගුලාසි	• වැඩිමත් අධ්‍යාපනය විධිවිධාන අඩංගු වේ
1979 අංක 38 දරන පනතින් සංශෝධිත කුලවද්දා ගැනීමේ ආඥා පනත (1992 අංක 15 දරන සංශෝධන)	• දරුවන් කුලවද්දා ගැනීම, ස්වභාවික දෙමාපියන් නොවන දරුවන්ගේ ආරක්ෂාව භාරය හෝ පාලනය කරන පුද්ගලයින් ලියාපදිංචි කිරීම
1956 අංක 47 දරන කාන්තාවන්, යොවුනයන් හා ළමයින් සේවයේ යෙදවීමේ පනත සහ ඒ යටතේ පනවා ඇති රෙගුලාසි	• ළමා පිරිස් සේවයේ යෙදවීමේදී බලපාන නීති තත්වයන්
1979 අංක 41 දරන බීමත්කම යටතේ සිදුකරන වැරදි පිළිබඳ ආඥාපනත	• වයස අවුරුදු 12ට අඩු දරුවන් බීමත්කරවීම සහ අවුරුදු 18ට අඩු ළමයින්ට මත් ද්‍රව්‍ය විකිණීම පිළිබඳ වරද සහ දඬුවම්
1941 අංක 22 දරන අනාථ නිවාස ආඥාපනත	• අත්හැර දමන ලද දරුවන් සහ අනාථ දරුවන්ගේ නඩත්තුව • ආරක්ෂාවට සහ නවාතැන් උදෙසා රඳවා තබන ස්ථාන • අනාථ නිවාස පාලනය සහ ලියාපදිංචිය

ශ්‍රී ලංකාවේ ළමයින් සම්බන්ධිත ආයතනයන්

අමාත්‍යාංශය
ළමයින් සම්බන්ධ ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය සහ ක්‍රියාත්මක කිරීම

ජාතික ළමාරක්ෂක අධිකාරිය
ළමයින් සඳහා ආරක්ෂිත පරිසරයක් නිර්මාණය කිරීම සහ ළමා හිමිකම් භාවිතයන් වැඩිදියුණු කිරීම.
ළමයින් අපයෝජන වලින් සහ සූරාකෑම් වලින් වැළැක්වීම තහවුරු කිරීම

පරිවාස හා ළමාරක්ෂක සේවා දෙපාර්තමේන්තුව
ශ්‍රී ලංකාවේ සියළුම ළමයින්ගේ හිමිකම් සුරක්ෂිත කිරීම

අනාථ, අන්තඃ සහ අසරණ ළමුන් සඳහා ආරක්ෂාව ලබාදීම

ළමා ලේකම් කාර්යාලය
ළමයින්ගේ පූර්ව ළමාවිය සංවර්ධනය වෙනුවෙන් කටයුතු කිරීම සඳහා ආයතන වලට අවශ්‍ය මගපෙන්වීම, ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනය සහ සම්බන්ධීකරණය සිදුකිරීම

ළමා හිමිකම් සුරක්ෂිත කිරීමේ ආයතනික ව්‍යුහය

ළමා සංවර්ධන සහ කාන්තා අභිවෘද්ධි අමාත්‍යාංශය

වෘත්තීය පුහුණු සහ කාර්මික අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය

ජාතික ආධුනිකත්ව සහ කාර්මිකයින් පුහුණු කිරීම් අධිකාරිය
වෘත්තීය පුහුණු පාඨමාලා පැවැත්වීම

ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශය

පොලිස් ළමා සහ කාන්තා කාර්යාංශය
ළමයින් සම්බන්ධ පැමිණිලි විමර්ශනය කිරීම සහ අධිකරණයට සහයෝගය දැක්වීම
ළමා හිමිකම් ආරක්ෂා කිරීම සහ වැඩිදියුණු කිරීමේ කටයුතු සිදු කිරීම

සෞඛ්‍ය සහ පෝෂණ අමාත්‍යාංශය
සෞඛ්‍ය පහසුකම් ලබාදීම සහ ප්‍රතිශක්තිකරණ වැඩසටහන් පැවැත්වීම

ආබාධිත පුද්ගලයින් සඳහා වූ ජාතික මහ ලේකම් කාර්යාලය
ආබාධිත දරුවන්ගේ අවශ්‍යතා ඉටු කිරීම

අධිකරණ සහ නීති ප්‍රතිසංස්කරණ අමාත්‍යාංශය

බන්ධනාගාර දෙපාර්තමේන්තුව - තරුණ වරදකරුවන්වූවන්ගේ පුහුණු පාසල
අධිකරණය මඟින් වරදකරු ලෙස නම් කළ තරුණ වරදකරුවන් පුනරුත්ථාපනය කිරීම

සමාජ සේවා සහ සමාජ සුභසාධක අමාත්‍යාංශය

ජාතික උපදේශ අංශය
මනෝවිද්‍යාත්මක උපදේශන සේවා සැපයීම

ළමා මහේස්ත්‍රාත් අධිකරණ
ළමයින් සම්බන්ධ අධිකරණ කටයුතු මෙහෙයවීම

කම්කරු සබඳතා සහ මිනිස්බල අමාත්‍යාංශය

යෞවන කටයුතු අමාත්‍යාංශය

සමාජ සේවා දෙපාර්තමේන්තුව
වරප්‍රසාද හීන කණ්ඩායම් සහ සමාජමය වශයෙන් කොන්වූ කණ්ඩායම් වලට සහන සහ පුනරුත්ථාපන කටයුතු සිදුකිරීම

කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව - කාන්තා සහ ළමා අංශය
ළමයින් සම්බන්ධ පැමිණිලි විභාග කිරීම

ළමයින් සම්බන්ධ දැනුවත් කිරීම්, පුහුණු කිරීම් සහ පර්යේෂණ පැවැත්වීම

ජාතික තරුණ සේවා සභාව
ආර්ථික, මානසික, ශාරීරික, දේශපාලන හා සංස්කෘතික වශයෙන් තරුණයින් බලගැන්වීම

අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය
දරුවන්ට ප්‍රාථමික, කනිෂ්ඨ, ද්විතීක අධ්‍යාපනය ගුණාත්මකභාවයකින් ලබාදීම

පළාත් අමාත්‍යාංශය

පළාත්බද පරිවාස හා ළමාරක්ෂක සේවා අමාත්‍යාංශය
රජයේ ළමා නිවාස පවත්වාගෙන යාම සහ අධීක්ෂණය කිරීම
පළාත තුළ වන ස්වේච්ඡා ළමා නිවාස අධීක්ෂණය කිරීම
දරුවන් කුලවද්දා ගැනීමට අවශ්‍ය පහසුකම් ලබාදීම

පළාත්බද අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය
පළාත් මට්ටමින් දරුවන්ට ප්‍රාථමික, කනිෂ්ඨ, ද්විතීක අධ්‍යාපනය ගුණාත්මකභාවයකින් ලබාදීම

පළාත්බද සෞඛ්‍ය දෙපාර්තමේන්තුව
පළාත් මට්ටමින් සෞඛ්‍ය සේවාවන් පවත්වාගෙන යාම

පළාත්බද සමාජ සේවා දෙපාර්තමේන්තුව
වරප්‍රසාද හීන සහ විශේෂ අවශ්‍යතා ඇති කණ්ඩායම් වලට අවශ්‍ය සේවා සැපයීම

පළාත්බද පූර්ව ළමාවිය අධ්‍යාපන සංවර්ධන අධිකාරිය
පළාත් මට්ටමින් පූර්ව ළමාවිය අධ්‍යාපනයට අවශ්‍ය ක්‍රියාකාරකම් සිදුකිරීම සහ පහසුකම් සැපයීම

I වන කොටස :

ළමුන් සම්බන්ධයෙන් රාජ්‍ය නිළධාරීන් කටයුතු කළ යුතු ආකාරය පිළිබඳ මාර්ගෝපදේශය

ළමයින් සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියාත්මක වන නිළධාරීන්ටම වෙන්වූ තම සුවිශේෂී රාජකාරි පැවතියද, ළමයා කෙරෙහි මූලික අවධානයෙන් යුක්තව කටයුතු කිරීමේදී සියළු නිළධාරීන් විසින් පොදුවේ අනුගමනය කළ යුතු පොදු මාර්ගෝපදේශය :-

01 සෑම ළමයකුගේම සුභ සාධනය හා උපරිම යහපත යන පොදු මූලධර්මය මත පිහිටා කටයුතු කිරීම කල යුතුය.

02 සාවධානව සහ බුද්ධිමත්ව ළමයාට ඇහුම් කන්දිය යුතුය.

03 ළමයාගේ ප්‍රකාශය මව් බසින් කළ යුතුය. එසේ කළ නොහැකි අවස්ථාවලදී, පරිවර්තන සහය ලබාදීමට හා ලබා ගැනීමට පියවර ගත යුතුය.

04 සංවර්ධනයට, ආරක්ෂාවට සහ සහභාගීත්වයට ඇති අයිතීන් ළමයින්ගේ මූලික අයිතිවාසිකම් සේ සලකා කටයුතු කල යුතුය.

05 විශේෂ අවශ්‍යතා ඇති ළමුන් විෂයගත වන අවස්ථාවලදී ඒ සඳහා යුදුසු විශේෂ ප්‍රතිපාදනයන් අනුගමනය කළ යුතුය.

06 ආයතනගත කිරීම වෙනත් කිසිදු විකල්පයක් නොමැති අවස්ථාවක පමණක් සිදුකළ යුතු අතර එම ආයතනගත කිරීමද, හැකි අවම ප්‍රමාණයෙන්ම සිදුකල යුතුය.

07 ආයතනගත කිරීම හුදෙක්ම පුනරුත්ථාපන/ නිවැරදි කිරීමේ ක්‍රියාවලියක් මිස දඬුවමක කොටසක් ලෙසය නොසැළකිය යුතුය.

08 ළමයින් ආයතනගත කිරීමේදී ඒ සඳහා වෙන් වූ ආයතනයක් පවත්වාගෙන යා යුතුය.

09 ආයතනගත කිරීමේදී වයස, ස්ත්‍රී/ පුරුෂභාවය, ආරක්ෂාව සහ අධ්‍යාපනයට ප්‍රමුඛත්වයක් ලබාදිය යුතු අතරම සමාජීය, වෘත්තිය පුහුණු, වෛද්‍ය, මනෝවිද්‍යාත්මක සහ උපදේශන සේවා සැපයීම ආදී අංශ පිළිබඳවද, සැළකිල්ලක් දැක්විය යුතුය.

10 ළමයින්ට තමා වෙනුවෙන් අවශ්‍ය නීතිඥ සහාය ලබාගැනීම, නොමිළේ නීති ආධාර ලබාගැනීමට අදාළ නිලධාරීන් අවශ්‍ය කටයුතු සම්පාදනය කර දිය යුතුය.

11 දෙමාපියන්ට සහ භාරකරුවන්ට පුනරුත්ථාපන ක්‍රියාවලියට සම්බන්ධවීමට හිමිකමක් ඇත. ආයතනගත කිරීමේ හේතුවට දෙමාපියන් හෝ භාරකරුවන් සම්බන්ධ නම් එම පුනරුත්ථාපන ක්‍රියාවලියට ඔවුන්ව සහභාගී කරවා ගැනීම නොකල යුතුය.

12 ළමයින් කිසිදු ආකාරයක වෙනස්කමකට හෝ කෲර, අමානුෂික සහ අවමන් සහගත සැළකිල්ලකට හෝ වධහිංසාවකට ලක් නොකළ යුතුය.

13 ළමයින් සම්බන්ධ වාර්තා සහ පෞද්ගලික ලිපිගොනු අතිශයින්ම රහසිගතව සහ සුරක්ෂිතව තබා ගත යුතු අතර නිසි බලධරයාගේ නියෝගයෙක් හැර එම වාර්තා සහ ලිපි ගොනු තෙවන පාර්ශවයකට ලබා නොදිය යුතුය.

14 ළමයා සම්බන්ධ වූ සිද්ධිමය කරුණු පිළිබඳව රහස්‍යභාවය හා ආරක්ෂාව ඇතිවන පරිදි කටයුතු කල යුතුය.

15 අධ්‍යාපනය මගින් පුද්ගල හැකියාවන් වර්ධනය කිරීම මෙන්ම සංස්කෘතික, සදාචාර, සිරිත් විරිත් වල වැදගත්කම වටහාදීම කල යුතුය.

16 ආයතනගත කිරීම පුනරුත්ථාපන ක්‍රියාවලිය සහ නැවත සමාජගත කිරීම යන සෑම අවස්ථාවකදීම ළමාවිය ආරක්ෂා වන පරිදි කටයුතු කල යුතුය

17 ළමයින් සහ යෞවනයින්ගේ ආරක්ෂාවට පවතින සියළු ආකාරයේ තර්ජනයන් පිළිබඳ අවබෝධයෙන් යුතුව ඔවුන්ට උපරිම ආරක්ෂාව ලබාදිය යුතුය.

18 බාලක යුක්ති ක්‍රියාවලියේදී දිනන්නන් හෝ පරදින්නන් නොසිටිය යුතු අතර කිසි විටකත් බන්ධනාගාරගත කිරීම නොකල යුතුය.

19 හැකි සෑම අවස්ථාවකදීම දෙමාපියන් සහ භාරකරුවන් ඇතුළු බාහිර පාර්ශවයන් සමග සම්බන්ධතා පැවැත්වීමට ඉඩ ප්‍රස්ථා ලබා දිය යුතුය.

20 ළමයාගේ යුක්තිය සහ ගරුත්වය ආරක්ෂා කිරීම උදෙසා සියළු ආයතනයන් සහයෝග - යෙන් සහ අන්‍යෝන්‍ය එකඟත්වයෙන් යුතුව කටයුතු කල යුතුය

21. ළමා අධිකරණ ක්‍රියාවලිය සඳහා උපරිම දායකත්වය ලබාදිය යුතුය.

22. ළමයින් ආයතනගත කිරීමේ දී සහ සමාජගත කිරීමේ දී පෙර/පසු විපරම් සිදුකල යුතුය.

II වන කොටස :
පොලිස් නිලධාරීන්

ශ්‍රී ලංකා පොලිස් දෙපාර්තමේන්තුව විසින් 1979 දී ළමා හා කාන්තා කාර්යාංශය ආරම්භ කරන ලදි. මේ වනවිට දිවයිනපුරා සහකාර පොලිස් අධිකාරිවරුන්ගේ අධීක්ෂණය යටතේ මෙම කටයුතු ක්‍රියාත්මක වේ. බොහෝවිට කාන්තා පොලිස් නිලධාරිනියන් මෙම අංශයට අනුයුක්තව කටයුතු කරනු ලබන අතර පොලිස් නිලධාරීන් විසින් කටයුතු කිරීමේ දී අනුගමනය කළ යුතු මාර්ගෝපදේශය :-

01. ළමයකු විෂයගත වන අවස්ථාවක විමර්ශන කටයුතු අදාල පොලිසියේ ළමා හා කාන්තා කාර්යාංශය මඟින් කළ යුතුය. එසේම ඒ සම්බන්ධව ළමාරක්ෂක අධිකාරියේ සහාය ලබාගැනීම කල යුතුය.

02 ගැහැණු ළමයකු නම් කාන්තා නිලධාරීන් භාරයට පත් කල යුතුය.

03 ළමයින් කිසිදු අවස්ථාවකදී සිරමැදිරි තුළ රඳවා තබාගැනීම නොකල යුතුය.

04. ප්‍රශ්නගත වූ සිද්ධිය සම්බන්ධයෙන් පැහැදිලිව සහ සරලව ළමයාට අවබෝධකර දිය යුතුය.

05. ළමයාගේ දෙමව්පියන්ට හෝ භාරකරුට නොපමාව දැනුම් දීම කල යුතුය.

06. ළමයාගෙන් ප්‍රශ්න කිරීම ඒ සඳහා විශේෂ පුහුණුව ලත් නිලධාරීන් විසින් සිදුකිරීම කල යුතුය.

07. විශේෂ අවශ්‍යතා ඇති ළමුන් විෂයගත වන අවස්ථාවලදී ඒ සඳහා සුදුසු විශේෂ ප්‍රතිපාදනයන් අනුගමනය කල යුතුය.

08. ළමයාගෙන් පැහැදිලි කර ගැනීම් වලදී, එය නැවත නැවතත් කිරීම වැළැක්වීම සඳහා නවීන තාක්ෂණ ක්‍රමවේද යොදාගැනීම හැකිතාක් දුරට කල යුතුය.

09 අදාළ දරුවා සම්බන්ධ විමර්ශන කටයුතු හැකි ඉක්මනින් නිමකළ යුතු අතර, දරුවා පොලිස් ස්ථානයේ රඳවා ගැනීමේ කාලය අවම කල යුතුය.

10. අපරාධ නඩු විධාන සංග්‍රහය ප්‍රකාර ඇප දිය හැකි වරදක් නම් අප්‍රමාදව පොලිස් ඇප ලබාදීමට ක්‍රියා කල යුතුය.

11. පොලිස් ඇප මත ඇප දීම හෝ මුදා හැරීම සුදුසු නොවන අවස්ථාවක ළමයා හෝ යොවනයා අධිකරණය වෙත ඉදිරිපත් කරන තෙක් නීති ප්‍රකාරව ආරක්ෂිත ස්ථානයක රඳවා තබා ගත යුතුය.

12. ළමුන් සම්බන්ධව අදාල පොලිස් තොරතුරු පොත් සහ ලේඛන වෙනම පවත්වාගෙන යා යුතුය.

13 ළමයාව දෙමව්පියන්ට / භාරකරුවන්ට / යම් ඥාතියෙකුට සෑම විටම භාර කළයුතු අතර, භාරදීම කළ නොහැකි විශේෂ අවස්ථා වලදී අධිකරණ නියෝග මත ළමා රැඳවුම් නිවාසයක හෝ රෝහලක තැබිය යුතුය.

14. අසනීප හෝ තුවාල ලැබූ ළමයින් සිටී නම් ප්‍රතිකාර ලබාදිය යුතුයි. රෝහල්ගත කරන්නේ නම් එහිදී අවශ්‍ය ආරක්ෂාව තහවුරු කල යුතුය.

15. අවශ්‍ය විටකදී දරුවා අධිකරණ වෛද්‍ය නිලධාරිවරයා වෙත යොමු කර වාර්තා ලබාගැනීම කල යුතුය.

16. ළමයා වැඩිහිටි අපරාධකරුවන්ගෙන් වෙන් කර තබා ගත යුතුය.

17. අවශ්‍යතාවය පරිදි ළමයාගේ පවුලේ ආරක්ෂාව සම්බන්ධයෙන් සොයා බලා අවශ්‍ය පියවර ගත යුතුය.

18. ළමා ශ්‍රමිකයින් පිළිබඳ ලැබෙන පැමිණිලි සම්බන්ධයෙන් කම්කරු නිලධාරී දැනුවත් කිරීම කල යුතුය.

19. පොලිස් නිලධාරියෙකු විසින් කවර හෝ චෝදනාවක් මත ළමයෙකු හෝ යෞවනයෙකු අධිකරණයට ඉදිරිපත් කිරීමේදී අදාළ පරිවාස නිලධාරීගේ හෝ කම්කරු නිලධාරීගේ වාර්තාව සමග ඉදිරිපත් කල යුතුය.

20. විමර්ශන වාර්තා අධිකරණයට ඉදිරිපත් කරන සෑම අවස්ථාවකදීම අධිකරණයට දරුවා ඉදිරිපත් නොකල යුතු අතර අධිකරණ නියෝගයක් ඇති නම් පමණක් ඉදිරිපත් කිරීමට කටයුතු කල යුතුය.

21. ළමයකුගේ පැමිණිල්ලක් විභාග කරන අවස්ථා වලදී ළමයාගේ දෙමාපියන් / භාරකරු හැකිතාක් දුරට අධිකරණයට කැඳවා ගැනීමට කටයුතු කල යුතුය.

22. ළමයකුගේ නඩු කටයුත්තක් පවත්වන සෑම අවස්ථාවක දීම අධිකරණ ශාලාවේ රැඳී සිටින අදාළ නොවන පාර්ශවයන් ඉවත් කිරීමට අධිකරණයේ සහාය ලබාගත යුතුය.

23. ළමයා නැවත සමාජගත කිරීම සඳහා අවශ්‍ය සහාය අදාළ පාර්ශවයන් වෙත ලබා දිය යුතුය.

24. ළමයා සමාජගත කිරීමෙන් අනතුරුව සිදුකරන පසු විපරම් කටයුතු වලට සහාය දිය යුතුය.

III වන කොටස :
පරිවාස නිලධාරීන්

1956 දී පරිවාස හා ළමාරක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුව ආරම්භ කර ඇත. එහිදී අපචාරී ළමුන් සහ යොවනයින් සම්බන්ධයෙන් සහානසිලි අධිකරණ ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම, එම ළමුන්ට සේවා සැපයීම, පවුල සමග විපත්වීමට අවස්ථාව සැලසීම සහ ආරක්ෂාව සැලසීම, ළමයින් කුලවැද්දීමේ කටයුතු සහ පොදුවේ ළමයින්ගේ අයිතිවාසිකම් රැකගැනීම පෙරදැරිව මෙම ආයතනය ආරම්භ කරන ලදි. ශ්‍රී ලංකාවේ සියළු අධිකරණ කලාප ආවරණය කරමින් දිවයින පුරා පරිවාස කාර්යාල ක්‍රියාත්මක වේ. 1987 දී ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට සිදු කරන ලද 13 වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මගින් පරිවාස දෙපාර්තමේන්තුවේ කාර්ය භාරය පළාත් මට්ටමට විමධ්‍යගත කරන ලදි. ඒ අනුව පරවාස නිලධාරීන් පළාත් බඳ පරිවාස කොමසාරිස් වරයා යටතේ වර්තමානයේදී කටයුතු කරනු ලැබේ. පරිවාස නිලධාරීන් විසින් කටයුතු කිරීමේ දී අනුගමනය කළ යුතු මාර්ගෝපදේශය :-

01. ස්වාධීන විමර්ශනයක් පවත්වා ගෙන යෑමට පියවර ගත යුතුය.

02. අනාවශ්‍ය තොරතුරු සම්බන්ධ ප්‍රශ්න කිරීම් සහ විමර්ශනය කිරීම් සිදුකරන අවස්ථාවේදී ළමයාගේ හා දෙමාපියන්ගේ ගෞරවය ආරක්ෂා වන පරිදි කටයුතු කල යුතුය

03. ළමයාගේ සමාජ හා පවුල් පසුබිම පිළිබඳව පැහැදිලි විමර්ශනයක් කොට සමාජ විමර්ශන වාර්තාව සකසා අධිකරණයට ඉදිරිපත් කල යුතුය.

04. වාර්තා සකස් කිරීමට අවශ්‍ය විටදී ළමා හිමිකම් ප්‍රවර්ධන නිලධාරී සහ අදාල වෙනත් නිලධාරීන්ගේ සහාය ලබාගත යුතුය.

05. තම බල ප්‍රදේශය තුල ඇති නේවාසික මධ්‍යස්ථාන පිළිබඳ මනා අවබෝධයකින් සිටිය යුතු අතර අධිකරණය නියෝග කරන සෑම අවස්ථාවකදීම ඒ පිළිබඳ පැහැදිලි වාර්තාවක් අධිකරණයට ලබාදිය යුතුය.

06. පොලිසිය විසින් ඉදිරිපත් කර ඇති අදාළ දිනය/වේලාව/ස්ථානය තුළ කරන ලද චෝදනා සම්බන්ධයෙන් පැහැදිලි වාර්තාවක් ඉදිරිපත් කළ යුතුය.

07. පොලිසිය මගින් ළමයා පිළිබඳ කටයුතු කර අවස්ථා වලදී උපරිම සහාය ලබාදිය යුතුය.

08. මහේස්ත්‍රාත්වරයා විසින් ළමයා සම්මුඛ සාකච්ඡාවට ලක්කිරීමට අවශ්‍ය යැයි නියෝග කළ විට ඒ සෑම අවස්ථාවකදීම සහාය දැක්විය යුතුය.

09. ආයතනය, ළමයින් සහ ඔවුන්ගේ පවුල් අතර සම්බන්ධතා ආරක්ෂා කල යුතුය.

10. ළමාරක්ෂක නේවාසික මධ්‍යස්ථාන වල සිටින ළමයින් සෑම මසකම නිරීක්ෂණය කළ යුතු අතර වාර්තා සකස්කර අදාළ ආයතන වෙත ඉදිරිපත් කල යුතුය.

11. ළමාරක්ෂක නේවාසික මධ්‍යස්ථානයේ සිටින ළමයින් මසකට පසුව (සම්මුඛ සාකච්ඡා සහ සමාජ වාර්තා පදනම් කරගෙන)
   1. දෙමාපිය/භාරකරුවෙන්ගේ භාරය, රැකවරණය සහ භාරකාරත්වයට පැවරීම.
   11. ළමාරක්ෂක නේවාසික මධ්‍යස්ථානයේ තැබීම හෝ
   111. වසරක කාලයක් සඳහා ළමාරක්ෂක පුනරුත්ථාපන මධ්‍යස්ථානයක් වෙත යොමු කළ යුතුය. යන්න තීරණය කිරීමට අධිකරණයට සහාය විය යුතුය

12. ළමාරක්ෂක නේවාසික මධ්‍යස්ථාන වල ළමයකු සිටින විට එය අධීක්ෂණය කර මාසිකව පළාත් බඳ පරිවාස කොමසාරිස්වරයා වෙත වාර්තා ඉදිරිපත් කළ යුතුය.

13. ළමයා වෙනත් දිස්ත්‍රික්කයක පිහිටා ඇති ළමාරක්ෂක පුනරුත්ථාපන මධ්‍යස්ථානයකට මාරුකරන විට එම ආයතනයට අයත් අධිකරණ බල ප්‍රදේශයේ පරිවාස කාර්යාලය වෙත අදාළ සියළු ලිපි ලේඛණයන්, පිටපත් තබාගැනීමෙන් පසුව භාරදිය යුතුය. පුනරුත්ථාපන ක්‍රියාවලිය තුළ පවුල සහ ප්‍රජාව සමග පැවැත්වූ සම්බන්ධතා තවදුරටත් පැවැත්වීමට අවශ්‍ය සහාය අදාළ පරිවාස කාර්යාලය වෙත ලබාදිය යුතුය.

14. අධිකරණය මගින් පනවා ඇති කොන්දේසි පිළිපදින්නේ දැයි විමසා බැලීම.

15. දරුවා නැවත සමාජගත කිරීමට අවශ්‍ය කටයුතු සම්පාදනය කිරීම හා පළාත් බඳ කොමසාරිස්වරයාට නොපමාව වාර්තා කිරීම/ උපදෙස් ලබාගැනීම කළ යුතුය.

16. ළමයා පිළිබඳ සමාජ වාර්තා නොපමාව අධිකරණයට ඉදිරිපත් කිරීමට කටයුතු කල යුතුය.

17. ළමයාගේ හැසිරීම/මනා පැවැත්ම සහ ප්‍රගතිය පිළිබඳ සමාලෝචනයක් කර අධිකරණයට වාර්ථා කල යුතුය.

18. ළමයාගේ යහපැවැත්මට අවශ්‍ය උපදෙස් සෑම විටම ලබාදීමට කටයුතු කිරීම කළ යුතුය.

19. ළමයාට අවශ්‍ය සුභසාධනය සහ සුදුසු අධ්‍යාපන ක්‍රමවේදයක් ලැබේ දැයි සොයා බැලිය යුතුය.

20. ළමයින්ගේ ප්‍රගතිය සම්බන්ධයෙන් සොයා බලා සමාලෝචනයක් සිදු කළ යුතුය. එය නිශ්චිත කාලයක් තුලදී සිදුකිරීමට කටයුතු කළ යුතුය. (ළමාරක්ෂක නේවාසික මධ්‍යස්ථානයක නම් මාස 03 කට වරක් ද, ළමාරක්ෂක පුනරුත්ථාපන මධ්‍යස්ථානයක නම් මසකට වරක්ද සමාලෝචනය කල යුතුය)

21. ළමයින් නැවත සමාජගත කිරීමට සහායවීම සහ සමාජගත කරන ලද ළමයා පිළිබඳ නිරන්තර පසු විපරමක් වසරක කාලයක් තුළ කල යුතු අතර ඒ සඳහා අදාළ නිලධාරීන්ගේ සහාය ලබාගැනීම කළ යුතුය.

22. සුදුසු රැකියාවක් හෝ වෘත්තිය කටයුතු වල නියැලීම සඳහා උපදෙස් ලබාදීම කල යුතුය.

23. ළමයා සමාජගත කිරීමේ වෙනත් ආයතන වල සහාය ලබාගත යුතු නම් ඒ පිළිබඳව පළාත් බඳ පරිවාස කොමසාරිස්,පුනරුත්ථාපන කොමසාරිස් සහ පුනරුත්ථා -පන කොමසාරිස් ජනරාල් දැනුවත් කල යුතුය.

IV වන කොටස :
ළමා හිමිකම් ප්‍රවර්ධන නිලධාරීන්

ළමා හිමිකම් ප්‍රවර්ධන නිලධාරීන් මධ්‍යම රජය යටතේ ක්‍රියාත්මක වන පරිවාස හා ළමාරක්ෂක සේවා දෙපාර්තමේන්තුව මගින් ප්‍රාදේශිය ලේකම් කොට්ඨාශ මට්ටමින් ක්‍රියාත්මක වීම සඳහා පත්කර ඇත. මෙම නිලධාරීන්ගේ මූලික කාර්යය ළමා හිමිකම් ප්‍රවර්ධනය කිරීම, වැඩිදියුණු කිරීම හා ආරක්ෂා කිරීම වන අතර මෙකී නිළධාරීන් විසින් අනුගමනය කළ යුතු මාර්ගෝපදේශය :-

01. ළමයාගේ මනා පෞරුෂත්වයත්වයක් ගොඩ -නැංවීමට මග පෙන්වනන්නෙක් විය යුතුය.

02. මහේස්ත්‍රාත්වරයා ඉදිරියේ ළමයා පිළිබඳ සම්මුඛ සාකච්ඡාවට කැඳවන අවස්ථාවේ දී පූර්ව සූදානමකින් යුක්තව අධිකරණයට සහාය වීම.

03. පරිවාස නිලධාරීන් විසින් ළමයින් සම්බන්ධයෙන් සකස් කරන වාර්තා වලදී සහාය අවශ්‍ය යැම විටකදීම උපරිම සහාය ලබාදිය යුතුය.

04. ආයතනගත ළමයින් සහ ඔවුන්ගේ පවුල් අතර සබඳතාවය ආරක්ෂා කිරීම සහ පවත්වාගෙන යාම සඳහා උපකාරී වීම.

05. ළමයා නැවත සමාජගත කිරීමට පූර්ව සූදානමක් සමාජය සහ පවුල තුළ ඇති කල යුතුය.

06. ළමයා නැවත සමාජගත කිරීමට මානසික සහ ශාරීරික වශයෙන් ශක්තිමත් කිරීමට අවශ්‍ය කටයුතු කල යුතුය.

07. ළමයාට අහිතකරවන්නා වූ විෂයගත කරුණු වැළැක්වීම සඳහා ඒ සම්බන්ධයෙන් උසස් නිලධාරීන් මගින් අදාල ආයතනයන් වෙත දැනුම්දීම කල යුතුය.

08. ළමයා නැවත සමාජගත කිරීමෙන් අනතුරුව ළමයා පිළිබඳව පසු විපරම් කටයුතු සිදු කළ යුතු අතර අවශ්‍ය වූ විටක පසු විපරම සම්බන්ධයෙන් පරිවාස නිලධාරීන්ට උපරිම සහාය ලබාදිය යුතුය.

මටත් පාසල් යන්න තිබුණා නම් !!!!!!

අජිත් වයස අවුරුදු 12 ක දෙමව්පියන් අහිමි පිරිමි ළමයෙකි. අජිත් තම මාමා භාරයේ හැදී වැඩුනු අතර පාසල් අධ්‍යාපනය හදාරමින් සිටියදී මාමාගේ කෲරත්වය හා වධහිංසාව පැමිණවීම හේතුවෙන් පොලිසිය විසින් මාමාව අත්අඩංගුවට ගෙන අධිකරණයට ඉදිරිපත් කර බන්ධනාගාර ගත කරන ලදි. දෙමාපියන් අහිමි අජිත් බාලවයස්කරුවෙක් වූ බැවින් ඔහුගේ රැකවරණයට කිසිදු අයෙක් ඉදිරිපත් නොවිය. එහිදී බලධාරීන්ට සිදු වූයේ භාරය හා ආරක්ෂාව සඳහා අජිත්ව ළමා නිවාසයකට යොමු කිරීමට අධිකරණයේ පිහිට පැතීමයි. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස අජිත් රජයේ ළමා නිවාසයකට යොමු කරන ලදි. එම නිවාස බලධාරීන් විසින් අජිත්ව පාසලකට ඇතුළත් කිරීමට උත්සාහ කරන ලද නමුත් පාසල් බලධාරීන්ගේ ප්‍රමාදය මත අජිත්ගේ පාසල් අධ්‍යාපනය කඩාකප්පල් විය. පාසල් අධ්‍යාපනය නොලැබීම මානසික පීඩනයට ලක්වූ අජිත් ළමා නිවාසයෙන් පැනගොස් ඇත. පසුව පොලිසිය විසින් අයාලේ යමින් සිටි අජිත්ව තම භාරයට ගෙන නැවතත් අධිකරණයට ඉදිරිපත් කර ළමා නිවර්තන නිවාසයකට යොමු කරන ලදි.

- වින්දිතයෙකු වීම පාසල් අධ්‍යාපනය අහිමිවීමට හේතුවක්ද?
- ළමයාගේ උපරිම යහපත යන සංකල්පය මත පිහිටා අදාළ ආයතන අතර මනා සම්බන්ධීකරණයකින් ක්‍රියාත්මකව විය යුතුව තිබුණේ කෙසේද?

V වන කොටස :
කම්කරු නිලධාරීන්

කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේ කටයුතු කලාපිය කාර්යාල, දිස්ත්‍රික් කාර්යාල සහ උප කම්කරු කාර්යාල ලෙස ප්‍රාදේශීය මට්ටම කරා විමධ්‍යගතව ක්‍රියාත්මක වේ. කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුවේ ප්‍රධාන කාර්යාලය කේන්ද්‍ර කරගෙන ළමා හා කාන්තා අංශයක් ක්‍රියාත්මක වේ. පොදුවේ ළමයින්ගේ සුරක්ෂිතතාවය පිළිබඳව විමසීමේදී කම්කරු දෙපාර්තමේන්තුව ළමයින් සහ තරුණයින් සේවයේ යෙදවීම පිළිබඳව වැඩි සැලකිල්ලකින් කටයුතු කරනු ලැබේ. ළමයින්ගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කරනු ලබන කම්කරු නිලධාරීන් විසින් කටයුතු කිරීමේ දී අනුගමනය කළ යුතු මාර්ගෝපදේශය :-

01. ළමයා සම්බන්ධයෙන් පැමිණිල්ලක් ලැබුණ විගසම පොලිසිය දැනුවත් කළ යුතුය.

02 ළමයා සම්බන්ධයෙන් ප්‍රශ්ණගත වූ ස්ථානීය පරීක්ෂණයේ දී වඩාත් සියුම් ලෙස සුපරීක්ෂාකාරීව සිදු කල යුතුය.

03. ස්ථාන පරීක්ෂණය සිදු කරන වේලාව පිළිබඳව සැළකිලිමත් විය යුතුය.

04. ළමයාගේ දෙමව්පියන්ට හෝ භාරකරුට නොපමාව දැනුම් දීම කලයුතුය.

05. ගැහැණු ළමයකු විෂයගත අවස්ථාවක ස්ථානීය පරීක්ෂණය සඳහා කාන්තා පොලිස් නිලධාරිණියකගේ සහභාගීත්වය තහවුරු කර ගත යුතුවේ.

06. ළමයකුගේ පැමිණිල්ලක් විභාග කරන අවස්ථා වලදී ළමයාගේ දෙමාපියන්/ භාරකරු හැකිතාක් දුරට අධිකරණයට කැඳවා ගැනීමට කටයුතු කල යුතුය.

07. අසනීප හෝ තුවාල ලැබූ ළමයින් සිටී නම් ප්‍රතිකාර ලබාදීමේ කටයුත්ත නිසි පරිදි සිදු කිරීම තහවුරු කරගත යුතුයි.

08. ළමයාගේ පැහැදිලි කර ගැනීම් වලදී එය නැවත නැවත කිරීම වැළැක්වීම සඳහා නවීන තාක්ෂණ ක්‍රමවේද යොදාගැනීම හැකිතාක් දුරට කල යුතුය.

09. ළමයකුගේ නඩු කටයුත්තක් පවත්වන සෑම අවස්ථාවක දීම අධිකරණ ශාලාවේ රැඳී සිටින අදාළ නොවන පාර්ශවයන් ඉවත් කිරීමට අධිකරණයේ සහාය ලබාගත යුතුය.

10. නඩු කටයුත්තට අවශ්‍ය සියලු ලේඛණ සහ තොරතුරු අදාළ ආයතනයන්ගෙන් නොපමාව ලබාගෙන නොපමාව නඩු පැවරීමට අවශ්‍ය කටයුතු සම්පාදනය කල යුතුය.

11. ප්‍රාදේශීය ළමා අධීක්ෂණ කමිටු සඳහා උපරිම දායකත්වය ලබාදිය යුතුය.

12. හැකි සෑම විටම ළමා ශ්‍රමයේ අහිතකර ඵල පිළිබඳ සමාජයේ විවිධ කණ්ඩායම් දැනුවත් කිරීම කල යුතුය.

13. ළමයා සමාජගත කිරීමෙන් අනතුරුව සිදුකරන පසු විපරම් කටයුතු වලට සහායවීම.

මගේ අනාගතය ?????

මට අහිමි අවුරුදු 15 ක් වයසැති සෙල්වරාජාගේ පියා බහුදින යාත්‍රාවක සේවය කරන ධීවර කාර්මිකයෙකි. සෙල්වරාජා සිය වයෝවෘද්ධ මිත්තනිය සමග දිවි ගෙවන්නේය. එක් දිනක සිය මිතුරන් සමග සෙල්ලම් කරමින් සිටියදී යාබද නිවසක වත්තකට ඇතුළු වී වැටී තිබූ පොල් ගෙඩි 04 ක් ඇහිඳ ගනී. මේ සම්බන්ධයෙන් උරන වූ වතුහිමිකාරිය ඔහු පොලිසියට අල්ලා දෙන ලදී. පොලිසිය විසින් සෙල්වරාජා අධිකරණයට ඉදිරිපත් කරන ලද අතර ඔහු වෙනුවෙන් දෙමාපියන් හෝ භාරකරුවකු ඉදිරිපත් නොවූ බැවින් ඔහුව පුනරුත්ථාපනය ආයතනයක් වෙත යොමු කරන ලදී. එම ආයතනය පිහිටි භූමියේම වැඩිහිටි වරදකරුවන්ගේ විශෝධන මධ්‍යස්ථානයක් ද පිහිටා ඇත. එහි ගැවසුණු වැඩිහිටි වරදකරුවන්ගේ වැරදි ක්‍රියාකලාප ආදර්ශයට ගැනීමට සෙල්වරාජා මැළි නොවීය.

- මේ ළමයා මෙවැනි පෙළඹවීමකට ලක්වූයේ ඇයි ?
- මෙහිදී නිසි පුනරුත්ථාපනයක් ලැබෙන්නේ දැයි සිතන්නේ ද? රජයට සහ සමාජයට ඇති වගකීමට කුමක්වීද?!

VI වන කොටස :
ජාතික ළමාරක්ෂක අධිකාරියේ නිලධාරීන්

1998 අංක 50 දරන ජාතික ළමාරක්ෂක අධිකාරි පනත මගින් මෙම ආයතනය පිහිටුවා ඇත. ළමා සංවර්ධන හා කාන්තා අභිවෘද්ධි අමාත්‍යාංශය ආරම්භවීමත් සමගම ජාතික ළමාරක්ෂක අධිකාරිය එම අමාත්‍යාංශය යටතට ගැනුනි. දිස්ත්‍රික් මට්ටමින් මෙම ආයතනයේ නිලධාරීන් දිවයිනපුරා ක්‍රියාත්මක වන අතර, ඔවුන් දිස්ත්‍රික් ලේකම් කාර්යාල කේන්ද්‍ර කරගෙන තම කටයුතු මෙයෙහවීම සිදු කරනු ලැබේ. ළමයින්ට සිදුවන සියළු ආකාරයේ අපචාර වැළැක්වීම සහ අපචාර වලට ගොදුරු වූ ළමයින් ආරක්ෂා කිරීම සහ ප්‍රතිකර්ම සැළැස්වීම ඇතුළු ළමා අපචාර ක්‍රියාවන්ට එරෙහි වූ ක්‍රියාමාර්ග සම්බන්ධීකරණය සහ නියාමනය කිරීම ජාතික ළමාරක්ෂක අධිකාරියේ වගකීමක් වන හෙයින් ජාතික ළමාරක්ෂක අධිකාරියේ නිලධාරීන් සහ ප්‍රාදේශිය සම්බන්ධීකාරක නිලධාරීන් විසින් කටයුතු කිරීමේ දී අනුගමනය කළ යුතු මාර්ගෝපදේශය :-

01. ළමා අපයෝජන පිළිබඳව ලිඛිත වාචික පැමිණිලි නිවැරදිව සටහන් කර ගැනීම සහ ඒ පිළිබඳව නොපමාව ප්‍රධාන කාර්යාලය වෙත හෝ ආසන්නතම පොලිස් ස්ථානය වෙත දැනුම්දීම කල යුතුය.

02. ළමා අපයෝජන පිළිබඳ පොලිස් නිලධාරීන් කරනු ලබන සියළු කාර්යයන් පිළිබඳ නිසි අධීක්ෂණයකින් යුතුව කටයුතු කල යුතුය.

03. පොලිස් විමර්ශන කටයුතු නිසි ලෙස සිදු නොවන බවට හේරුම් ගිය විට නොපමාව අධිකාරියේ සභාපතිවරයාට දැනුම් දී අවශ්‍ය කටයුතු කල යුතුය.

04. ළමයා අධිකරණ වෛද්‍ය නිලධාරීයාට යොමුකිරීම සහ මනෝවෛද්‍යවරයා වෙත යොමු කිරීමේ ක්‍රියාවලියේ සිට එකී වාර්තා ලැබෙන තෙක් දැඩි අධීක්ෂණයකින් යුක්තව කටයුතු කල යුතුය.

05. පරිවාස නිලධාරීන් විසින් ළමයින් සම්බන්ධයෙන් සකස් කරන වාර්තා වලදී සහාය අවශ්‍ය සෑම විටකදීම උපරිම සහාය ලබාදිය යුතුය.

06. මහේස්ත්‍රාත්වරයා ඉදිරියේ ළමයා පිළිබඳ සම්මුඛ සාකච්ඡාවට කැඳවන අවස්ථාවේ දී පූර්ව සූදානමකින් යුක්තව අධිකරණයට සහාය වීම.

07. අපයෝජනයට ලක් වූ දරුවාගේ දෙමාපියන් හා භාරකරුවන් සමග සිද්ධියට අදාලව ගත යුතු ක්‍රියාමාර්ග පිළිබඳ දැනුවත් කිරීම සහ වෛද්‍ය ප්‍රතිකර්ම සඳහා යොමුවීමට උනන්දු කරවිය යුතුය.

08. ළමයා නැවත සමාජගත කිරීමට මානසික හා ශාරීරික වශයෙන් ශක්තිමත් කිරීමේ ක්‍රියාවලියට සහාය විය යුතුය.

09. ළමයා නැවත සමාජගත කිරීමෙන් අනතුරුව පරිවාස නිලධාරීන් සිදුකරන පසු විපරම් කටයුතු සඳහා උපරිම සහාය ලබාදිය යුතුය.

10. විෂයගත වූ ළමයා නැවත සමාජගත කිරීමෙන් අනතුරුව ඔහුගේ පවුලේ සමාජ ආර්ථික වැඩි දියුණුව සඳහා ආයතනික මට්ටමින් ලබාදිය හැකි උපරිම දායකත්වය ලබාදීමට මැදිහත්විය යුතුය.

11. ළමා අයිතිවාසිකම් සම්බන්ධ බිම් මට්ටමේ කමිටු පිහිටුවීම සහ එමගින් ළමා අපයෝජනයන් වැලැක්වීම සඳහා ක්‍රියාකාරී දායකත්වයක් ලබාගැනීමට කටයුතු කිරීම කල යුතුය.

12. දිස්ත්‍රික් ළමා ප්‍රවර්ධන කමිටුව සහ දිස්ත්‍රික් ළමා ආරක්ෂක ඒකකය වෙත උපරිම දායකත්වය ලබාදිය යුතු අතර එමගින් ළමුන් පිලිබඳ ගන්නා තිරණයන් සහ කරනු ලබන ක්‍රියාකාරකම් අධීක්ෂණය කල යුතුය.

13. හැකි සෑම විටම ළමා අපයෝජනයේ අහිතකර ඵල පිළිබඳ සමාජයේ විවිධ කණ්ඩායම් දැනුවත් කිරීම කල යුතුය.

VII වන කොටස :
ළමා නිවාස/පුනරුත්ථාපන මධ්‍යස්ථානභාර නිලධාරීන්

මධ්‍යම ආණ්ඩුවේ පරිවාස හා ළමාරක්ෂක දෙපාර්තමේන්තුව, පළාත්බද පරිවාස හා ළමාරක්ෂක දෙපාර්තමේන්තු සහ බන්ධනාගාර දෙපාර්තමේන්තුව යටතේ ළමා නිවාස සහ පුනරුත්ථාපන මධ්‍යස්ථාන ක්‍රියාත්මක වේ. මෙම ආයතනයන්හි කටයුතු පවත්වා ගෙන යාම සඳහා අවශ්‍ය වන්නාවූ විවිධ ක්ෂේත්‍රයන් ආවරණය කරමින් නිලධාරීන් ක්‍රියාත්මක වන ආකාරයක් දක්නට ඇත. ළමයින් ආයතනගත වීමෙන් අනතුරුව සිදුකරන රැකවරණ/පුනරුත්ථාපන හා නිවැරදි කිරීමේ ක්‍රියාවලියේදී ආරක්ෂාව, මනා පුහුණුව, නිවැරදි උපදෙස්, මඟපෙන්වීම, විනය හා සදාචාරය යන කරුණු සංකලනයකින් යුක්තව දරුවා නැවත සමාජගත කිරීමට අවශ්‍ය හැඩගැස්වීම් වලට සෘජුවම දායක වන නිලධාරීන් විසින් කටයුතු කිරීමේ දී අනුගමනය කළ යුතු මාර්ගෝපදේශය :-

01. ළමයාට ආචාරශීලී සහ කරුණාවෙන් සැළකිය යුතුය.

02. ආයතනයේ සිටින සියලු ළමයින් පිළිබඳ සවිස්තරාත්මක ලේඛනයක් පවත්වාගෙන යාම කළ යුතුය.

03. ආයතනයතුළ ළමා හිතකාමී පරිසරයක් පවත්වාගෙන යායුතුය.

04. ළමයාගේ දවස ගෙවීමේ කාල සටහන් විනය හා නිරෝගී වර්ධනයට උචිත වන පරිදි සැකසිය යුතුය.

05. එක් එක් ළමයා සෙසු නේවාසිකයින්ගේ කායික හෝ මානසික පීඩාවකට ලක් නොවන පරිසරයක් නිර්මාණය කළ යුතුය.

06. ආයතනගත කළ පසු හදිසි වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර අවශ්‍ය නම් ඒවා කඩිනමින් ලබාදිය යුතුය.

07. ළමයාට නිසි ආරක්ෂාවක් ලබාදීම කළ යුතුය.

08. ළමයාගේ පවුලේ සාමාජිකයින්ගේ ආරක්ෂාව සම්බන්ධ ගැටළු පවතින බව ළමයා පවසන්නේ නම් ඒ පිළිබඳ අදාළ පාර්ශවයන් දැනුවත් කිරීම.

09. ළමයාට පෝෂ්‍යදායි සහ ප්‍රමාණවත් ආහාර වේලක් ලබාදීම කළ යුතුය.

10. අවශ්‍ය ජලය සහ සනීපාරක්ෂක පහසුකම් නිසි පරිදි ලබාදීම කළ යුතුය.

11. ක්‍රීඩා වලට සහ විනෝදාත්මක කටයුතු සඳහා නිසි පරිදි පහසුකම් ලබාදීම කළ යුතුය.

12. ළමයාගේ මානව ගරුත්වය රැකෙන පරිදි ප්‍රමාණවත් ඇඳුම් ලබාදීම කළ යුතුය.

13. නිදාගැනීමට ප්‍රමාණවත් ඉඩක් ලබාදීම කළ යුතුය.

14. ළමයාගේ වර්ධනයට හිතකර වූ භෞතික පරිසරයක් නිර්මාණය කළ යුතුය.

15. කාලීන අවශ්‍යතාවය සඳහා ගැලපෙන පරිදි වෘත්තීය අධ්‍යාපන කටයුතු සඳහා යොමු කිරීම කළ යුතුය.

16. ළමයාට තම ආගම සහ සංස්කෘතික කටයුතු වල නිරතවීම සඳහා ඉඩක් ලබාදීම කළ යුතුය.

17. ළමයාට දෙමාපිය භාරකරුවන් සමඟ සන්නිවේදන කිරීමට සහ එකිනෙකා මුණගැසීමට අවස්ථාව ලබාදිය යුතුය

18 ආයතනගත ළමයින්ගේ ආරක්ෂාව සහ වැඩිම යහපත වෙනුවෙන් කටයුතු කළ යුතුය. ළමයා සමග ඔහුගේ පවුලේ සාමාජිකයින් අතර සම්බන්ධතා තහවුරු කිරීමට කටයුතු කළ යුතුය.

19. ළමුන්ට අධ්‍යාපනය සඳහා පාසැල් යාමට ඉඩකඩ සලසා දිය යුතුය.

20. අවිධිමත් ලෙස අධ්‍යාපනය ලැබූ දරුවන් හට මූලික අධ්‍යාපනය ලබාදීම සඳහා විශේෂ ක්‍රමවේදයක් සැකසීම කළ යුතුය.

21. විශේෂ දක්ෂතා ඇති ළමුන් සම්බන්ධයෙන් තොරතුරු ලබාගැනීමට හා සහභාගී වීමට ප්‍රවේශයන් ඇති කළ යුතුය.

22. විශේෂ ශාරීරික අවශ්‍යතා ඇති දරුවන්හට සුදුසු විශේෂ පහසුකම් සහ රැකවරණ ලබාදීම සිදු කළ යුතුය.

23. විශේෂ ශාරීරික අවශ්‍යතා ඇති දරුවන්හට වෘත්තීය පුහුණු වැඩසටහන් ඇති කිරීම.

24 කිසිදු අවස්ථාවක ළමයින් ආයතනගත වූවන් ලෙස අදහසක් ඇති කිරීමට හෝ බන්ධනාගාර රැඳවියන් ලෙස ඇතිවන හැඟීම ඇති නොකළ යුතුය.

25. ආයතන කළමණාකරන කටයුතු සඳහා ළමයාගේ විෂය ගත වූ කරුණු සම්බන්ධයෙන් මනා අවබෝධයකින් කටයුතු කළ යුතු අතර කිසි ලෙසකින් දරුවන්ට ඒ පිළිබඳව දැනීමක් සිදු නොවීමට කටයුතු කළ යුතුය.

26. ආයතනගත ළමයාගේ, ආයතනගත කර ඇති කාලය, රඳවා ඇති ස්ථානය. ඔහුගේ/ඇයගේ පවුල පිළිබඳ තොරතුරු පරිවාස කොමසාරිස්/පුනරුත්ථාපන කොමසාරිස් ජනරාල් වෙත වාර්තා කළ යුතුය.

27 අධිකරණ නියෝග මත ළමයින්ව වෙනත් ආයතන වෙත මාරු කරන විට ඒ පිළිබඳ දෙමාපියන්/ භාරකරුවන්/ පොලිසිය/පරිවාස නිළධාරීන්/ ජාතික ළමාරක්ෂක අධිකාරියේ ප්‍රාදේශීය සම්බන්ධීකාරක/පළාත් බද පරිවාස කොමසාරිස් සහ පුනරුත්ථාපන කොමසාරිස් ජනරාල් දැනුවත් කළ යුතුය.

28. අදාළ මාරු කිරීම් වලදී ළමයාට අදාළ සියළු ලිපි ගොනු වල පිටපත් තබාගෙන අදාළ ආයතනය වෙත ලබා දිය යුතුය.

29. අධිකරණ නියෝග මත රැඳවා සිටින දරුවන්ගේ රැඳවීම ප්‍රශ්ණගත අවස්ථාවක ඒ පිළිබඳව නොපමාව ළඟම ඇති පොලිසියට අදාළ ප්‍රශ්නය යොමු කිරීමෙන් හෝ නීතිපතිවරයාට හෝ අධිකරණයට යොමු කිරීමෙන් සහනයක් ලබා ගත යුතුය.

30. ළමයාගේ සෞඛ්‍ය තත්වය පිළිබඳ නිරන්තරව සොයා බැලීම සිදුකර, අවශ්‍යතා අනුව මානසික උපදේශනය සහ වෙනේ වෛද්‍ය ප්‍රතිකාර ලබාදීම කළ යුතුය.

31. ළමයාගේ ප්‍රගතිය පිළිබඳව වාර්තාවක් පවත්වාගෙන යාම සහ ළමයාගේ ප්‍රගතිය නිරන්තර සමාලෝචනය කළ යුතුය.

32. ළමයාගේ ප්‍රගතිය පිළිබඳ නිරන්තරයෙන් පළාත් බද පරිවාස කොමසාරිස්වරයාට සහ පුනරුත්ථාපන කොමසාරිස් ජනරාල්වරයා දැනුවත් කළ යුතුය.

33. ළමයා නැවත සමාජගත කිරීමට අනෙකුත් සම්බන්ධිත නිලධාරීන්ගේ සහාය ලබාගැනීම කළ යුතුය.

වගකීම් දරන්නන්ගේ ....

කැපවීම

විශ්වාසය

අවංකත්වය

එකඟතාවය

සහයෝගය

සම්බන්ධීකරණය

දරුවන්ට යහපත් මාවතක් උදාකරයි !

சிறுவர்களின்

அதியுயர் நலனை உறுதிப்படுத்துவோம்

சிறுவர்களின் அதியுயர் நலனை உறுதிப்படுத்துவோம்

எல்லா விதமான நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் நிறுவனமயப்படுத்தப்படாத சிறுவர்கள் தொடர்பில் பணியாற்றுகின்ற அரச அதிகாரிகள் செயற்படவேண்டிய முறைமை தொடர்பான பொது வழிகாட்டல் விதிமுறைகள்

முன்னுரை

2008 ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் நடைபெற்ற ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அனைத்துலக மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தின் 60 வது நினைவுகூர்தலை கருத்திற்கொண்டு, சிறுவர் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான புதிய செயற்பாட்டுத் திட்டத்திற்கமைவாக 18 வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்ட ஆட்களை நீதி மன்ற கட்டளையின் மூலம் ஏதேனும் நிபந்தனையின் அடிப்படையில் நிறுவன மயப்படுத்தப் படுபவர்கள் தொடர்பாக விசேட கவனஞ் செலுத்தப்பட்டது.

அத்துடன், சிறுவர் - நீதியை நிலைநாட்டும் போது, அமுலாக்கல் தாபனங்களில் காணப்படுகின்ற தொழில்நுட்பக் குறைபாடுகள், சட்டம் பற்றிய அறிவு மற்றும் சர்வதேச ரீதியாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ள தராதரங்கள் பற்றிய தெளிவு என்பன காலத்திற்கேற்ற விதத்தில் இல்லாத காரணத்தால் 18 வயதுக்குக் கீழ்ப்பட்ட நிறுவனமயப் படுத்தப்படுகின்ற சிறுவர்கள் நிறுவனமயப் படுத்தப்படுவதன் நோக்கத்தை அடைந்து கொள்ளாமைக்கான காரணி கள் தொடர்பாக விசேட கவனஞ் செலுத்தி ஆராயப் பட்டது.

முழுமையாக நோக்குகையில், யாழ்ப்பாணம் மற்றும் நீர்கொழும்பு ஆகிய இடங்களில் அமைந்துள்ள சிறுவர் தடுப்பு நிலையங்களையும், ஏனைய சிறுவர் தடுப்பு நிலையங்களையும் மேற்பார்வை செய்ததன் மூலம் தென்பட்ட பிரச்சனைகளுக்குரிய நிலைமைகளைப் புரிந்து கொண்டு, சிறுவர்களின் அதியுயர் நலனுக்காக சிறுவர் தொடர்பில் செயற்படுகின்ற அரச அதிகாரிகளுக்கு அறிவை வழங்க வேண்டியதுடன், சிறுவரின் உள்ளம் மற்றும் சம்பவத்திற் கான ஏதுக்கள் பற்றிய பரந்த அறிவு டனும் புரிந்துணர்வுடனும் செயற்படு வதற்கு அதிகாரிகளின் சொந்த அபிப்பிராயத்தில் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த வேண்டியுள்ளது.

அதன்படி சிறுவர் நன்னடத்தை அலுவலர்கள், சிறுவர் உரிமைகளை மேம்படுத்தும் பணியாளர்கள், பொலிஸ் அதிகாரிகள், தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் சிறுவர் இல்லங்கள் மற்றும் புனர்வாழ்வு நிலையங்களில் பணிபுரியும் ஊழியர்கள் ஆகியோரை முன்னோக்கி அவர்களோடு தொடர்பான விடயங்களை நோக்காகக் கொண்டு மனித உரிமைகள் ஆணைக் குழுவின் கண்காணிப்புக்கும் மீளாய்வுக்குமான பிரிவு வழிகாட்டலொன்றைத் தொகுக்க வேண்டிய அவசியத்தை வலியுறுத்த வேண்டியேற்பட்டது.

இதற்காக சிறுவர் தொடர்பில் செயற்படுகின்ற நிறுவனங்கள் அனைத்து நிறுவனங்களிடமும் வழிகாட்டலை தொகுப்பதற்கான கருத்துக்களையும் விடயங்களையும் வினவும் நிகழ்ச்சி நிரல்களின் மூலம் அறிவைப்பெற்று, அவற்றையும் உள்ளடக்கித் தயாரிக்கப் பட்ட வழிகாட்டலை இப் பிரசுரம் மூலமாக வெளியிடுகின்றோம்.

இந்த வழிகாட்டல் சிறுவர் மற்றும் இளைஞர்களின் வாழ்வை மென்மேலும் பயனுள்ளதாக ஆக்குகின்ற நோக்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளதனால், பொதுவான இணக்கத்தின்பேரில் தயாரிக்கப்பட்ட வெறும் ஆவணமாக மாத்திரமல்லாது, மனித இனத்தின் எதிர்காலம் சிறுவர் மீது தங்கியிருப்பதால் அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கைக்கு உரித்துடையவர்களாக்குவதற்கு அனைத்து அரச அதிகாரிகளினதும் ஊக்கத்திலும் செயற்பாட்டிலும் செயற்படுத்தப்பட வேண்டியதாகும்.

பொருளடக்கம்

1. முன்னுரை

2. அறிமுகம்

- இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு
- சிறுவர் தொடர்பான சர்வதேச தராதரம்
- சிறுவர் தொடர்பான தேசிய சட்டம்
- சிறுவர் உரிமைகளைப் பேணிப் பாதுகாப்பதற்கான நிறுவனக்கட்டமைப்பு

3. சிறுவர் தொடர்பிலான அரச அதிகாரிகள் செயற்படவேண்டிய முறைமைகள் தொடர்பான பொதுவழிகாட்டல் விதிமுறைகள்

- பகுதி I : பொது வழிகாட்டல்கள்
- பகுதி II : பொலிஸ் அதிகாரிகள்
- பகுதி III : நன்னடத்தை அதிகாரிகள்
- பகுதி IV : சிறுவர் உரிமைகளை மேம்படுத்தும் அதிகாரிகள்
- பகுதி V : தொழில் அதிகாரிகள்
- பகுதி VI : தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை அதிகாரிகள்
- பகுதி VII : சிறுவர் இல்லம் புனர்வாழ்வு நிலையங்களுக்கு பொறுப்பாகவுள்ள அதிகாரிகள்

அறிமுகம்

இந்த உலகில் பிறந்துள்ள எல்லா சிறுவர்களும் கௌரவம் மற்றும் உரிமைகளைக் கொண்டுள்ளவர்களாகவும் சுதந்திரமானவர்களாகவுமே பிறக்கின்றனர். குழந்தைப் பருவத்தை சுதந்திரமாக கழிக்கும் சிறுவர்களுக்கு சமூக, பொருளாதார, அரசியல் மற்றும் கலாசார சூழ்நிலைகளுக்குள் கட்டுப்பட்டு வாழ நேரிடுகின்றது. இந்த காரணிகளின் சமநிலை சீர்கெடும்போது சிறுவர்களுக்கு கடினமானதும் கசப்பானதுமான அனுபவங்களைப் எதிர் கொள்ள வேண்டியேற்படுகின்றது. இவ்வாறான நிலைமையில் சிறுவர்களின் குழந்தைப்பருவத்தை பாதுகாப்பது, சமூகத்தினதும் அரசினதும் கடமையாகும். நவீன உலகில் துரதிஷ்ட வசமாக சிறுவர்களின் பிள்ளைப்பருவம் வளர்ந்தோர்களினாலும் சமூகத்தினாலும் விகாரப்படுத்தப்படுவதன் காரணமாக இன்றைய சமூகத்தில் சிறுவர்கள் கசப்பான அனுபவங்களைப் பெறும் நிலைமை அதிகரித்துச் செல்கின்றது. அவ்வாறான சூழ்நிலைகளில் நிறுவன மயப்படுத்தப்படும் சிறுவர்கள் தொடர்பில் பெற்றோர், சமூகம் மற்றும் அரசுக்கு பல்வேறு பொறுப்புக்கள் உள்ளன. நிறுவன மயப்படுத்தப்பட்ட சிறுவர்களை நல்ல பிரஜைகளாக நிறுவனத்திலிருந்து வெளியேற்றும் நோக்கத்துடன் அல்லது அரசின் பலதுறைகளினால் (அரச கருவிகளினால்) மேற்கொள்ளப்பட்ட பாதுகாப்பு மற்றும் வளர்ச்சி தொடர்பான செயற்பாடுகள் ஆகிய சிறுவர்களின் நலனுக்காக செய்த செயற்பாடுகள் எதிர்பார்த்த இலக்கையடைய தவறியுள்ளன.

நாட்டின் எதிர்காலத்தை பொறுப்பேற்கவுள்ள இவ்வாறான சிறுவர்களைப் பாதுகாப்பதற்கு கொண்டுவரப்பட்ட சர்வதேச பிரகடனங்கள், சமவாயங்கள் மற்றும் தராதரங்கள் என்பன அரசினால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருப்பதுடன், அந்த தராதரங்களும் கொள்கைகளும் தேசிய கட்டமைப்புக்கு ஏற்றவகையில் நியதிச்சட்டங்களாகவும் செயற்படுகின்ற நிறுவனங்களாகவும் தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால், ஏற்பட்டுள்ள நன்மைகள் தொடர்பாக ஆராயும்போது, இத்தகைய சட்டங்களும் நிறுவனங்களினால் ஆற்றப்படுகின்ற சேவைகளும் சிறுவர்களின் அதியுயர் நலனைப் பாதுகாப்பதிலான பங்களிப்புக்கள் குறைந்துள்ளன. சட்ட அறிவு காலத்திற்கு பொருத்தமற்றதாக இருப்பதாலும், விசேட பயிற்சி வழங்கப்படாமையினாலும், காலங்கடந்த கருத்துக்கள் காணப்படுவதனாலும் மற்றும் அவசியத்தினை விஞ்சு கடமையைச் செய்யாமலிருக்கின்றமையினாலும் நிறுவனங்களிடையேயான உள்ளார்ந்த தொடர்பும் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. ஆகவே, சிறுவர்களின் எதிர்காலந் தொடர்பாகத் தீர்மானிக்கும்போது சிறுவர்களின் அதியுயர் நலனுக்காக செயற்பட வேண்டிய பலத்த தேவை ஏற்பட்டுள்ளது.

இவ்வாறான சூழ்நிலைகளில் சிறுவர் தொடர்பில் செயற்படுகின்ற அரச அதிகாரிகள் செயற்படவேண்டிய முறைமை பற்றிய அறிவுறுத்தல் வழிகாட்டிகளின் அவசியம் மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவினால் செய்யப்பட்ட ஆய்வின் போது புலப்பட்டது. அதன்படி, கீழே விபரமாகக் குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ளதன்படி, சிறுவர் தொடர்பான சர்வதேச, தேசிய சட்டம் மற்றும் அரச நிறுவனங்களின் நோக்கம் மற்றும் செயற்பாடுகள் என்பவற்றை நன்கு அறிந்து கொண்டு சிறுவர்களுடன் தொடர்புடைய அரச அதிகாரிகள் செயற்பட வேண்டும் என்பதே மனித உரிமைகள் ஆணைக் குழுவின் நோக்கமாகும்.

இந்த வழிகாட்டல் விதிமுறைகள், சிறுவர்களினதும் இளைஞர்களினதும் நல்வாழ்வை மென்மேலும் சிறப்பானதாக ஆக்கும் நோக்கத்தைக் கொண்டு பொது ஒருமைப்பாட்டுடன் தயாரிக்கப்பட்டதொரு வெறும் ஆவணமாக மட்டுமல்லாது, மனித வர்க்கத்தின் எதிர்காலம் சிறுவர்களின் ஆளுமையிலேயே தங்கியிருப்பதனால், அர்த்தமுள்ள வாழ்வொன்றிற்கு அவர்களை உரித்துடையதாக்குவதனையுமே நோக்கமாகக் கொண்டதாகும். ஆகவே, இம் முயற்சியின் வெற்றி அனைத்து அரச அதிகாரிகளினதும் அக்கறையான செயற்பாட்டிலேயே தங்கியுள்ளது என்றால் மிகையாகாது.

இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு

இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக் குழு 1996ஆம் ஆண்டின் 21ஆம் இலக்க இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக் குழுச் சட்டத்தினால் தாபிக்கப்பட்ட சுயாதீனமான ஆணைக்குழுவாகும். இந்த ஆணைக்குழு தோற்றுவிக்கப்பட்டதன் முக்கிய நோக்கம் யாதெனில், அரசியலமைப்புச் சட்டத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்ட அடிப்படை உரிமைகள் மீறப்பட்டமை, விசாரனை செய்வதுடன் அதனால் பாதிக்கப் படுபவர்களுக்கு பொருத்தமான தீர்வுகள் மற்றும் பரிகாரம் வழங்கப்படுதலும் ஆகும். மேலும், மனித உரிமை மீறல்கள் தொடர் பாக விசாரனை செய்தல், பரிந்துரைகளைச் செய்தல் மற்றும் அதனால் பாதிக்கப்படு பவர்களுக்கு பொருத்தமான தீர்வினை அல்லது பரிகாரத்தை வழங்குதல், கைதி களைத் தடுத்துவைத்துள்ள இடங்களை மேற்பார்வை செய்தல், மனித உரிமைகளை மேம்படுத்தல், ஆராய்வு செய்தல் மற்றும் அரசிற்கு பரிந்துரைகளைச் செய்தல் என்பனவும் மனித உரிமைகள் ஆணைக் குழுவின் பணிகளில் மிக முக்கியமானவை களாகும்.

மேலும், பிரிவு 10(உ) வின்படி மனித உரிமைகள் துறையில் ஒப்பந்தங்களுக்கும் வேறு சர்வதேச தயார்படுத்தல் ஆவணங் களுக்கும் பங்களிப்புச் செய்தல், சர்வதேச சமவாயங்களை ஏற்றுக்கொள்வதன் அவசியம் என்பன தொடர்பிலும் அரசிற்கு பரிந்துரை செய்யும் பொறுப்பும் முக்கிய மானதாகும்.

இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக் குழுச் சட்டத்தின் பிரிவு 11(ஈ)வின்படி நீதிமன்ற கட்டளையின் பிரகாரம் அல்லது வேறு வகையில் அல்லது தடுத்துவைக்கப் பட்டுள்ளவர்களின் நலன் அவர்களை தடுத்து வைத்துள்ள இடத்தை தொடர்ச்சி யாக மேற்பார்வை செய்தல், அவர்களை தடுத்து வைத்துள்ள நிலைமை முன்னேற்ற அவசியமானவற்றை பரிந்துரைத்தல் போன்ற அதிகாரங்களின் அடிப்படையிலும், பிரிவு 11(உ)இன்படி மனித உரிமைகள் தொடர்பாக ஆய்வுகளைச் செய்தல், அந்த ஆய்வுகளின் விளைவை பகிரங்கப் படுத்தல், பகிர்ந்தளித்தல் போன்ற அதிகாரங்களின்படி, மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் மேற்பார்வை மற்றும் மீளாய்வுப் பிரிவினால், சிறுவருக் குரிய அனைத்து தடுத்துவைத்தல் இல்லங் களையும் கண்காணிப்பு செய்தல் மற்றும் ஆய்வில் வெளிப்பட்ட காரணிகள் மீது மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுச் சட்டத்தின் பிரிவு 10(இ)இன் பிரகாரம் அடிப்படை உரிமைகளை அபிவிருத்தி செய்யும், விருத்தியாக்கும், பாதுகாக்கும் சட்டரீதியானதும் நிர்வாகரீதியானதுமான கட்டளைகளையும் செயற்திட்டங்களையும் தயாரிப்பதற்கு அரசிற்கு ஆலோசனை வழங்குதல், உதவிபுரிதல் என்ற நோக்கை முன்னெடுத்து பிரிவு 11(ஏ)இன்படி ஆணைக்குழுவின் நோக்கை செயற்படுத்து வதற்கு அவசியமான அல்லது உதவியான வேறு அனைத்தையும் செய்தல் என்ற அதிகாரத்தின்படி சிறுவர் தொடர்பில் செயற்படுகின்ற அரச அதிகாரிகள் பின்பற்ற வேண்டிய வழிகாட்டல் தயாரிக்கும் பொறுப்பை ஆணைக்குழு நிறைவேற்றி யுள்ளது. இது சிறுவரின் அதியுயர் நலன் மற்றும் நல்வாழ்வுக்காக செயற்பட அரச அதிகாரிகளுக்கு பெரும் உதவியாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேச தராதரங்கள்

சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பில் பரந்த நோக்கு சர்வதேச தராதரங்கள் மற்றும் சர்வதேச சட்டங்களினால் உறுதிப் படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதன் மூலம் அரசும் சமூகமும் சிறுவரின் அதியுயர் நலனுக்காக எடுக்கவேண்டிய நடவடிக்கைகளை வலியுறுத்துகின்றன. மேலும், சிறுவர் உரிமைகளை பாதுகாத்தல் மற்றும் விருத்தி செய்தல் ஆகியவற்றுக்காக சர்வதேச தராதரங்களினூடாக முழு உலகிற்கும் வழிகாட்டப்படுகின்றது. அதன் மூலம் சிறுவர் உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கு அரசுக்குரிய பொறுப்பு, மதிப்பளித்தல், பாதுகாப்பதன் பெறுமதியை அரசுக்கு எத்திவைத்தல் என்பன நடைபெற்றுவருகின்றது.

பிரகடனம் / சமவாயம்	பொருத்தமான விடயங்கள்
அனைத்துலக மனித உரிமைகள் பிரகடனம்	• அனைவருக்கும் வாழ்வதற்கும் சுதந்திரமாக சிந்திப்பதற்கும் சொந்தப் பாதுகாப்புக்கும் உரித்துடையவராவர். • குடும்பம் சமூகத்தின் பிரதான அங்கமாகும். அதற்கு சமூகத்தினதும் அரசினதும் பாதுகாப்பு கிடைக்க வேண்டும். • குழந்தைப்பருவம் விசேட உதவியும் பாதுகாப்பும் தேவையான பருவமாகும். திருமணம் முடித்த அல்லது திருமணமாகாத தாய்மாரின் மூலம் கிடைக்கும் அனைத்து குழந்தைகளும் சமமான பாதுகாப்பிற்கு உரித்துடையவராவர்.
பொருளாதார, சமூக, மற்றும் கலாசார உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச உடன்படிக்கை	• குடும்பம் சமூகத்தின் பிரதான அங்கமாகும். • சிறுவர், இளைஞர்களுக்கான விசேட பாதுகாப்பு வழங்க வேண்டும். • சிறுவர்களின் சுகாதாரத்துக்கும் ஒழுக்கத்துக்கும் பங்கம் விளைவிக்கும் அல்லது வாழ்க்கைக்கு ஆபத்தை விளைவிக்கும் அல்லது சாதாரண வளர்ச்சிக்கு தடையாகவுள்ள செயல்களில் ஈடுபடல் தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும். • சிறுவர், இளைஞர்களை பொருளாதார, சமூக ரீதியாக பாதுகாக்க வேண்டும். • எல்லா சிறுவர்களுக்கும் கல்விகற்பதற்குள்ள உரிமையை ஏற்றுக்கொள்ளல்.
குடியியல், அரசியல் உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச உடன்படிக்கை	• தனிநபர் சுதந்திரத்திற்கும் பாதுகாப்பிற்கும் உரிமையுண்டு. • சுதந்திரம் பறிக்கப்பட்ட அனைவருக்கும் மனிதாபிமானமாகவும் மனித இயல்பு களுக்குரிய மகத்துவமான கௌரவத்தை வழங்குதல். • பால்ய குற்றவாளிகளை வயதுவந்தவர்களிடமிருந்து பிரித்து வைக்க வேண்டும் என்பதுடன், அவர்களின் வயது, சட்ட நிலைமைகளுக்கு அவசியமானபடி கவனித்தல், விரைவாக தீர்ப்பினைப்பெறுவதற்கு முயற்சி செய்தல். • பால்ய வயதானவர்கள் தொடர்பில் செயற்பட வேண்டியது வயது மற்றும் புனர்வாழ்வை வழங்குவதற்கான தகைமைக்கு அமைவானதாகும். • குடும்பம் சமூகத்தின் பிரதான அலகாகும். • எந்த பாரபட்சத்துக்கும் உள்ளாகாமல், தன் குடும்பத்தின் சமூகத்தின் மற்றும் அரசின் மூலம் பால்ய வயதுடையவராக கிடைக்கவேண்டிய உரிமைகள் அனைத்தும் கிடைக்க வேண்டும். • தேசியத்தையும் பெயரையும் பெறுவதற்கான உரிமையும் உண்டு.
சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச சமவாயம்	• எல்லா அரசும் சிறுவர் உரிமைகளுக்கு மதிப்பளிக்கவும் அவசியமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவும் நடவடிக்கை எடுத்தல் வேண்டும். • அனைவரினதும் அடிப்படை நோக்கம் சிறுவரின் அதியுயர் நலன் என்ற கோட்பாட்டில் நின்று செயற்படுவதாகும். • சிறுவரின் பொறுப்பு, பாதுகாப்புகளுக்கான பொறுப்புவாய்ந்த நிறுவனங்களின் சேவைகள், வசதிகள், பாதுகாப்பு, சுகாதாரம், தொழில் புரிவோரின் தகைமை என்பன அதிகாரிகளினால் தாபிக்கப்பட்ட தராதரத்திற்கேற்ப நடைபெறுவதனை கவனத்திலெடுக்க வேண்டும். • சுதந்திரமான சமூகத்தில் பொறுப்பு வாய்ந்த வாழ்க்கைக்காக சிறுவரை தயார் படுத்தல் வேண்டும். • சிறுவர்களது உரிமைகள் தொடர்பில் அனைத்து பிரிவுகளும் கவனஞ் செலுத்தியுள்ளது.
சிறுவரை விற்பனை செய்தல் விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுத்தல், ஆபாசமான வெளியீடுகளை நோக்காகக் கொண்டு சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய சர்வதேச பிரகடனத்துக்கு செய்த துணை ஒப்பந்தம்	• சிறுவர்களை விற்பனை செய்தல், விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுத்தல், ஆபாச வெளியீடுகளுக்காக சிறுவர்களைப் பாவித்தல் பற்றிய விடயங்கள் அரசுக்கு பொறுப்பாக்கப்பட்டுள்ளது.

பிரகடனம் / சமவாயம்	பொருத்தமான விடயங்கள்
சிறுவரை யுத்த நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுத்தல் தொடர்பான அவதானிப்பினால், சிறுவர் உரிமைகள் சமவாயத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பின்னெடு	• சிறுவரை யுத்த நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுத்தல் பற்றியதும் அந்த நிலைமையைத் தடுப்பதற்கு எடுக்கக்கூடிய நடவடிக்கைகளும் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.
சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பினது (1973) குறைந்த வயது பற்றிய பிரகடனம்	• தொழிலில், உத்தியோகத்தில் ஈடுபட தேவையான குறைந்த வயதெல்லையும் தராதரங்களும் இங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.
சர்வதேச தொழிலாளர் அமைப்பு (1999) சிறுவர்களது உழைப்பை சிறந்த முறையில் பயன்படுத்துவது தொடர்பான சமவாயம்	• சிறுவர்களின் உழைப்பை தவறான, மற்றும் தீங்கான முறையில் பாவிப்பதனை தடுப்பதற்கு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள்.
சுதந்திரம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ள இளைஞர்களின் பாதுகாப்பு தொடர்பிலான ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் வழிகாட்டி விதிமுறைகளும் தராதரங்களும்	• சுதந்திரம் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ள இளைஞர்கள் தொடர்பில் அரச தலையீடு அமைய வேண்டிய முறைமை பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.
பால்ய நீதி தொடர்பில் நிருவாக நடவடிக்கைகளில் பின்பற்ற வேண்டிய ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் முறையான விதிமுறைகள் (பீஜிங் தராதரங்கள்)	• பாலகர்களை தடுத்துவைத்துள்ள இடமொன்றின் பரிபாலனம் நடைபெற வேண்டிய முறைமை பற்றிய வழிகாட்டிகள்.
சிறுவர் குற்றம் தொடர்பில் நீதியை நிலைநாட்டும் செயற்பாட்டின் போது செய்ய வேண்டிய வழிகாட்டல் விதிமுறைகள்	• சிறுவர் குற்றவியல் விடயம் தொடர்பில் நீதியை நிலைநாட்டும் சந்தர்ப்பத்தில் செயற்படல் தொடர்பில் வழிகாட்டல்.
இளைஞர்களை குற்றவியல் செயற்பாடுகளிலிருந்து தடுத்துக்கொள்ளலுக்கான ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் முறையான விதிமுறைகள் (ரியாத் வழிகாட்டல்கள்)	• குற்றவியல் செயற்பாடுகளுக்கு சிறுவர் ஆளாகுவதனை தடுப்பதில் செயற்பட வேண்டிய முறைமை.
பெண்களும் சிறுவர்களும் விபசாரத்திற்காக வஞ்சகக் கடத்தலிற்குட்படுவதனை தடுப்பதற்கும் எதிராவதற்குமான சார்க் பொருத்தனை	• சார்க் பிராந்திய நாடுகளினுள் பெண்களையும் சிறுவர்களையும் விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுத்துவதற்கு வஞ்சகக் கடத்தலிற்குட்படுவதை தடுப்பதற்கு எதிராக செயற்படுதல்.

சிறுவர் தொடர்பான தேசிய சட்டம்

அரச கொள்கைகளை மையமாக வைத்து உள்நாட்டுச் சட்டச் செயன்முறையினுள் சிறுவர் தொடர்பில் சட்டவாக்கம் நடைபெறும். மேலும், அவ்வாறான சட்டநிலையை விருத்தி செய்வதற்கும் நாட்டினுள் நல்லாட்சியை நடாத்தவும் சர்வதேச அமைப்புக்களினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட ஒருமைப்பாடுகள், பரிந்துரைகளையும் உள்ளடக்கியதாக மேலும் தேசிய சட்டம் விருத்திசெய்யப்பட்டுள்ளது. அதன் மூலம் அரச அதிகாரிகளுக்கு தம் கடமைகளைச் செய்ய அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளதுடன், அமுலிலுள்ள சிறுவர் சட்டத்தை, பிரயோகித்து சிறுவரின் அதியுயர் நலன் என்ற கொள்கையுடன் நின்று செயற்படக்கூடியதாகவுள்ளது.

சட்டம் / கட்டளைச்சட்டம்	பொருத்தமான விடயங்கள்
1978ஆம் ஆண்டின் இலங்கை ஜனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் அரசியலமைப்பு	• சிறுவரின் நலன் தொடர்பில் எடுக்கும் செயற்பாட்டில் சம உரிமை என்ற கோட்பாடு • சிறுவர், இளைஞர்களின் உடல், உள, ஒழுக்க, மத, சமூகரீதியான பூரண வளர்ச்சியை ஏற்படுத்துவது அரசின் பொறுப்பு.
2007ஆம் ஆண்டின் 56ஆம் இலக்க குடியியல் மற்றும் அரசியல் உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேச உடன்பாட்டு ஒப்பந்தச் சட்டம்	• பிறப்பை பதிவுசெய்தல், பெயர் ஒன்றினை வைத்தல், தேசியத்தை பெற்றுக்கொள்ளுதல், இம்சைப்படுவதிலிருந்து கவனிப்பின்றி இருப்பதிலிருந்து வல்லுறவுக்கு உட்படுத்தப்படுவதிலிருந்தும் அவமானத்திற்குள்ளாவதிலிருந்தும் பாதுகாப்பாக இருப்பதற்கான உரிமை • சிறுவருக்கு அநீதி இழைக்கப்படும்போது சட்ட உதவி பெறுவதற்கு உள்ள உரிமை • ஏதேனும் நிறுவனம் சிறுவர் தொடர்பில் செயற்படும்போது சிறுவரின் அதியுயர் நலன் என்ற அடிப்படையில் செயற்பட வேண்டுமெனவும் கேட்கப்பட்டுள்ளது
2006ஆம் ஆண்டு 16ஆம் இலக்க குற்றவியல் சட்ட திருத்தச்சட்டம்	• கவனிப்பு சேவை வழங்கும் நபர்கள், சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தை தடுத்தல் தொடர்பில் உள்ள பொறுப்பு • ஆட்கடத்தல் மற்றும் ஆட்கவர்தல் தொடர்பான ஏற்பாடுகள்
2005ஆம் ஆண்டின் 30ஆம் இலக்க பரத்தையர் தொழிலுக்காக பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களை விற்பனை செய்வதனை தடுத்தல் மற்றும் அதற்கு எதிராக செயற்படும் சட்டம்	• சிறுவர்களை விற்பனை செய்தலை தடுத்தல், அதற்கு எதிராக செயற்படல்
2005ஆம் ஆண்டின் 16ஆம் இலக்க சுனாமி (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டம்	• சுனாமியால் அநாதையாகிய சிறுவர்களின் பொறுப்பு, பாதுகாப்பு, பொறுப்பாளர், நலன், மகவேற்பு என்பன தொடர்பான ஏற்பாடுகள்.
2005ஆம் ஆண்டின் 34ஆம் இலக்க இல்லத்து வன்முறையினைத் தடுத்தல் சட்டம்	• வீட்டினுள் நடைபெறுகின்ற இம்சைகளைத் தடுத்தல், சிறுவரின் பாதுகாப்பு, பொறுப்பு தொடர்பில் செய்யக்கூடிய செயற்பாடுகள்
1998ஆம் ஆண்டின் 50ஆம் இலக்க தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை சட்டம்	• எல்லா விதமானதுமான துஷ்பிரயோகங்களையும் தடுத்தல், எதிராகச் செயற்படுதல், ஆகியவற்றுக்கு தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபையைத் தாபித்தல் • சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தை தடுத்தல் • துஷ்பிரயோகத்திற்குள்ளான ஏதேனும் சிறுவர்களுக்கு பாதுகாப்பும், மருத்துவக் கவனிப்பும் வழங்குதல்
1939ஆம் ஆண்டின் 48ஆம் இலக்க சிறுவர் மற்றும் இளைஞர் கட்டளைச் சட்டமும் அதன் திருத்தமும்	• சிறுவர் நீதவான் நீதிமன்றம் நிறுவப்படுதல் • சிறுவர் இளைஞர்களின் பொறுப்பும், பாதுகாப்பும் • சிறுவர் குற்றவாளிகளை மேற்பார்வை செய்தல், அதனுடன் தொடர்பான ஏனைய நடவடிக்கைகள்
1927ஆம் ஆண்டின் 4ஆம் இலக்க ஆபாச வெளியீடுகள் கட்டளைச்சட்டம்	• சிறுவர் மற்றும் இளைஞர் தொடர்பில் அவர்களின் நல்வாழ்வை கெடுக்கக்கூடியதான தவறான வெளியீடுகளைச் செய்வதனைத் தடுத்தல்.
1944ஆம் ஆண்டின் 42ஆம் இலக்க குற்றவாளிகளை நன்னடத்தை இல்லங்களுக்கு சேர்ப்பது தொடர்பான கட்டளைச்சட்டமும் அதன் திருத்தமும்	• குற்றவாளிகளை மேற்பார்வை செய்தலும் நன்னடத்தை சேவையினரின் நிர்வாக நடவடிக்கைகளிற்கான ஏற்பாடு

சட்டம் / கட்டளைச்சட்டம்	பொருத்தமான விடயங்கள்
1939ஆம் ஆண்டின் 28ஆம் இலக்க இளம் குற்றவாளிகள் (பயிற்சிப்பாசறை) தொடர்பான கட்டளைச்சட்டமும் அதன் திருத்தமும்	• இளம்பராயத்து குற்றவாளிகளை தடுத்து வைத்திருத்தல் • இளம்பராயத்து குற்றவாளிகளிற்கு பயிற்சியும் புனருத்தாபனமும்
1841ஆம் ஆண்டின் 04ஆம் இலக்க விபச்சாரவிடுதிகள் கட்டளைச்சட்டம்	• விலைமாதர்கள் தொடர்பான சட்ட நிலைமைகள்
1907ஆம் ஆண்டின் 05ஆம் இலக்க தடுப்புக்காவல் இல்லம் கட்டளைச் சட்டம்	• விலைமாதுகளானவர்கள் குற்றவாளிகளாக்கப்பட்டதன் பின்னர் தடுத்து வைத்துக்கொள்ளுவதற்காக தடுப்புக்காவல் இல்லம் தாபிக்கப்படுதல்
1883ஆம் ஆண்டின் 12ஆம் இலக்க தண்டனைச் சட்டக்கோவை • 1995ஆம் ஆண்டின் 22ஆம் இலக்க மற்றும் • 1997ஆம் ஆண்டின் 29ஆம் இலக்க திருத்தங்கள்	• சிறுவர் தொடர்பான பாலியல் குற்றங்களை அறிமுகஞ்செய்தலும் தண்டனையை அதிகரித்தலும் • பாலியல் வல்லுறவு தொடர்பான சட்டநிலையில் திருத்தம்
1979ஆம் ஆண்டின் 15ஆம் இலக்க குற்றவியல் நடபடிமுறைக்கோவை (1995ஆம் ஆண்டின் 20ஆம் இலக்க, 1997ஆம் ஆண்டின் 19ஆம் இலக்க, 1998ஆம் ஆண்டின் 28ஆம் இலக்க) திருத்தங்கள்	• குற்றவியல் தவறிழைத்த நபர் பற்றிய நீதிமன்ற நடவடிக்கை
1999ஆம் ஆண்டின் 37ஆம் இலக்க பராமரிப்பு (திருத்தச்) சட்டம்	• திருமணமானவரால் குடும்பத்தை பராமரிப்பது தொடர்பான சட்டம்
1865ஆம் ஆண்டின் 07ஆம் இலக்க வயதுவந்தோர் கட்டளைச்சட்டம்	• இலங்கையில் வயதுவந்தவராகக் கணிக்கப்படும் வயதெல்லை 21 ஆகவிருந்தது. • ஆனால், இது 1987ஆம் ஆண்டு செய்யப்பட்ட திருத்தத்தின்படி 18 வயதாகக் குறைக்கப்பட்டுள்ளது.
1951ஆம் ஆண்டின் 17ஆம் இலக்க பிறப்பு மற்றும் இறப்பு பதிவுக் கட்டளைச்சட்டம்	• குழந்தை பிறப்பதையும் மரணத்தையும் பதிவுசெய்தல்
1907ஆம் ஆண்டின் 19ஆம் இலக்க சாதாரண திருமணக் கட்டளைச்சட்டம் (1995ஆம் ஆண்டின் 18ஆம் இலக்க, 1997ஆம் ஆண்டின் 12ஆம் இலக்க திருத்தம்)	• முஸ்லிம் திருமணங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய திருமணங்களை பதிவுசெய்வதன் மூலம் குழந்தைகளின் பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தல்.
1952ஆம் ஆண்டின் 44ஆம் இலக்க கண்டியர் விவாக மற்றும் விவாகரத்து கட்டளைச்சட்டம் (1995ஆம் ஆண்டின் 19ஆம் இலக்க திருத்தம்)	• கண்டியர் திருமணத்தின் வலிதுடைமை, பிள்ளைகளை சட்டரீதியானதாக்குதல், திருமணத்திற்கான சம்மதத்தின் தேவை, அவ்வாறான திருமணத்தை பதிவுசெய்தல் ஆகிய செயற்பாடுகள் இதனுள்ளடங்குகின்றன.
1939ஆம் ஆண்டின் 31ஆம் இலக்க கல்விக் கட்டளைச்சட்டம், அதன் கீழ் வகுக்கப்பட்டுள்ள கட்டளைகள்	• முறையான கல்விக்கான கட்டளைகள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.
1979ஆம் ஆண்டின் 38ஆம் இலக்க சட்டத்தினால் திருத்தப்பட்ட மகவேற்புக் கட்டளைச்சட்டம் (1992ஆம் ஆண்டின் 15ஆம் இலக்க திருத்தம்)	• பிள்ளைகளை மகவேற்புச் செய்தல், இயற்கைப் பெற்றோரில்லாத சிறுவர்களின் பாதுகாப்பு, பொறுப்பு தொடர்பாக பாதுகாவலரை பதிவு செய்தல்.
1956ஆம் ஆண்டின் 47ஆம் இலக்க பெண்கள், இளைஞர், சிறுவர்களை வேலைக்கமர்த்தும் சட்டமும் அதன் கீழான கட்டளைச்சட்டங்களும்	• இளைஞர்களும் சிறுவர்களும் வேலையில் ஈடுபடுத்தப்படும்போது அமுலாகும் சட்டநிலை.
1979ஆம் ஆண்டின் 41ஆம் இலக்க குடிபோதையால் இழைக்கப்படும் குற்றங்கள் பற்றிய கட்டளைச்சட்டம்	• 12 வயதுக்கு கீழ்ப்பட்ட சிறுவர்களை குடிக்க வைத்தல், 18 வயதுக்கு குறைந்த சிறுவர்களை போதைப்பொருள் விற்பனை செய்தல் பற்றிய குற்றங்களும் தண்டனைகளும்
1941ஆம் ஆண்டின் 22ஆம் இலக்க அநாதை இல்லங்கள் கட்டளைச்சட்டம்	• கைவிடப்பட்ட மற்றும் அநாதைக் குழந்தைகளின் பராமரிப்பு பாதுகாப்பிற்காகவும், தங்குமிடத்திற்காகவும் தடுத்துவைக்கும் நிலையங்கள் • அநாதை இல்லங்களை கட்டுப்படுத்தலும் பதிவுசெய்தலும்

சிறுவர் உரிமைகளைப் பேணிப் பாதுகாப் பதற்கான நிறுவனக்கட்டமைப்பு

அமைச்சரவை
சிறுவர் தொடர்பான கொள்கைகளைத் தயாரிக்க உதவுதல்

தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபை -
சிறுவர்களுக்கான பாதுகாப் பான சூழலை உருவாக்குதல், சிறுவர் உரிமைகளின் தரத்தை அதிகரித்தல், சிறுவர்களை துஷ்பிரயோகத்திலிருந்தும் சுரண்டலிலிருந்தும் பாதுகாக்க படுவதனை உறுதிசெய்தல்

சிறுவர் நன்னடத்தை மற்றும் பாதுகாப்புச் சேவைகள் திணைக்களம் -
இலங்கையிலுள்ள எல்லா சிறுவர்களினதும் உரிமை களை பாதுகாத்தல் அநாதை, கைவிடப்பட்ட ஆதரவற்ற சிறுவர்களுக்கு பாதுகாப்பு வழங்குதல்.

சிறுவர் செயலாளர் காரியாலயம்
சிறுவரின் சிறுபராயத்துக்கு முன்னுள்ளநிலையை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற் கொள்வதற்காக நிறுவனங் களுக்கு அவசியமான வழி காட்டல், கொள்கைகளைத் தயாரித்தல், தொடர்பாடல்

சிறுவர் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் நிறுவன ரீதியான கட்டமைப்பு

சிறுவர் அபிவிருத்தியும் பெண்கள் நலனுக்குமான அமைச்சு

தொழில் பயிற்சியும் தொழில்நுட்பக் கல்விக்குமாக அமைச்சு
→ **தேசிய தொழில் பயிலுனர் மற்றும் பயிற்சியளிக்கும் அதிகாரசபை**
தொழிற்பயிற்சி வகுப்புக்களை நடாத்தல்

பாதுகாப்பு அமைச்சு
→ **சிறுவர் மற்றும் பெண்களுக்கான பொலிஸ் பணியகம் -**
சிறுவர் பற்றிய முறைப்பாடுகளை விசாரனை செய்தல், நீதிமன்றத்துக்கு உதவுதல், சிறுவர் உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கும் முன்னேற்றுவதற்கும் நடவடிக்கை எடுத்தல்

சுகாதாரம் மற்றும் போசணைக்கான அமைச்சு சுகாதாரத் தேவைகளை வழங்குதலும் நோய் எதிர்ப்புசக்திக்குரிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல்

சமூக சேவை மற்றும் நலன்புரி சேவைகள் அமைச்சு
→ **வலது குறைந்தோ ருக்கான தேசிய செயலாளர் காரியாலயம்**
வலது குறைந்த சிறுவர்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்தல்
→ **தேசிய ஆலோசனை பிரிவு**
உளவியல் ஆலோசனை களை வழங்குதல்
→ **சமூக சேவைகள் திணைக்களம்**
சிறப்புரிமை குறைந்த, விசேட மற்றும் சமூக ரீதியாக ஒதுக்கப்பட்ட குழுக்களுக்கு உதவியும் புனர்வாழ்வும் அளித்தல்

நீதிமன்றமும் சட்டமறுசீரமைப்பு அமைச்சும்
→ **சிறைச்சாலைத் திணைக்களம் -**
இளம் குற்றவாளிகளின் பயிற்சிப் பாடசாலை நீதிமன்றத்தால் குற்றவாளியாக நிருபிக்கப்பட்டவர் களுக்கு புனர்வாழ்வளித்தல்.
சிறுவர் நீதவான் நீதிமன்ற சிறுவர் பற்றிய நீதிமன்ற நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்தல்

தொழில் உறவுகள் மற்றும் மனிதவள அமைச்சு
→ **தொழிலாளர் திணைக்களம் -**
பெண்கள், சிறுவர்கள் பிரிவு சிறுவர் பற்றிய முறைப்பாடுகளை விசாரித்தல் - சிறுவர் தொடர்பாக அறிவூட்டல், பயிற்சி வழங்கல், பரிசீலனைகளை செய்தல்

இளைஞர் சேவைகள் அமைச்சு
→ **தேசிய இளைஞர் சேவைகள் மன்றம் -**
பொருளாதார, உளவியல், உடலியல், அரசியல், கலாசார ரீதியாக இளைஞர்களை சக்தியுடையோராக ஆக்குதல்

கல்வி அமைச்சு
சிறுவர்களுக்கு ஆரம்ப, இடைநிலை மற்றும் உயர் கல்வியை பயனுள்ளதாக வழங்குதல்

மாகாண அமைச்சு

மாகாண நன்னடத்தை சிறுவர்பாதுகாப்பு அமைச்சு
அரசின் சிறுவர் இல்லம் நடாத்தல், மேற்பார்வை செய்தல், மாகாணத்திலுள்ள சுய சிறுவர் இல்லங்களை மேற்பார்வை செய்தல், சிறுவர்களை மகவேற்பு செய்ய உதவுதல்

மாகாணக் கல்வி அமைச்சு
மாகாண ரீதியாக சிறுவர்களுக்கு ஆரம்ப, இடைநிலை மற்றும் உயர் கல்வியை வழங்குதல்

மாகாண சுகாதார திணைக்களம் -
மாகாண ரீதியாக சுகாதார சேவைகளை வழங்குதல்

மாகாண சமூக சேவைகள் திணைக்களம் -
சிறப்புரிமை குறைந்த, விசேட தேவையுள்ள குழுக்களுக்கு சேவை புரிதல்

மாகாண ஆரம்பக் கல்வி அபிவிருத்தி அதிகாரசபை
மாகாண மட்டத்தில் ஆரம்பக் கல்விக்கு அவசியமான செயற்பாடுகள் மற்றும் சேவைகள் வழங்கல்

பகுதி 1:

பொதுவழிகாட்டல்கள்

சகல உத்தியோகத்தர்களும் தமக்குரிய கடமைகளுடன் இவ் பொதுவழிகாட்டல்களையும் கடைபிடித்தல் வேண்டும்.

1. எப்போதும் சிறுவரின் அல்லது இளைஞரின் நன்மையையும் உச்ச நலனையும் பொதுவான பொது அடிப்படையாகக்கொண்டு செயற்படுதல் வேண்டும்.

2. அமைதியாகவும் அறிவார்த்தமாகவும் சிறுவர் சொல்வதைக் கேட்டல்.

3. சிறுவரின் வாக்குமூலத்தை தாய்மொழியில் செய்ய வகைசெய்தல் வேண்டும். அவ்வாறு செய்ய முடியாத சந்தர்ப்பங்களில் மொழி பெயர்ப்பை வழங்குவதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

4. அபிவிருத்திக்கான உரிமை, பாதுகாப்பு மற்றும் பங்களிப்பு ஆகியன சிறுவர்களின் அடிப்படை உரிமைகளாக கொள்ளல் வேண்டும்.

5. விசேட தேவைகளையுடைய சிறுவர்கள் தொடர்பான சந்தர்ப்பங்களில், அதற்குரிய தகுதி வாய்ந்த விசேட நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுதல் வேண்டும்.

6. சிறுவர் மற்றும் இளைஞர்களை நிறுவனமயப்படுத்தலானது வேறு எந்த தீர்வும் இல்லாத நேரத்திலேயே செய்யப்படுதல் வேண்டும்.

7. இந்த சிறுவர்களையும் இளைஞர்களையும் இவ்வாறு நிறுவனமயப்படுத்தலானது மீண்டும் சமூகமயப்படுத்துவதற்கும் புனர்வாழ்வளிப்பதற்காகவுமேயன்றி, தண்டனையின் ஒரு பகுதியாக ஒருபோதும் கருதப்படுவதற்கல்ல.

8. சிறுவர்களையும் இளைஞர்களையும் அவ்வாறு நிறுவனமயப்படுத்தும்போது அதற்காகவே ஒதுக்கப்பட்ட நிறுவனமொன்றை நடாத்திச் செல்லவும் வேண்டும்.

9. சிறுவர்களையும் இளைஞர்களையும் நிறுவனமயப்படுத்தும் போது அவர்களின் வயது மற்றும் ஆண்-பெண் இருபாலாருக்கும் ஏற்றவிதத்தில் கவனித்தல், பாதுகாப்பு, கல்வி, சமூக, தொழிற்பயிற்சி, வைத்திய மற்றும் உளவியற்தேவைகளை வழங்குதல் போன்ற ஏனைய விடயங்கள் பற்றியும் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும்.

10. இந்த சிறுவர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் தன் சார்பில் ஒரு சட்டத்தரணியின் உதவியை பெற்றுக்கொள்வதற்கும், பண அறவீடின்றி வழங்கப்படும் சட்டத்தரணி உதவியை பெற்றுக் கொள்வதற்கும் உரிய அதிகாரிகள் அவசியமான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும்.

11. இந்த சிறுவர்களினதும் இளைஞர்களினதும் பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலருக்கு அவர்கள் தொடர்பான புனர்வாழ்வளிக்கும் செயன்முறைகளுடன் தொடர்புபடுவதற்கு உரிமையுண்டு. ஆனால், பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலர் இந்த சிறுவர்களினதும் இளைஞர்களினதும் நலனுக்கு பங்கம் ஏற்படுத்தக் கூடியவர்களாயின், அல்லது இந்த சிறுவர் அல்லது இளைஞர் நிறுவனமயப்படுத்தப்படுவதற்கு பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலர்களே ஒரு காரணியாக இருக்கும் போது, பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலர்கள் புனர்வாழ்வளிக்கும் நடவடிக்கையில் சம்பந்தப் படுத்தப்பட மாட்டார்கள்.

12. இந்த சிறுவர்களையும் இளைஞர்களையும் எந்த விதமான பாகுபாட்டிற்கும் உட்படுத்தவோ அல்லது கொடூரமானதும் மனிதாபிமானமற்ற அல்லது அவமானத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய கவனிப்புக்கோ அல்லது இம்சைகளுக்கோ உட்படுத்தலாகாது.

13. இந்த சிறுவர் பற்றிய அறிக்கைகளையும் ஆவணங்களையும் மிகவும் இரகசியமானதாகவும் பாதுகாப்பானதாகவும் வைத்திருத்தல் வேண்டும். உரித்தான அதிகார அமைப்பின் கட்டளையின்படியேயன்றி வேறு எந்த விதத்திலும் அந்த அறிக்கைகள் மற்றும் ஆவணங்களை ஏனைய மூன்றாம் தரப்பினர் தலையிடுவதற்கு இடமளிக்கக் கூடாது.

14. சிறுவர் தொடர்பிலான பிரச்சனைகளுக்கான காரணிகள் தொடர்பில் இரகசியத்தையும் பாதுகாப்பையும் பேணி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

15. கல்வியின் மூலம் இந்த சிறுவர் மற்றும் இளைஞர்களின் கலாசார விடயங்கள், பண்பாட்டு வளர்ச்சி, பழக்க வழக்கங்கள் மற்றும் தனிநபர் திறமைகளை வளர்ப்பதற்கு ஊக்கப் படுத்தி இடமளிக்க வேண்டும்.

16. நிறுவனமயப்படுத்தல், புனர்வாழ்வு நடவடிக்கை மற்றும் மீள் - சமூகமயப்படுத்தல் ஆகிய அனைத்து சந்தர்ப்பங்களின் போதும் இந்த சிறுவர்களை வயதுவந்தவர்களாகக் கருதி நடத்தாமல் இருத்தல் வேண்டும்.

17. இந்த சிறுவர்களினதும் இளைஞர்களினதும் பாதுகாப்பிற்குள்ள எச்சரிக்கைகள் தொடர்பில் புரிந்துணர்வுடன் அவர்களுக்கு உச்ச பாதுகாப்பை வழங்க வேண்டும்.

18. இங்கு வெற்றி பெற்றவர்கள் அல்லது தோல்வி கண்டவர்கள் என்ற நிலை இல்லாது இருக்க வேண்டியதுடன், ஒருபோதும் சிறைபிடிக்கக்கூடாது.

19. முடிந்த எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் பெற்றோர், பாதுகாவலர் உட்பட இந்த சிறுவர்களுடனும் இளைஞர்களுடனும் சம்பந்தப்படுகின்ற ஏனைய தரப்பினர்களுடன் தொடர்புகளை வைத்துக் கொள்ள இடமளித்தல்.

20. சிறுவரின் உரிமையையும் கௌரவத்தையும் பாதுகாப்பதற்காக வேண்டிய அனைத்து நிறுவனங்களும் நெருக்கமான ஒருமைப்பாட்டுடனும் உதவி ஒத்தாசையுடனும் செயற்பட வேண்டும்.

21. கண்காணிப்பு பொறிமுறைக்கு பூரண ஒத்துழைப்பு வழங்கப்படல் வேண்டும்.

22. சிறுவர்களை நிறுவனப்படுத்தும் போதும், சமூகமயப்படுத்தும் போதும் முன் அல்லது பின் விசாரணைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

பகுதி II :
பொலிஸ் அதிகாரிகள்

1979ஆம் ஆண்டு இலங்கை பொலிஸ் திணைக்களம், சிறுவர் மற்றும் பெண்கள் காரியாலயத்தை ஆரம்பித்துவைத்தது. இதுவரையில் நாடளாவிய ரீதியாக உதவி பொலிஸ் அத்தியட்சர்கள் 36 பேரின் மேற்பார்வையின்கீழ் இப்பிரிவு செயற்பட்டு வருகின்றது. பெரும்பாலும் பெண் பொலிஸ் அதிகாரிகள் இந்த பிரிவில் கடமையாற்றுகின்றனர். சிறுவர்களின் அதிஉயர் நலன்களுக்காக பொலிஸ் அதிகாரியினால் தன் கடமையின்போது பின்பற்ற வேண்டிய வழிகாட்டல் வழிமுறைகள்:

1. சிறுவரொருவர் தொடர்புபடுகின்ற சந்தர்ப்பங்களில் உரிய விசாரணை நடவடிக்கைகளை பொலிஸ் நிலைய சிறுவர் மற்றும் பெண்கள் காரியாலயத்தினால் செய்யப்படல் வேண்டும். அத்துடன், அது தொடர்பில் சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையின் உதவியைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.
2. பிரச்சனைக்குரிய சம்பவம் தொடர்பில் தெளிவாகவும் புரியக்கூடிய மொழியிலும் சிறுவர்களுக்கு விளங்கப்படுத்துதல் வேண்டும்.
3. சிறுவரின் பெற்றோருக்கு அல்லது பாதுகாவலருக்கு உடனடியாக எந்தவித கால தாமதமுமின்றி தெரியப்படுத்தல் வேண்டும்.
4. சிறுவர்களிடம் கேள்விகள் கேட்கும்போது, அதற்கென விசேடமாக பயிற்றுவிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளினால் செய்யப்படுதல் வேண்டும்.
5. விசேட தேவைகளையுடைய அல்லது அங்கவீன சிறுவர்கள் தொடர்பில் அதற்கான உரிய தகுதியான விசேட நடைமுறைகளைப் பின்பற்றுதல் வேண்டும்.
6. சிறுவர்களிடமிருந்து விபரங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளும் சந்தர்ப்பங்களில் திரும்பத்திரும்ப சிறுவர்களிடம் அதைப்பெற்றுக்கொள்ள முனையாமல் நவீன கருவிகளை அதிகமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும்.
7. சிறுவர்கள் தொடர்பில் உரிய பொலிஸ் தகவல்-பதிவேடுகளையும் ஆவணங்களையும் வெவ்வேறாகப் பேணிவருதல் வேண்டும்.
8. நோயுற்ற அல்லது காயமுற்ற சிறுவர்களிருப்பின், அவர்களுக்கு உரிய சிகிச்சை அளிக்கப்படுதல் வேண்டும். வைத்தியசாலையில் அனுமதிப்பதாயின், அதற்காக தகுந்த பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகளையும் செய்து வழங்குதல் வேண்டும்.
9. அவசியப்படும் பட்சத்தில், சிறுவர்களை சட்ட வைத்திய அதிகாரியிடம் ஒப்படைத்து அறிக்கையினையும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.
10. சிறுவர்களை வயதுவந்த குற்றமிழைத்தவர்களிடமிருந்து வேறாக்கி வைத்திருத்தல் வேண்டும்.
11. பெண் சிறுவர்களாக இருப்பின், அதற்குரிய பெண் அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்க வேண்டும்.
12. சிறுவர்களை எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் சிறைக் கூடத்தில் தடுத்துவைக்கக் கூடாது.
13. அவசியமான சந்தர்ப்பங்களில், சிறுவர்களின் குடும்பத்தின் பாதுகாப்பு பற்றிய விபரங்களை தேடியறிந்து, அதற்கு அவசியமான நடவடிக்கைகளை எடுத்தல் வேண்டும்.
14. சிறுவர்கள் தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்படுதல் தொடர்பான தகவல்கள் மற்றும் முறைப்பாடுகளை சம்பந்தப்பட்ட தொழில் அதிகாரிகளுக்கு தெரியப்படுத்தல் வேண்டும்.
15. பொலிஸ் அதிகாரியொருவரினால் ஏதேனுமொரு காரணத்திற்காக சிறுவரையோ அல்லது இளைஞர்களையோ நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கும் போது அதற்கான சிறுவர் நன்னடத்தை அதிகாரியினது அல்லது தொழில் அதிகாரியினது அறிக்கையுடன் சமர்ப்பித்தல் வேண்டும்.
16. குறிப்பிட்ட சிறுவர் தொடர்பான விசாரணை நடவடிக்கைகளை கூடியளவு விரைவில் நடாத்தி முடிக்க வேண்டியதுடன், சிறுவரை பொலிஸ் நிலையத்தில் தடுத்துவைத்திருப்பதை கூடுமானளவு குறைக்க வேண்டும்.
17. குற்றவியல் நடபடிமுறைக் கோவையின்படி, பிணை வழங்கக்கூடிய குற்றமாக இருப்பின் காலதாமதமின்றி பொலிஸ் பிணை வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.
18. பொலிஸ் பிணை வழங்கவோ, விடுவிக்கவோ முடியாத சந்தர்ப்பங்களில் சிறுவர்களை அல்லது இளைஞர்களை நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கும் வரை கீழே குறிப்பிடப்படும் பாதுகாப்பான இடத்தில் தடுத்துவைத்தல் வேண்டும்.
    - அ) இவ்விடயத்திற்குப் பொறுப்பான அமைச்சரால் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பொறுப்புவாய்ந்த நபரின் சேவை நிலையம் அல்லது வைத்தியசாலை ஒன்று (இங்கே உபபொலிஸ் பரிசோதகருக்குக் குறையாத பதவிவகிக்கும் பொலிஸ் அதிகாரியினால் பொறுப்பேற்கப்படுதல் வேண்டும்).
    - ஆ) நீதிமன்றத்தால் சிறுவர் தொடர்பில் இறுதிக் கட்டளையொன்றை ஆக்கும்வரை பாதுகாப்பான இடமொன்றில் அல்லது தகுதி வாய்ந்த நபரொருவரின் பொறுப்பில் தடுத்து வைக்குமாறு இடைக்கால உத்தரவைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு சமூக மற்றும் குடும்ப சூழலை ஆராய்ந்து அறிக்கையுடன் நீதிமன்றத்தில் கோரிக்கை விடுக்கலாம்.
    - இ) அந்த இடைக்கால உத்தரவு 28 நாட்களுக்கு மட்டும் வலிதானதென்பதனை கருத்திற் கொள்ளுதல் வேண்டும்.
19. சிறுவர்களை பெற்றோருக்கு, பாதுகாவலருக்கு அல்லது எவரேனும் உறவினரொருவருக்கு எப்பொழுதும் பாரப்படுத்த வேண்டியதுடன், அவ்வாறு பாரப்படுத்த முடியாத விசேட சந்தர்ப்பங்களின் போது நீதிமன்ற கட்டளையின் மூலம் சிறுவர் தடுப்பு இல்லமொன்றில் அல்லது வைத்தியசாலையில் வைக்க வேண்டும்.
20. விசாரணை அறிக்கையை நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கும் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் சிறுவரை நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்காமல் அவ்வாறு சமர்ப்பிக்குமாறு நீதிமன்றத்தால் கட்டளை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ள சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே சமர்ப்பித்தல் வேண்டும்.
21. சிறுவர்களின் முறைப்பாடு விசாரணைக்குட்படுத்தப்படும் சந்தர்ப்பங்களில் சிறுவரின் பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலரை கூடுமானளவு நீதி மன்றத்தில் பிரசன்னமாயிருக்கச் செய்தல் வேண்டும்.
22. சிறுவர்களின் வழக்கு நடவடிக்கையின் எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் நீதிமன்ற அறையில் இருக்கும் சம்பந்தமற்ற தரப்பினரை வெளியேற்ற நீதிமன்றத்தின் உதவியைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.
23. சிறுவர்களை மீள்-சமூகமயப்படுத்த அவசிய மான உதவியை உரிய தரப்பினருக்கு வழங்க வேண்டும்.
24. சிறுவர்களை சமூகமயப்படுத்திய பின்னர் மேற்கொள்ளும் பின்தேடல் நடவடிக்கைகளுக்கு உதவி புரிதல் வேண்டும்.

பகுதி III :
சிறுவர் நன்னடத்தை அதிகாரிகள்

1956ஆம் ஆண்டு சிறுவர் நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பாதுகாப்புத் திணைக்களம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அங்கு துஷ்பிரயோகத்திற்குட்பட்ட சிறுவர்கள் மற்றும் இளைஞர்கள் தொடர்பில் இலகுவானதும் வசதியானதுமான நீதிமன்ற நடவடிக்கையை மேற்கொள்ளுதல், அந்த சிறுவர்களுக்கு தமது சேவையை வழங்குதல், குடும்பத்துடன் சேர்ந்து வாழ்வதற்கான சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல், பாதுகாப்பை வழங்குதல், மகவேற்பு நடவடிக்கைகள் மற்றும் பொதுவான சிறுவர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாத்தல் என்பவற்றை மேற்கொள்ளும் நோக்கத்துடன் இந்த நிறுவனம் தாபிக்கப்பட்டது. இலங்கையின் சகல நீதிமன்ற நியாயாதிக்க எல்லைகளிலும் அத்துடன், நாடு முழுவதிலுமாக 61 நன்னடத்தைக் காரியாலயங்கள் செயற்பட்டு வருகின்றன. 1987ஆம் ஆண்டு இலங்கை அரசியலமைப்புச் சட்டத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட 13வது திருத்தத்தின் அடிப்படையில், நன்னடத்தை திணைக்களத்தின் பொறுப்புக்கள் மற்றும் செயற்பாடுகள் மாகாண ரீதியாக விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன. அதன்படி நன்னடத்தை அதிகாரிகள் மாகாண ரீதியான நன்னடத்தை ஆணையாளரின் கீழ் தற்பொழுது செயற்பட்டு வருகின்றனர். சிறுவரின் அதியுயர் நலனுக்காக சிறுவர் நன்னடத்தை அதிகாரி பின்பற்ற வேண்டிய வழிகாட்டல்கள்:

1. சுயாதீனமான விசாரணை நடைபெறுவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.
2. சிறுவரினதும் பெற்றோரினதும் கௌரவத்தைப் பாதுகாக்கும் விதமான அத்தியவசியமான விடயங்கள் தொடர்பில் விசாரணை மேற்கொள்ள வேண்டும்.
3. சிறுவரின் சமூக மற்றும் குடும்ப நிலைமைகள், சூழல் பற்றி தெளிவான விசாரணை மேற்கொண்டு சமூக விசாரணை அறிக்கையைத் தயாரிக்க வேண்டியதுடன், அதனை நீதிமன்றத்திற்கும் தெரியப்படுத்த வேண்டும்.
4. அறிக்கை தயாரிப்பதற்கான அவசியத்தின்படி, சிறுவர் உரிமைகளை மேம்படுத்தும் உத்தி யோகத்தரினதும் உரிய ஏனைய அதிகாரி களினதும் உதவியை பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.
5. தன் நியாயாதிக்க எல்லைக்குள் இருக்கும் தங்கு நிலையங்கள் பற்றிய இடங்களைத் தெரிந்து வைத்திருப்பதுடன், நீதிமன்றம் கட்டளை பிறப்பிக்கின்ற எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் அதுபற்றிய சரியான அறிக்கையை சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.
6. சம்பந்தப்பட்ட பொலிஸாரினால் முன்வைக்கப் பட்டுள்ள உரிய தினம், நேரம், மற்றும் இடம் என்பன சொல்லப் பட்ட குற்றச்சாட்டுத் தொடர்பில் தெளிவான அறிக்கை சமர்ப்பிக்க வேண்டும்.
7. பொலிஸாரினால் சிறுவர்கள் தொடர்பான செயற் பாடுகின்ற சந்தர்ப்பங்களில் உச்ச அளவிலான உதவியையும் ஒத்துழைப்புக்களையும் வழங்கு தல் வேண்டும்.
8. நீதவானால் சிறுவர் நேர்காணலுக்கு உட் படுத்தப்பட வேண்டுமெனக் கட்டளை பிறப்பிக்கும் எல்லா சந்தர்ப்பத்திலும் அதற்கு உதவ வேண்டும்.
9. நிறுவனம், சிறுவர் மற்றும் அவர்களின் குடும்பங் களுக்கிடையிலான தொடர்பை பாதுகாக்க வேண்டும்.
10. ஒவ்வொரு மாதமும் சிறுவர் பாதுகாப்புக்குரிய தங்குமிடங்களில் இருக்கும் சந்தர்ப்பங்களை மேற்பார்வை செய்து உரிய அறிக்கை தயாரித்து உரிய நிறுவனத்திடம் வழங்க வேண்டும்.
11. சிறுவர் பாதுகாப்பு தங்குமிடங்களில் இருக்கும் சிறுவர்களை ஒரு மாதத்திற்குப் பிறகு (நேர்காணலையும் சமூக அறிக்கையையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு),

    அ) பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலரின் பொறுப் பில்அல்லது பாதுகாப்பில் ஒப்படைக்க வேண்டும்.

    ஆ) சிறுவர் பாதுகாப்பு மற்றும் தங்குமிடங்களில் தடுத்து வைத்தல், அல்லது

    இ) ஒரு வருட காலத்திற்கு சிறுவர்களை பாதுகாப்பு புனர்வாழ்வு நிலையங்களில் தங்க வைக்க வேண்டும்.

    என்பதனைத் தீர்மானிப்பதற்கு நேர்காணல் மூலமும் சமூக அறிக்கை மூலமும் நீதிமன்ற த்திற்கு உதவி செய்தல் வேண்டும்.
12. ஒருமாத காலத்திற்குப் பின்னரும் சிறுவர் பாதுகாப்பு தங்குமிடங்களில் சிறுவரொருவர் தங்கவைத்திருக்கப்படும் பட்சத்தில், அதைப் பற்றி ஆராய்ந்து மாகாண மட்டத்திலான நன்னடத்தை ஆணையாளரிடம் அறிக்கையை முன்வைக்க வேண்டும்.
13. சிறுவர் வேறொரு மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள சிறுவர் பாதுகாப்பு, புனர்வாழ்வு மைய மொன்றிற்கு மாற்றப் படும்போது அந்த நிறுவனம் அமைந்துள்ள நீதிமன்ற நியாயாதிக்க எல்லைக்குட்பட்ட நன்னடத்தை காரியாலயத்திற் குரிய அனைத்து ஆவணங்களும் பிரதிவைத்துக் கொள்ளப்பட்ட பின்னர், ஒப்படைக்கப் படுதல் வேண்டும். புனர்வாழ்வு செயற் பாட்டின்போது, குடும்பத்துடனும் மக்களுடனும் வைத்திருந்த தொடர்பு களை வைத்திருப்பதற்கு அவசியமான உதவிகளைச் செய்ய வேண்டும்.

14. நீதிமன்றத்தால இடப்பட்டுள்ள நிபந்தனைகளை பின்பற்றுகின்றார்களா என்பதனை விசாரித்து அறிந்துகொள்ளுதல் வேண்டும்.

15. இதுவரை மீள்சமூகமயப்படுத்த அவசியமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளல் மற்றும் மாகாண ரீதியான ஆணையாளருக்கு உடனடியாக தெரியப்படுத்தல் அல்லது ஆலோசனைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

16. சிறுவர் பற்றிய சமூக அறிக்கையை காலதாமதமின்றி நீதிமன்றத்தில் முன்வைக்க நடவடிக்கை மேற் கொள்ளல்.

17. சிறுவர்களின் நடத்தை அல்லது நல்வாழ்வு முன்னேற்றங்கள் பற்றி மீளாய்வுசெய்து நீதிமன்ற த்திற்கு அறிக்கையிடுதல் வேண்டும்.

18. சிறுவர்களின் நல்வாழ்வுக்கு அவசியமான ஆலோசனைகளை எப்போதும் வழங்க வேண்டும்.

19. சிறுவர்களது நலன்கள் மற்றும் பொருத்த மானதும் உரிய முறையிலுமான கல்வி கிடைக் கின்றதா என்பதனை தேடியறிந்து கொள்ளுதல் வேண்டும்.

20. சிறுவர்களின் முன்னேற்றம் பற்றி தேடியறிந்து அதுபற்றி மீளாய்வு செய்தல் வேண்டும். அதனை நிச்சயிக்கப்பட்ட கால எல்லைக்குள் செய்ய நடவடிக்கை மேற்கொள்ளவும் வேண்டும். மேலும், சிறுவர் பாதுகாப்பு தங்குமிடத்திலெனின் மூன்று மாதங் களுக்கொரு முறையும், சிறுவர் பாதுகாப்பு மற்றும் புனர்வாழ்வு ஒரு மாதத்திற் கொரு முறையும மீளாய்வு செய்தல் வேண்டும்.

21. சிறுவர்களை மீள் சமூகமயப்படுத்த உதவி செய்தலும், சமூகமயப்படுத்தப்பட்ட சிறுவர் களைப் பற்றிய தொடர்ச்சியான பின்னூட்டல் தகவல்களை ஒரு வருட காலத்திற்குள் செய்ய வேண்டியதுடன் அதற்கு வேண்டிய உரிய அதிகாரிகளின் உதவியையும் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

22. பொருத்தமான தொழிலொன்றை தேடிக் கொடுத்தல் அல்லது தொழிற் துறைகளை ஈடுபடு வதற்கான உரிய ஆலோசனைகளையும் வழங்குதல்.

23. சிறுவர்களை சமூகமயப்படுத்தும் ஏனைய நிறுவனங் களின் உதவியைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டு மெனின், அதுபற்றி மாகாண ரீதியான நன்னடத்தை ஆணையாளர், புனர்வாழ்வு ஆணையாளர், மற்றும் புனர்வாழ்வு ஆணை யாளர் நாயகத்திடம் தெரியப் படுத்த வேண்டும்.

பகுதி IV:

சிறுவர் உரிமைகளை மேம்படுத்தும் அதிகாரிகள்

மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழாக இயங்கும் சிறுவர் நன்நடத்தை மற்றும் பராமரிப்பு திணைக்களத்தினால் சிறுவர் உரிமைகள் முன்னெடுக்கும் உத்தியோகத்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டு பிரதேச ரீதியாக செயல்பட்டு வருகின்றனர். உத்தியோகத்தர்களின் பிரதான தொழிற்பாடாக சிறுவர் உரிமைகளை முன்னெடுத்தல், முன்னேற்றல் மற்றும் பாதுகாப்பானதுமாகும். இவர்களிற்குரிய வழிகாட்டல்கள் பின்வருமாறு.

1. சிறுவரின் ஆளுமையை வளர்த்துக்கொள்வதற்கு வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும்.
2. நீதவான் முன்னிலையில் சிறுவர் பற்றிய நேர்காணலுக்கு அழைக்கப்படுகின்ற போது, அதற்கு உதவி தேவைப்படுகின்ற எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் உச்ச அளவிலான உதவியை வழங்குதல்.
3. நன்னடத்தை அதிகாரியால் சிறுவர் தொடர்பில் அறிக்கை தயாரிக்கும் போது அதற்கு உதவி தேவைப்படுகின்ற எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் உச்ச அளவிலான உதவியை வழங்க வேண்டும்.
4. நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட சிறுவர் மற்றும் அவர்களின் குடும்பங்களுடன் தொடர்புகளை வைத்திருப்பதற்கும் அதனை பேணிப்பாதுகாப்பதற்கும் உதவி புரிதல்.
5. சிறுவர்களை சமூகத்துடன் மீளிணக்கஞ்செய்வதற்கு முன்னதாகவே சமூகத்தை தயார்படுத்த வேண்டும்.
6. சிறுவர்களை சமூகத்துடன் மீளிணக்கஞ் செய்வதற்கு அவசியமான உளவியல் ரீதியானதும் உடல்ரீதியானதும் பலத்தையும் நம்பிக்கையையும் ஏற்படுத்துவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.
7. சிறுவருக்கு பாதகமான சம்பவத்திற்குரிய காரணிகளை தவிர்ப்பதற்காக அதுபற்றி உயர் அதிகாரிகள் மூலம் உரிய நிறுவனங்களுக்கு தெரியப்படுத்த வேண்டும்.
8. சிறுவர்களை சமூகத்துடன் மீளிணக்கஞ்செய்த பின்னர், சிறுவர் பற்றிய பின்னூட்டல் தகவல்களை பெற்றுக்கொள்வதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டியதுடன், அவசிய மேற்படும் போது பின்னூட்டல் தகவல் தொடர்பில் நன்னடத்தை அதிகாரிக்கு உச்ச அளவிலான உதவியை வழங்குதலும் வேண்டும்.

எனக்கும் பாடசாலை செல்ல முடிந்திருந்தால் !!!!!

அஜித் 12 வயதுடைய பெற்றோரை இழந்த ஆண் பிள்ளையாவான். அஜித் தன் மாமாவின் பொறுப்பில் வளர்ந்து வந்ததுடன், பாடசாலைக் கல்வியை கற்றுக்கொண்டிருக்கும் போது, மாமாவின் கொடுமையாலும் சித்திரவதை யாலும் பொலிஸாரால் மாமா கைதுசெய்யப்பட்டு நீதிமன்றத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டு சிறையிலிடப்பட்டார். பெற்றோரை இழந்த அஜித் பாலய வயதுடையவனாக இருந்தமையினால், அவனுடைய பராமரிப்புக்காக எவரும் முன்வரவில்லை. அப்போது, அதிகாரிகளுக்கு பொறுப்பையும் பாதுகாப்பையும் வழங்குவதற்காக அஜித்தை சிறுவர் இல்லத்தில் சேர்ப்பதற்கு நீதிமன்றத்தின் உதவியை நாட வேண்டியிருந்தது. அதன்பயனாக, அஜித் அரச சிறுவர் இல்லமொன்றிற்கு அனுப்பப்பட்டான். அந்த இல்லத்தின் அதிகாரிகள் அஜித்தை பாடசாலையில் சேர்த்து விட நடவடிக்கைகளை மேறகொண்டபோதிலும், பாடசாலை அதிகாரிகள் பல காரணங்களை முன்வைத்தமையினால், அஜித் பாடசாலைக் கல்வியைத் தொடர முடியாது போனது. பாடசாலைக் கல்வி இல்லாமையால் மனவேதனையடைந்த அஜித், சிறுவர் இல்லத்திலிருந்து தப்பிச்சென்றுள்ளான். பின்னர், தெருவில் சுற்றித்திரிந்து கொண்டிருந்த அஜித்தை பொலிஸாரால் தம்பொறுப்பிலிருந்து, மீண்டும் நீதிமன்றத்தின் மூலம் சிறுவர் நன்னடத்தை இல்லமொன்றில் விடப்பட்டான்.

- அஜித் அநாதரவானது பாடசாலைக் கல்வி இல்லாமல் போவதற்குக் காரணமாகுமா?
- சிறுவரின் அதியுயர் நலன் எனும் கொள்கையிலிருந்து உரிய நிறுவனங்களிடையே சரியான தொடர்பாடலுடன், எவ்வாறு செய்யப்பட்டிருக்கலாம் ?

பகுதி V:
தொழில் அதிகாரிகள்

தொழிலாளர் திணைக்களத்தின் செயற்பாடுகள் வலயக் காரியாலயம், மாவட்ட காரியாலயம் மற்றும் உப தொழிலாளர் காரியாலயம் ஆகிய பிரதேச மட்டத்தில் வியாபிக்கப்பட்டு செயற்பட்டு வருகின்றது. தொழிலாளர் திணைக்களத்தின் பிரதான அலுவலகத்தை மையமாகக்கொண்டு சிறுவர் மற்றும் பெண்களுக்கான பிரிவொன்றும் வேறாகவே இயங்கி வருகின்றது. பொதுவாக, சிறுவர்களின் பாதுகாப்புத் தொடர்பாக கேட்கும்போது, தொழிலாளர் திணைக்களம் சிறுவர்களையும் இளைஞர்களையும் சேவையில் அமர்த்துவது பற்றி கூடுதலான கவனஞ்செலுத்தி செயற்பட்டு வருகின்றது. சிறுவர்களின் உரிமையை பாதுகாக்கும் தொழில் அதிகாரிகள் தமது செயற்பாட்டின் போது பின்பற்ற வேண்டிய வழிகாட்டிகள் பின்வருமாறு:

1. சிறுவர் பற்றிய முறைப்பாடு கிடைத்த மாத்திரத்தில் அதுபற்றி பொலிஸாருக்கு தெரியப்படுத்தல்.
2. சிறுவர் தொடர்பான பிரச்சனைக்குரிய இடத்தை பரிசோதிக்கும்போது மிகவும் நுட்பமாகவும் கவனமாகவும் அதைச் செய்ய வேண்டும்.
3. இடத்தைப் பரிசோதிக்கும் நேரத்தைப்பற்றி கருத்திலெடுத்துச் செயற்படுதல் வேண்டும்.
4. சிறுவர்களின் பெற்றோருக்கோ அல்லது பாதுகாவலருக்கோ உடனடியாக அறிவிக்க வேண்டும்.
5. பெண் சிறுவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட சந்தர்ப்பமொன்றில் இடத்தைப் பரிசோதிப்பதற்காக பெண் பொலிஸ் அதிகாரி ஒருவரின் வருகையை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.
6. சிறுவரொருவரின் முறைப்பாட்டை விளக்கத்திற்கெடுக்கும் சந்தர்ப்பமொன்றில் சிறுவரின் பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலர் கூடுதலானவரை நீதிமன்றத்திற்கு அழைக்க முயற்சிக்க வேண்டும்.
7. நோயுற்ற அல்லது காயமுற்ற சிறுவர்களிருப்பின் சிகிச்சை அளிக்கும் நடவடிக்கைகள் சரியான முறையில் நடைபெறுகின்றனவா என்பதனை உறுதிப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும்.
8. சிறுவரிடம் தெளிவுபடுத்தல்களை வினவும் போது மீண்டும் மீண்டும் சிறுவரிடம் கேட்காமல் நவீன கருவிகளை முடிந்தளவில் பயன்படுத்த வேண்டும்.
9. சிறுவரொருவரின் வழக்கு நடவடிக்கை நடைபெறும் எல்லாச் சந்தர்ப்பத்திலும் நீதிமன்ற அறையில் இருக்கின்ற வழக்கில் தொடர்பில்லாத பிற திரளத்தவரை நீதிமன்ற அறையிலிருந்து வெளியேற்றுதற்கு நீதிமன்றத்தின் உதவியைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.
10. வழக்கு தொடுப்பதற்கு அவசியமான அனைத்து ஆவணங்களையும் தகவல்களையும் உரிய நிறுவனங்களிலிருந்து உடனடியாக பெற்றுக் கொண்டு காலதாமதமின்றி உடனடியாக வழக்கு தொடுக்க அவசியமான செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.
11. பிரதேச சிறுவர் கண்காணிப்புக் குழுவிற்கு உச்ச அளவிலான பங்களிப்பைச் செய்தல் வேண்டும்.
12. முடிந்த எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் சிறுவர்களின் சிரமத்தினால் ஏற்படும் தீய விளைவுகள் தொடர்பாக சமூகத்தின் வெவ்வேறு குழுக்களை அறிவுறுத்தல் வேண்டும்.
13. சிறுவர்களை சமூகத்தினுள் மீளிணக்கஞ்செய்த பின்னர் மேற்கொள்ளும் பின்தோடலுக்கு உதவி புரிதலும் வேண்டும்.

செல்வராஜின் எதிர்காலம் ???

தாயை இழந்த 15 வயதுடைய செல்வராஜின் தந்தை பல்துறைப்படகில் வேலை செய்யும் மீனவனாகும். செல்வராஜின் தந்தை வயதான பாட்டியுடன் வாழ்ந்து வந்தார். ஒரு நாள் தன் நண்பர்களுடன் விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் போது, அயலிலுள்ள வீடொன்றின் தோட்டத்தினுள் நுழைந்து புகுந்து கீழே விழுந்துகிடந்த எட்டு தேங்காய்களைச் சேகரித்தான். இது தொடர்பில் கோவப்பட்ட தோட்டச்சொந்தக்காரர், அவனை பொலிஸாரிடம் பிடித்துக்கொடுத்தார். பொலிஸாரால் செல்வராஜ் நீதிமன்றத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டதுடன், அவனுக்காக பாதுகாவலரோ பெற்றோரோ முன்வராமையால், அவன் புனர்வாழ்வு இல்லமொன்றில் விடப்பட்டான். அந்த நிறுவனம் அமைந்திருந்த இடத்திலேயே வயதுவந்த குற்றவாளிகளின் நன்னடத்தை நிலையமொன்றும் அமைந்திருந்தது. அங்கு நடமாடிய வயதுவந்த குற்றவாளிகளின் தவறான செயற்பாடுகளை செல்வராஜா பின்பற்றலானான். அதன்படி, நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்டமை தனக்கு பாதிப்பானதொன்றல்ல என்ற கருத்தை செல்வராஜா கொண்டிருந்தான்.

- இச்சிறுவன் இவ்வாறான நிலைக்கு உள்ளானதன் காரணம் என்ன?
- இங்கு சரியான புனர்வாழ்வுக்கான வாய்ப்பு உள்ளதாக எண்ணுகின்றீர்களா?

அரசுக்கும் சமூகத்துக்குமுள்ள பொறுப்புக்கு என்ன ஆனது ?

பகுதி VI :
தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபையின் அதிகாரிகள்

1998ஆம் ஆண்டின் 50ஆம் இலக்க தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபைச் சட்டத்தின் மூலம் இந்த அமைப்புத் தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. சிறுவர் அபிவிருத்தி மற்றும் பெண்கள் நல அமைச்சின் கீழ் தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை தொழிற்படுகின்றது. மாவட்ட ரீதியாக இந்த அதிகாரசபையின் அதிகாரிகள் நாடுமுழுவதும் செயற்படுவதுடன் அவர்கள் மாவட்ட செயலாளர் காரியாலயத்தை மையமாகக் கொண்டு செயற்படுகின்றனர். சிறுவர்களுக்கு ஏற்படும் எல்லா விதமான துஷ்பிரயோகங்களையும் தடுத்தல் மற்றும் அவ்வாறு துஷ்பிரயோகத்துக்கு உள்ளான சிறுவர்களைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் நிவாரணம் வழங்குதல் உட்பட சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்திற்கு எதிரான செயற்பாடுகளை திட்டமிட்டு செயற்படுத்தல், தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபையின் கடமையாக இருக்கின்றது. தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை அதிகாரி செயற்படும் போது பின்பற்ற வேண்டிய வழிகாட்டல்கள்:

1. சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் தொடர்பாக எழுத்துமூல மற்றும் வாய்மொழிமூல முறைப்பாடுகளை பிழையின்றி சரியாக எழுதிக்கொள்ளுதலும், அது பற்றி காலதாமதமின்றி பிரதான காரியாலயத்திற்கோ அல்லது அருகாமையிலுள்ள பொலிஸ் நிலையத்திற்கோ தெரியப்படுத்த வேண்டும்.

2. சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் பற்றி பொலிஸ் அதிகாரிகள் செய்கின்ற அனைத்து செயற்பாடுகள் பற்றியும் சரியான ஆராய்வுடன் செயற்படுதல் வேண்டும்.

3. பொலிஸ் விசாரனை நடவடிக்கைகள் முறையாக நடைபெறவில்லை என்று கருதுகின்ற சந்தர்ப்பங்களில், அதுபற்றி உடனடியாக அதிகாரசபையின் தவிசாளருக்கு அறிவித்து அவசியமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

4. சிறுவரை சட்ட வைத்திய அதிகாரியிடம் கொண்டுசெல்லுதலும், உளவியல்சார் வைத்தியரிடம் கொண்டு செல்லுதலும் வேண்டும். அத்துடன், இச்செயற்பாடுகளிலிருந்து அவர்களின் அறிக்கைகள் கிடைக்கும்வரையிலான எல்லா செயற்பாடுகளையும் மிகவும் அவதானமாகவும் மேற்பார்வையுடனும் செய்ய வேண்டும்.

5. நன்னடத்தை அதிகாரியினால் சிறுவர் தொடர்பில் அறிக்கை தயாரிக்கின்ற போது, அவசிய மேற்படும் எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் அவருக்கு உதவிபுரிய வேண்டும்.

6. நீதவான் முன்னிலையில் சிறுவர் பற்றிய நேர் காணலுக்கு அழைக்கப்படும் போது, அது தொடர்பில் முன்கூட்டியே நன்கு ஆயத்தமாகிய வராக நீதிமன்றத்திற்கு உதவுதல் வேண்டும்.

7. துஷ்பிரயோகத்திற்கு உள்ளான சிறுவரின் பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலருக்கு சம்பவம் தொடர்பில் எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள் பற்றி அறிவுறுத்த வேண்டியதுடன், சட்டரீதியான நிவாரணத்தை பெற்றுக்கொள்ள ஊக்குவிக்கவும் வேண்டும்.

8. மாவட்ட சிறுவர் நலமேம்பாட்டுக்குழு மற்றும் மாவட்ட சிறுவர் பாதுகாப்பு பிரிவு ஆகியவற்றுக்கு உச்ச பங்களிப்பை வழங்க வேண்டியதுடன், அதன் மூலம் சிறுவர் பற்றி எடுக்கப்படுகின்ற தீர்மானங்களையும் செய்யப்படுகின்ற செயற்பாடுகளையும் மேற்பார்வை செய்தல் வேண்டும்.

9. சிறுவரை சமூகத்தினுள் மீளிணக்கஞ் செய்வதற்கு அவசியமான உளரீதியானதும் உடல் ரீதியானதுமான சக்தியை ஏற்படுத்துகின்ற செயற்பாடுகளுக்கு உதவிபுரிதல் வேண்டும்.

10. சிறுவர்களை சமூகத்தினுள் மீளிணக்கஞ் செய்த பின்னர், நன்னடத்தை அதிகாரிகள் மேற்கொள்ளும் பின்னூட்டல் நடவடிக்கைகளில் உச்ச அளவில் ஒத்துழைப்புக்களை வழங்குதல் வேண்டும்.

11. அதியுயர் பாதுகாப்புக்கும் நலனுக்கும் உரிய சிறுவர்களை மீண்டும் சமூகமயப்படுத்திய பின்னர், அவர்களின் குடும்ப சமூக பொருளாதார முன்னேற்றத்துக்கும் வளர்ச்சிக்கும் நிறுவன ரீதியாக அளிக்கக்கூடிய உச்ச பங்களிப்பை வழங்குவதற்கு தலையிட்டு செயற்படுதல் வேண்டும்.

12. சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பில் குறைந்த மட்டத்திலான குழுக்களை நிறுவுதலும் அதன் மூலம் சிறுவர் துஷ்பிரயோகங்களை தடுப்பதற்கான செயல்ரீதியான பங்களிப்பை பெற்றுக் கொள்வதற்கு நடவடிக்கை எடுத்தல் வேண்டும்.

13. இயலுமான எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் சிறுவர் துஷ்பிரயோகத்தினால் ஏற்படும் தீய விளைவுகள் பற்றி சமூகத்தின் வெவ்வேறு குழுக்களுக்கு அறிவுறுத்தல் வேண்டும்.

பகுதி VII : சிறுவர் இல்லங்கள் மற்றும் புனர்வாழ்வு நிலையங்களுக்கு பொறுப்பாகவுள்ள அதிகாரிகள்

மத்திய அரசின் நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பாதுகாப்பு திணைக்களத்திம் மற்றும் மாகாண நன்னடத்தை மற்றும் சிறுவர் பாதுகாப்பு திணைக்களம் மற்றும் சிறைச்சாலைகள் திணைக்களம் ஆகியவற்றின்கீழ் சிறுவர் இல்லம் மற்றும் புனர்வாழ்வு மையங்கள் செயற்படுகின்றன. இந்த நிறுவனங்களின் பணிகளை செயற்படுத்துவதற்காக தேவைப்படும் வெவ்வேறு துறைகளையும் உள்ளடக்கும் வகையில் அதிகாரிகள் தொழிற்படுவதனைக் காணலாம். நிறுவனமயமாக்கப்பட்ட பின்னர் வழங்கப்படுகின்ற பாதுகாவல் அல்லது புனர்வாழ்வு மற்றும் சரிப்படுத்தும் செயற்பாட்டின்போது, பாதுகாப்பையும் சரியான முறையில் பயிற்சிகளையும், உரிய ஆலோசனைகளையும் வழிகாட்டலையும் ஒழுக்கம் மற்றும் பண்பாடுகள் ஆகிய விடயங்கள் பலவற்றையும் தொகுப்பாகக்கொண்டு சிறுவரை மீள நிறுவனமயமாக்குவதற்கு வழிப்படுத்துகின்ற செயற்பாடுகளில் நேரடியாகவே பங்குபெறும் அதிகாரிகளினால் தம் செயற்பாட்டின் போது பின்பற்ற வேண்டிய வழிகாட்டல்கள் பின்வருமாறு:

1. சிறுவரை கருணையுடனும் மரியாதையுடனும் கவனிக்க வேண்டும்.
2. குறிப்பிட்ட நிறுவனத்திலுள்ள அனைத்து சிறுவர்கள் பற்றிய விபரமான ஆவணத்தை வைத்திருத்தல் வேண்டும்.
3. நிறுவனத்தினுள் சிறுவருக்குகந்த சூழலை வைத்திருக்க வேண்டும்.
4. சிறுவரொருவர் குறித்த நாளொன்றினைக் கழிக்கும் கால அட்டவணை ஒழுங்குமுறையையும் உடல் ஆரோக்கியத்தையும் வளர்க்கும் விதமாக அதற்குகந்த முறையில் அமைக்க வேண்டும்.
5. ஒவ்வொரு சிறுவரும் மற்றைய சிறுவரின் உளரீதியானதும் உடல்ரீதியானதுமான தொல்லையாக இருக்காதவிதமான நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும்.
6. நிறுவனமயப்படுத்திய பின்னர் அவசர வைத்திய சிகிச்சை தேவைப்படின், அதனை உடனடியாக பெற்றுக்கொடுக்க வேண்டும்.
7. சிறுவருக்கு போதிய பாதுகாப்பு வசதிகளையும் செய்து வழங்க வேண்டும்.
8. சிறுவரின் குடும்ப அங்கத்தவர்களுக்கு பாதுகாப்பு தொடர்பான பிரச்சனைகள் இருப்பதாக சிறுவர் தெரிவிப்பாராயின், அதுபற்றி உரிய தரப்பினருக்கு தெரியப்படுத்த வேண்டும்.
9. சிறுவருக்கு தேவையான அளவில் உணவு போசாக்குள்ள வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.
10. அவசியமான நீர் வசதிகளையும் ஏனைய சுகாதார வசதிகளையும் சரியான முறையில் வழங்குதல் வேண்டும்.
11. விளையாட்டுக்களுக்கும் ஏனைய பொழுதுபோக்கு, வேடிக்கை நிகழ்வுகளுக்கும் சரியான வசதியை ஏற்படுத்திக்கொடுத்தல் வேண்டும்.
12. சிறுவரின் தன்மானத்தை பேணும் விதமாக போதிய ஆடைகள் வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.
13. எச்சந்தர்ப்பத்திலும் சிறுவர் நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்டுள்ளார் என்ற எண்ணத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்வதற்கோ சிறைச்சாலை கைதி ஒருவருக்கு ஏற்படும் உணர்வுகளோ ஏற்படாத வண்ணம் செயற்படல் வேண்டும்.
14. உறங்குவதற்கு போதுமான ஓய்வுக்குமான இடமும் வசதிகளும் வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.
15. சிறுவரின் வளர்ச்சிக்குகந்த புறச்சூழலை நிர்மாணிக்க வேண்டும்.
16. காலத்திற்கேற்றவிதமான தொழிற்கல்வியை கற்பதற்கு நெறிப்படுத்தல் வேண்டும்.
17. சிறுவருக்கு தனது சமய மற்றும் கலாசார நிகழ்வுகளை மேற்கொள்வதற்கு இடமளித்தல் வேண்டும்.
18. சிறுவருக்கு பெற்றோர் பாதுகாவலருடன் தொடர்பு கொள்வதற்கும் ஒருவரை ஒருவர் சந்திப்பதற்குமான சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.
19. எல்லா சிறுவர்களுக்கும் கல்வி கற்பதற்கான பாடசாலை செல்வதற்குமான ஒழுங்குகளை ஏற்படு த்திக் கொடுத்தலும் வேண்டும்.
20. ஒழுங்கீனமான முறையில் கல்விகற்ற சிறுவர்களுக்கு ஆரம்பக்கல்வியை வழங்குவதற்கான விசேட முறையொன்றை ஏற்படுத்த வேண்டும்.
21. விசேட திறமையுள்ள சிறுவர்கள் பற்றிய விபரங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கும், அந்த சிறுவர்கள் அவற்றில் பங்குபற்றுவதற்குமான சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.
22. உடல்ரீதியான விசேட தேவையுள்ள சிறுவர்களுக்கு விசேட வசதிகளையும் பாதுகாப்பையும் வழங்குதல் வேண்டும்.
23. உடல்ரீதியான விசேட தேவையுள்ள சிறுவர்களுக்கு தொழிற்பயிற்சித் திட்டமொன்றை ஏற்படுத்தல்.
24. நிறுவனத்தின் நிருவாக நடவடிக்கைகளுக்காக சிறுவருடன் தொடர்புள்ள குறிப்பிட்ட விடயம் குறித்து மிகுந்த அவதானத்துடனும், அறிவுடனும் செயற்பட வேண்டியதுடன் அதுபற்றி எச்சந்தர்ப்பத்திலேனும் சிறுவர் தெரிந்து கொள்ளும் விதமாக நடந்து கொள்ளவோ அதற்கு இடமளிக்கவோ கூடாது.
25. நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட சிறுவர்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் அதியுயர் நலனுக்காக செயற்பட வேண்டும். சிறுவர்களினதும் அவர்களின் குடும்ப உறுப்பினர்களினதும் தொடர்புகளை உறுதிப்படுத்த வேண்டும்.

26. நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட சிறுவர்களின் நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்டுள்ள காலம், நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள இடம், அச்சிறுவனின் அல்லது அச்சிறுமியின் குடும்பம் பற்றிய விபரங்கள் பற்றிய நன்னடத்தை ஆணையாளர் அல்லது புனர்வாழ்வு ஆணையாளர் நாயகத்துக்கு அறிக்கையிடுதல் வேண்டும்.

27. நீதிமன்றக் கட்டளையின் பேரில் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டுள்ள சிறுவரின் நிறுத்தி வைத்தல் ஒரு பிரச்சனையாக உருவெடுக்கின்ற சந்தர்ப்பங்களில் அதுபற்றி காலதாமதமின்றி உடனடியாக அருகிலுள்ள பொலிஸ் நிலையத்திற்கு உரிய பிரச்சனையை முன்வைப்பதன் மூலமோ அல்லது சட்டமா அதிபருக்கோ அல்லது நீதிமன்றத்திற்கோ தெரியப்படுத்துவதன் மூலம் நிவாரணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

28. சிறுவரின் சுகாதார நிலைமைகள் பற்றி தொடர்ச்சியாக எப்பொழுதும் நோட்டமிட்டு தேடிப்பார்த்து தேவை யேற்படின் உளரீதியான ஆலோசனைகள் மற்றும் உளவியல் வைத்திய உதவிகளை வழங்குதல் வேண்டும்.

29. சிறுவரின் முன்னேற்றம் தொடர்பில் அறிக்கையொன்றை நடாத்திச்செல்ல வேண்டும்.

30. சிறுவரின் முன்னேற்றம் பற்றி தொடர்ச்சியாக மாகாண ரீதியான நன்னடத்தை ஆணையாளருக்கும் புனர்வாழ்வு ஆணையாளர் நாயகத்திற்கும் தெரியப்படுத்த வேண்டும்.

31. நீதிமன்ற கட்டளையின்படி சிறுவரை வேறு நிறுவனத்திற்கு மாற்றி அனுப்பும்போது, அதுபற்றி பெற்றோர், பாதுகாவலர், நன்னடத்தை அதிகாரி, தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகார சபையின் அதிகாரி, மாகாண ரீதியான நன்னடத்தை ஆணையாளர் மற்றும் புனர்வாழ்வு ஆணையாளர் நாயகத்துக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும்.

32. இடமாற்றி அனுப்பப்படுகின்ற குறிப்பிட்ட சிறுவருக் குரிய எல்லா ஆவணங்களினதும் பிரதியை வைத்துக் கொண்டு உரிய நிறுவனத்திற்கு ஆவணங்களை அனுப்பவேண்டும்.

33. சிறுவரின் முன்னேற்றத்தைத் தொடர்ச்சியாக தொகுக்க வேண்டும்.

34. சிறுவரை சமுதாயத்தினுள் மீளிணக்கப்படுத்துவதற்கு ஏனைய அத்துடன் தொடர்புடைய அதிகாரிகளின் உதவியைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

பொறுப்பு வாய்ந்தவர்களின்...

அர்ப்பணிப்பு...

நம்பிக்கை...

மனசாட்சி...

ஒற்றுமை...

ஒத்துழைப்பு...

தொடர்பாடல்...

சிறுவர்களுக்கான நல்ல பாதையை
வழிகாட்டும் !!!

We are available Island wide..

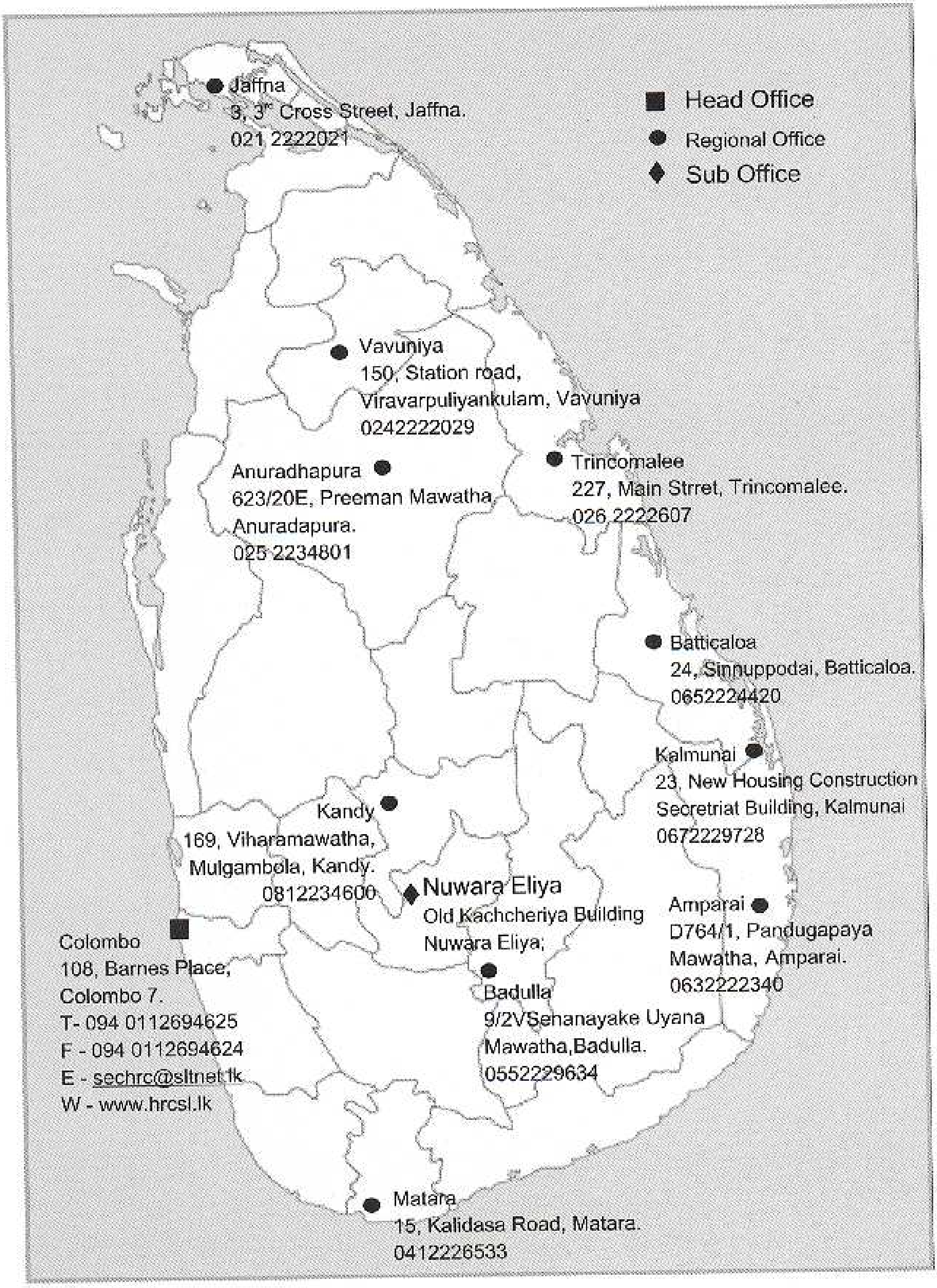

Human Rights Commission of Sri Lanka
No. 108, Barnes Place, Colombo 7. Sri Lanka.